Polska Akcja Humanitarna

2005

Raport roczny

ul. Szpitalna 5/3, 00-031 Warszawa
tel.: (+48 22) 828 88 82, fax: (+48 22) 831 99 38

www.pah.org.pl

I. INFORMACJE OGÓLNE O FUNDACJI 2
1. Informacje ogólne o Fundacji 2
2. Cele Organizacji (statut) 2
3. Struktura organizacyjna Fundacji 3
4. Informacje finansowe 3
5. Wykaz Pracowników ze wskazaniem stanowisk 3
6. Kwoty ulokowane na rachunkach bankowych ze wskazaniem banku 4
7. Wartości nabytych obligacji, akcji, udziałów 4
8. Nabyte nieruchomości 4
9. Nabycie środków trwałych o wartości powyżej 5 000 PLN 4
10. Wartości aktywów i zobowiązań Fundacji 4
11. Informacje przychodach o uzyskanych przez Fundację z odpłatnych świadczeń 4
13. Informacje o rozliczeniach fundacji z budżetem z tytułu ciążących zobowiązań podatkowych, a także informacje w sprawie składanych informacji podatkowych. 5
II. NAJWAŻNIEJSZE DZIAŁANIA DOTYCZĄCE ROZWOJU INSTYTUCJONALNEGO W 2005 R. ... 6
1. Projekt Kapitał Żelazny Polskiej Akcji Humanitarnej 6
2. Wykaz uchwał podjętych przez Zarząd PAH w roku 2005 6
3. Inne 7
III. POMOC HUMANITARNA I ROZWOJOWA 9
1. Pomoc w sytuacjach kryzysowych 9
1.1. Pomoc ofiarom tsunami – Azja Południowo-Wschodnia 9
1.2. Pomoc ofiarom huraganu „Katrina" – USA 9
1.3. Pomoc ofiarom trzęsienia ziemi – Pakistan 9
1.4. Pomoc ofiarom trzęsienia ziemi w Bam – Iran (projekt w realizacji) 9
2. Misje zagraniczne PAH - misje stałe 10
2.1. Misja na Sri Lance 10
2.2. Misja w Afganistanie 15
2.3. Misja w Czeczenii 19
2.4. Pomoc ofiarom tragedii w Biesłanie – Federacja Rosyjska 21
2.5. Misja w Iraku 21
3. Wyjazdy rekonesansowe 23
3.1. Wyjazd rekonesansowy do Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej 23
4. Edukacja Humanitarna 25
5. Centrum pomocy uchodźcom 38
6. Program Pomocy Repatriantom (PPR) 43
7. Program PAJACYK 47
IV. POMOC LOKALNA 53
1. POMOC LOKALNA BIURA PAH W TORUNIU 53
2. POMOC LOKALNA BIURA PAH W KRAKOWIE 57
3. POMOC LOKALNA BIURA PAH W ŁODZI 64
V. FUNDRAISING I PR 68
1. FUNDRAISING 68
2. Public Relations 71

I. Informacje Ogólne o Fundacji

1. Informacje ogólne o Fundacji

Nazwa organizacji:	**Fundacja Polska Akcja Humanitarna**
Adres:	**ul. Szpitalna 5/3, 00-031 Warszawa**
Telefon / Fax:	**(022) 828 90 86, 831 99 38, 828 88 82**
e-mail:	**pah@pah.org.pl**
Strona internetowa:	**www.pah.org.pl**
Bank, który obsługuje organizację i numer konta:	**Bank BPH S.A** **Oddział w Warszawie, ul. Nowy Świat 6/12** **00-400 Warszawa** **56 1060 0076 0000 4011 0000 1906**
Władze organizacji:	• **Rada Fundacji** • **Zarząd Fundacji** • **Komisja Rewizyjna**
Data rejestracji i numer księgi rejestrowej fundacji:	**Pierwszy wpis 20 grudnia 1994, Sąd Rejonowy dla M. St. Warszawy,** **Sąd Gospodarczy XIX Wydział Gospodarczy Rejestrowy nr 4443;** **Nr KRS 0000136833 wpis 28 października 2002 r.**
Nr REGON:	**010849302**
Zarząd Fundacji:	**Prezes zarządu:** **Janina Ochojska-Okońska, zam. w Krakowie, ul. Siemiradzkiego 15 m. 3** **Członkowie zarządu:** • **Włodzimierz Sarna, zam. w Warszawie, ul. Bruzdowa 93 A** • **Grzegorz Gruca, zam. w Warszawie, ul. Czereśniowa 49** • **Małgorzata Jasiczek Gebert, zam. w Warszawie, ul. Gałczyńskiego 3 m. 2** • **Aleksandra Rezunow, zam. w Warszawie, ul. Czerwonego Krzyża 6 m. 8**

2. Cele Organizacji (statut)

Misją Polskiej Akcji Humanitarnej jest uczynić świat lepszym przez zmniejszanie cierpienia i niesienie wartości humanitarnych

Polska Akcja Humanitarna pomaga ludziom (społecznościom) w sytuacjach kryzysowych w jak najszybszym uzyskaniu samodzielności i przyjęciu odpowiedzialności za własną przyszłość, kształtuje postawy humanitarne i tworzy nowoczesną kulturę pomocy. Naczelną zasadą Polskiej Akcji Humanitarnej jest efektywne działanie z poszanowaniem godności człowieka.

§ 5

Celem Fundacji jest organizowanie i niesienie pomocy humanitarnej i rozwojowej, dobroczynnej i charytatywnej, społecznie użytecznej i oświatowej oraz przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

§ 6

Cele określone w § 5. Fundacja realizuje w szczególności poprzez:
1. Badanie i gromadzenie informacji o potrzebach pomocy;
2. Pozyskiwanie, przewóz i dystrybucję środków pomocy;
3. Tworzenie stałych i czasowych misji pomocy;
4. Tworzenie i wspieranie placówek pomocy;
5. Prowadzenie działalności wydawniczej i szkoleniowej;
6. Organizowanie imprez kulturalno-oświatowych i kampanii informacyjnych;
7. Organizowanie zbiórek publicznych;
8. Organizowanie konferencji i seminariów;
9. Prowadzenie edukacji humanitarnej i rozwojowej;
10. Organizowanie wypoczynku i czasu wolnego dla dzieci i młodzieży.

3. Struktura organizacyjna Fundacji

1. Dział Misji Zagranicznych i Pomocy Doraźnej
2. Dział Programów Stałych
3. Dział Fundraisingu
4. Dział Public Relations
5. Dział Wsparcia
6. Biura Regionalne
   - 90-423 Łódź, ul. Piotrkowska 85, tel. 630 34 28; tel./fax 630 34 27
   - 87-100 Toruń, ul. Wielkie Garbary 2, tel./fax 652 13 74
   - 31-009 Kraków, ul. Szewska 4, tel./fax 422 17 71, fax 422 08 19

4. Informacje finansowe

Polska Akcja Humanitarna nie prowadzi działalności gospodarczej.
Przychody statutowe Fundacji: 21 054 562,80 PLN

W tym:
- Przychody pieniężne (wpłaty od osób fizycznych i prawnych) 13 186 434,05 PLN
- Przychody pieniężne (dotacje i granty) 7 159 748,76 PLN
- Darowizny rzeczowe: 697 738,05 PLN
- Nieodpłatne świadczenia usług: 10 596,94 PLN

Koszty statutowe Fundacji: 11 156 097,22 PLN w tym niepieniężne 1 022 463,71 PLN
Koszty administracyjne Fundacji: 1 262 063,79 PLN

Wynagrodzenia
- Średnie roczne zatrudnienie pracowników etatowych: 51,08 etatu – 54,17 osoby
- Wynagrodzenia brutto pracowników (bez ZUS pracodawcy): 1 807 449,05 PLN
- Wynagrodzenia z tytułu umów o dzieło i zlecenia brutto (bez ZUS pracodawcy): 204 234,23 PLN
- Razem wynagrodzenia brutto (bez ZUS pracodawcy): 2 011 683,28 PLN
- Poborowi ZUS pracodawcy: 3 504,34 PLN

Pracownicy PAH w roku 2005 nie otrzymali nagród finansowych ani premii.
Członkowie Zarządu PAH nie pobierają wynagrodzenia z tytułu wykonywanych funkcji.
Swiadczenia inne – Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych: 27 712, PLN
Fundacja nie udzielała pożyczek pieniężnych.

5. Wykaz Pracowników ze wskazaniem stanowisk

Biuro PAH w Warszawie
1. Dyrektor Fundacji (Prezes Zarządu) – 1
2. Sekretariat –1
3. Misje Zagraniczne i Pomoc Doraźna – 11+ 1
4. Programy Stałe (Edukacja Humanitarna, Centrum Pomocy Uchodźcom, Program Pomocy Repatriantom, Program Pajacyk) – 12
5. Fundraising – 3
6. Public Relations – 5
7. Dział Wsparcia (Księgowość i Administracja) – 7
8. Urlop wychowawczy – 1

Biuro PAH w Łodzi
1. Dyrektor Biura – 1
2. Programy Stałe – 4

Biuro PAH w Toruniu
1. Dyrektor Biura – 1
2. Pracownik administracyjny – 1
3. Urlop wychowawczy – 1

Biuro PAH w Krakowie
1. Dyrektor Biura – 1
2. Programy Stałe – 2

Poborowi
1. Warszawa – 1 , Kraków – 2

6. Kwoty ulokowane na rachunkach bankowych ze wskazaniem banku

BPH S.A. 10 081 736,62 PLN

7. Wartości nabytych obligacji, akcji, udziałów

nie dotyczy

8. Nabyte nieruchomości

nie dotyczy

9. Nabycie środków trwałych o wartości powyżej 5 000 PLN

Zestaw komputerowy	7 564,00
Zestaw komputerowy	7 356,60
Notebook Acer	7 147,98
Notebook Acer	6 757,58
Notebook Amilo	6 468,44
Notebook Actima	5 125,22
Sprzęt wystawienniczy	14 257,92
Notebook Acer	5 429,00
Serwer sieciowy Xeon	6 952,78
Notebook Amilopro	7 318,78
Razem	**74 378,30**

10. Wartości aktywów i zobowiązań Fundacji

- Suma aktywów 18 283 897,65 PLN
- Suma zobowiązań 237 789,08 zł

11. Informacje przychodach o uzyskanych przez Fundację z odpłatnych świadczeń

nie dotyczy

12. Dane o działalności zleconej Fundacji przez podmioty państwowe i samorządowe (usługi, państwowe zadania zlecone i zamówienia publiczne) oraz wyniku finansowym tej działalności

Donator	Wnioskodawca	Projekt	Kwota PLN
MSZ	Biuro Warszawa - Misje	Sri Lanka - program wodny	122 820,16
MSZ	Biuro Warszawa - Misje	Afganistan - odbudowa szkoły	132 202,92
MSZ	Biuro Warszawa - Misje	Irak - program wodny	231 157,96
MENiS	Biuro Warszawa - Ed-Hum	Sieć Trenerów Ed-Hum	9 367,41
Urząd Marszałkowski MUW	Biuro Warszawa - Ed-Hum	Sieć Trenerów Ed-Hum	11 615,09
Urząd Marszałkowski MUW	Biuro Warszawa - Repatriacja	Repatriacja	11 000,00
MPS	Biuro Warszawa - Repatriacja	Program Adaptacyjno-Integracyjny	117 358,44
MPS	Biuro Toruń	Biuro Informacji Społecznej	13 229,06
MPS	Biuro Kraków	Sieć Trenerów Ed-Hum	16 695,06
UM Łódź	Biuro Łódź	Świetlica	49 560,00
MOPS	Biuro Łódź	Świetlica	16 142,00
UM Łódź	Biuro Łódź	Wypoczynek dzieci	6 000,00
Gmina Miasta Toruń	Biuro Toruń	Biuro Informacji Społecznej	2 880,00
Gmina Miasta Toruń	Biuro Toruń	Dzień Uchodźcy	2 000,00
Gmina Miasta Toruń	Biuro Toruń	Świetlica	3 370,00
Gmina Miasta Toruń	Biuro Toruń	Sieć Trenerów Ed-Hum	7 000,00
RAZEM			**752 398,10**

Kwoty wyrażają środki wykorzystane.

13. Informacje o rozliczeniach fundacji z budżetem z tytułu ciążących zobowiązań podatkowych, a także informacje w sprawie składanych informacji podatkowych.

- Podatek dochodowy od osób fizycznych (od wynagrodzeń i umów zlecenia) odprowadzany jest na bieżąco, zgodnie ze składana miesięcznie deklaracja PIT-4. Zobowiązanie z tego tytułu na 31.12.2005r. wynosi 23 724,10 PLN
- Podatek od towarów i usług VAT odprowadzadzany jest terminowo, zgodnie ze składaną miesięcznie deklaracja VAT-7. Zobowiązanie z tego tytułu na 31.12.2005r. wynosi 47 377,00 PLN
- Z podatku dochodowego od osób prawnych Fundacja jest zwolniona. W związku z tym nie jest składana deklaracja CIT-2 a jedynie roczna deklaracja CIT-8.

II. Najważniejsze działania dotyczące rozwoju instytucjonalnego w 2005 r.

1. Projekt Kapitał Żelazny Polskiej Akcji Humanitarnej

Proces wyboru firmy zarządzającej funduszami PAH rozpoczął się w 2004 roku. Zapytanie ofertowe zostało wysłane do siedmiu wybranych firm. Były to: BDM PKO BP, CA-IB Investment Management, Commercial Union Investment Management, Fortis Securities, ING Investment Management i Pioneer Pekao Investment Management. PAH otrzymała odpowiedzi od czterech firm.

Po analizie nadesłanych ofert i rozmowach z przedstawicielami firm Rada Inwestycyjna rekomendowała zarządowi PAH firmę CA IB Investment Management. Umowa z CA IB Investment Management S.A. została podpisana 28.02.2005. Opłaty za zarządzanie zostały ustalona na poziomie 1,20% rocznie - dla wartości zarządzanego portfela mniejszej niż 2.000.000,00 PLN oraz 0,60 % rocznie - dla wartości zarządzanego portfela równej lub większej niż 2.000.000,00 PLN. Na początku współpracy z firmą CA-IB Kapitał Żelazny PAH wynosił 2.215.015,94 PLN, wobec tego opłata wynosiła 0,60 % rocznie .

W czerwcu 2005, po zasileniu Kapitału Żelaznego dotacją otrzymaną z JPMorgan Chase Foundation w wysokości 50.000 USD (wpłata do portfela w wysokości 167000,00 PLN), wartość Kapitału Żelaznego przekroczyła kwotę 2.400.000 PLN wyznaczoną jako cel do osiągnięcia przez Fundację im. Stefana Batorego w ramach konkursu o dotacje kapitałowe. Warunkiem otrzymania dotacji z Fundacji Batorego w wysokości 1.200.000 PLN było pozyskanie przez PAH takiej samej kwoty w ramach własnej kampanii fundraisingowej do końca 2005. Cel ten został osiągnięty w czerwcu.

W związku z likwidacją Rezerwowego Funduszu Pomocy Natychmiastowej, jego środki zostały przekazane na konto Kapitału Żelaznego PAH (aneks do umowy). W związku z tym 28.O9.2005 nastąpiło przeksięgowanie kwoty 493378,43 PLN z rachunku Rezerwowego Funduszu Pomocy Natychmiastowej na Rachunek Kapitału Żelaznego. W aneksie przewidziano także dostosowanie struktury portfela do nowej strategii inwestycyjnej. Zakładała ona inwestycje wyłącznie w instrumenty finansowe wskazane w artykule 17.1 e (286) podpunkt 1 i 2 Ustawy z dnia 15 lutego 1992 o podatku dochodowym od osób prawnych. Jako przedmiot inwestycji wskazane zostały wyłącznie papiery wartościowe dopuszczone do publicznego obrotu. Wysokość opłat za zarządzanie pozostała bez zmian.

W związku z połączeniem firmy CA IB IM z BPH TFI (przejęcie CA IB IM przez BPH TFI) umowa między PAH i CA IB została rozwiązana z dniem 20 grudnia 2005. Było to spowodowane wątpliwościami w zakresie możliwości zastosowania zwolnienia podatkowego, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Wartość portfela na dzień 31 grudnia 2005 wynosiła: 2.998.962,48 PLN. Dochody do wykorzystania za rok 2005 zgodnie z Regulaminem Kapitału Żelaznego PAH, wyniosły: 109.552,18 PLN.

Środki, które zasiliły Kapitał Żelazny w 2005:

- Dotacja z JPMorgan Chase Foundation – 50.000 USD
- Środki Rezerwowego Funduszu Pomocy Natychmiastowej po jego likwidacji i przeksięgowaniu środków z rachunku 211214 – wpłata w wysokości 493.378,43 PLN

2. Wykaz uchwał podjętych przez Zarząd PAH w roku 2005

Skład Zarządu PAH pozostał w ciągu minionego roku bez zmian. Nie zmienione pozostały składy Komisji Rewizyjnej i Rady Fundacji. Uległ zmianie natomiast schemat organizacyjny Fundacji. Połączono w jeden pion Działy Misji Zagranicznych i Pomocy Doraźnej natomiast rozdzielono Dział Fundraisingu od Działu Public Relations.

W roku 2005 Zarząd Fundacji spotkał się 12 razy, podjął 15 uchwał – wykaz poniżej.

Został przeprowadzony audyt finansowy przez niezależnego audytora firmę Deloitte, UNHCR w Genewie (urząd Wysokiego Komisarza ds. Uchodźców przy ONZ) oraz Mazowiecki Urząd Wojewódzki. Przeprowadzony został przez Towarzystwo Doradcze Ryszard Stocki także audyt instytucjonalny. Wnioski audytora posłużyły Zarządowi do podjęcia kroków w celu usprawnienia zarządzania Fundacją, poprawy komunikacji wewnętrznej i innych działń na rzecz wzmocnienia organizacji w roku przyszłym.

Wykaz Uchwał

1. 11.01.05 – udzielenie rocznego pełnomocnictwa Dyrektorom Biur Regionalnych
2. 01.02.05 – powołanie przedstawicielstwa (misji) na terenie Sri Lanki i mianowaniu jego szefa.
3. 14.02.05 – delegowanie za granicę pracowników organizacji partnerskich w projekcie EQUAL-MUR
4. 16.03.05 – wysokość diet zagranicznych w projekcie EQUAL-MUR
5. 16.03.05 – przekazanie zarządzania funduszami (Żelaznym i Rezerwowym) firmie CA-IB
6. 21.04.05 – poddanie się audytowi przez Towarzystwo Doradcze Ryszard Stocki
7. 11.05.05 – zatwierdzenie raportów okresowych CA-IB
8. 11.05.05 – waloryzacja wynagrodzeń
9. 11.05.05 – podział wpływów z odpisów 1%
10. 11.05.05 – przyjęcie do wdrażania Zasad Pracy
11. 07.06.05 – likwidacja Biura Regionalnego w Łodzi
12. 08.08.05 – zatwierdzenie kolejnych raportów okresowych CA-IB
13. 07.09.05 – podjęcie pomocy dla ofiar huraganu Katrina w USA
14. 12.09.05 – rozwiązanie Funduszu Rezerwowego
15. 28.12.05 – zatwierdzenie raportu finansowego za 2004r.

3. Inne

3.1. System zarządzania Fundacją

W lutym 2005 rozpoczęto prace związane z opracowaniem systemu zarządzania, obejmującego procedury podejmowania decyzji, modernizację struktury, system rekrutacji pracowników i wolontariuszy oraz system szkoleń.

Wstępny etap prac obejmował analizę dokumentacji udostępnionej przez Fundację PAH, obejmującej podstawowe dokumenty takie jak: statut Fundacji, struktura organizacyjna, filozofia i zasady działania PAH, Regulamin Pracy, Regulamin Wynagradzania, Raport Deloitte & Touche "Zmiany organizacyjne" w PAH. Przeprowadzono również szereg indywidualnych rozmów z pracownikami i wolontariuszami wskazanymi przez Zarząd Fundacji. W wyniku tych prac powstały zasady pracy, system podejmowania decyzji, nowa forma zakresów obowiązków pracowników oraz system rekrutacji i szkoleń.

Zasady pracy
Przedstawiono Zarządowi Fundacji uwagi dotyczące struktury organizacyjnej i propozycje zmian. Do praktycznego wprowadzenia przedstawionych rozwiązań organizacyjnych zaproponowano przyjęcie następujących zasad:

W zakresie współzależności służbowej:
- Pracownik jest służbowo odpowiedzialny wobec swego bezpośredniego przełożonego, od którego otrzymuje zadania i polecenia i przed którym rozlicza się z ich wykonania.
- Pracownik zleca zadania i wydaje polecenia służbowe osobom, które są wobec niego bezpośrednio służbowo odpowiedzialne.
- Pracownik może odwoływać się bezpośrednio od każdej decyzji bezpośredniego przełożonego do zwierzchnika wyższego szczebla.

W zakresie odpowiedzialności pracownika:
- Odpowiedzialność pracownika w jednakowym stopniu dotyczy realizacji powierzonych zadań, podejmowania przez pracownika zarówno decyzji, jak i inicjatywy wymaganej na jego stanowisku.
- Pracownik w jednakowym stopniu odpowiada za podjęte decyzje, jak i niepodjęcie decyzji w sytuacjach tego wymagających.

W zakresie szczegółowych uprawnień:
- W ramach szczegółowych uprawnień pracownik wykonuje zadania i przedstawia rekomendacje zgodnie z „Zakresem odpowiedzialności i systemem podejmowania decyzji”, który wynika z celów Fundacji.

Po przyjęciu przez Zarząd Fundacji PAH uwag dotyczących struktury organizacyjnej oraz propozycji zmian, opracowano i przeprowadzono test "Polityka w firmie", dotyczący zasad zarządzania i komunikacji, ze szczególnym uwzględnieniem zasady delegowania i zasady jednego szefa.

Po omówieniu wyników testów w czerwcu 2005 Zarząd przyjął zaproponowane zasady pracy i podjął decyzję o rozpoczęciu ich wdrażania przez Zarząd Dyrektorom Działów i dalej pracownikom Działów. Dokument ten opisuje zasady kultury zarządzania oraz zasady kultury komunikacji. Po kilku miesiącach od wprowadzenia "Zasad Pracy" zalecane jest powtórzenie testu w wersji rozbudowanej i opartej o doświadczenia pracowników i wolontariuszy PAH.

Zakresy obowiązków pracowników

Kolejnym działaniem było opracowanie zakresów obowiązków na stanowiska wskazane przez Zarząd Fundacji. Dotyczyło to zakresów obowiązków szefów działów oraz dla stanowiska sekretarki. Został również stworzony profil kandydata na stanowisko głównego księgowego, po czym osoba taka została zrekrutowana i zatrudniona. Powstały również profile kandydatów na stanowiska pracowników misji.

System podejmowania decyzji

Opracowany został system podejmowania decyzji "Zakres Odpowiedzialności i System Podejmowania Decyzji", który opiera się na wyodrębnieniu obszarów decyzyjnych oraz przyporządkowaniu im osób, które - z racji zajmowanych w Fundacji stanowisk - są odpowiedzialne za podjęcie decyzji w konkretnych obszarach lub udzielenie obowiązkowej rekomendacji. System ten został wprowadzony w życie we wrześniu 2005 roku.

System rekrutacji i szkoleń

Celem systemu rekrutacji jest obsadzenie wolnych stanowisk w Fundacji osobami, które będą wywiązywać się ze swoich obowiązków, zgodnie z oczekiwaniami Fundacji. Skuteczność systemu rekrutacji będzie można ocenić dopiero po upływie jakiegoś czasu, oceniając jak w praktyce osoby nowozatrudnione (lub wolontariusze) realizują swoje obowiązki. PAH planuje zatrudnienie koordynatora do spraw zasobów ludzkich i stworzenie systemu szkoleń. Proces jest w trakcie tworzenia się.

3.1.1. Zmiany strukturalne i strategiczne w PAH

W ramach realizacji strategii przyjetej w poprzednim roku, biura regionalne zostały zobowiązane do aktywniejszego włączenia się w pozalokalne działania pomocowe PAH. Jednocześnie przystapiono do zamykania programów regionalnych, które bez uszczerbku dla beneficjentów mogą być prowadzone przez inne wyspecjalizowane w danej dziedzinie podmioty. Uruchomiony został proces przekazywania świetlic środowiskowych w Łodzi i w Toruniu innym organizacjom. I tak, świetlica środowiskowo-terapeutyczna w Łodzi została przekazana wraz z mieniem i lokalem Caritas Archidiecezji Łódzkiej. Z końcem roku 2005 uległo likwidacji całe Biuro Regionalne w Łodzi.

3.1.2. Zmiany organizacyjne w programie Pajacyk

Koordynacja Akcji Pajacyk została przeniesiona z Torunia do Warszawy. Biuro regionalne w Toruniu koordynuje regiony północne, biuro regionalne w Krakowie - regiony południowe kraju. Ankiety od szkół przychodzą odpowiednio do biur regionalnych, które dokonują oceny ankiet i przydziału środków. Przelewy środków na konta szkół są dokonywane z Warszawy.

III. Pomoc Humanitarna i rozwojowa

1. Pomoc w sytuacjach kryzysowych

1.1. Pomoc ofiarom tsunami – Azja Południowo-Wschodnia

- **Transport na Sumatrę – Indonezja (01.01.2005)**
  Wspólny transport przygotowany przez kilka polskich organizacji. Samolot został bezpłatnie użyczony przez Rząd RP. Polska Akcja Humanitarna przekazała środki do dezynfekcji wody. Dary zostały przekazane Wydziałowi Zaopatrzenia Służby Zdrowia Ministerstwa Zdrowia Indonezji. Wartość pomocy wyniosła 19 983,60 PLN. Dary zostały zakupione ze środków PAH.

- **Transport na Sri Lankę – (15.01.2005)**
  Polska Akcja Humanitarna przekazała Ministerstwu Zdrowia Sri Lanki lekarstwa i materiały medyczne. Dary zakupiono ze środków PAH. Transport z Polski do Kolombo został bezpłatnie zorganizowany przez DHL i linię lotniczą Lufthansa jako darowizna dla PAH. Wartość 160 048,84 PLN.

1.2. Pomoc ofiarom huraganu „Katrina" – USA

29 sierpnia 2005 roku huragan Katrina, spustoszył południowe stany USA. Sztorm o prędkości wiatru 255 km/h oceniono jako największą katastrofę naturalną w historii USA. Huragan zdewastował wybrzeża stanów Luizjana, Missisipi i Alabama. W wyniku huraganu doszło do katastrofalnej powodzi. Według oficjalnych danych zginęło 1209 osób, głównie w Nowym Orleanie. 80% obszaru miasta zostało zalane, poziom wody sięgał nawet 6 metrów.

PAH postanowiła podjąć działania pomocowe w imię solidarności z narodem, od którego Polska otrzymała wiele pomocy w przeszłości. Poprzez Ambasadę USA w Polsce, PAH nawiązała kontakty z lokalną administracją. Zdecydowano się wesprzeć St. Bernard Parish School Board (odpowiednik naszego Kuratorium Oświaty) w Luizjanie. Amerykański partner zobowiązał się do wytypowania potrzebujących placówek w roku 2006.

1.3. Pomoc ofiarom trzęsienia ziemi – Pakistan

8 października 2005 w rejonie Kaszmiru na terenie Pakistanu doszło do trzęsienia ziemi o sile 7.2 w skali Richtera. Epicentrum znajdowało się 105 km na północny wschód od Islamabadu. Ilość osób które zmarły na skutek trzęsienia ziemi wynosi ok. 86.000. Ok. 69.000 zostało rannych. Najbardziej dotkniętym rejonem jest Muzaffarabad w Kaszmirze. Szerokie zniszczenia odnotowano w Uri.

Podobnie jak w przypadku huraganu „Katrina" pozyskane przez PAH środki nie dały możliwości samodzielnej interwencji. Ustalono, że PAH wesprze działania innych organizacji w terenie. W poszukiwania partnera zostały włączone ambasady RP w Pakistanie i Pakistanu w RP oraz Międzynarodowe Organizacje Pozarządowe działające w rejonie kataklizmu. Do końca roku nie wyłoniono partnera.

1.4. Pomoc ofiarom trzęsienia ziemi w Bam – Iran (projekt w realizacji)

Czas trwania: Kontynuacja pomocy od grudnia 2003 roku.

Bam niewiele się zmieniło od czasu ostatniego pobytu w tym miejscu w maju 2004 roku ekipy PAH. Domy nadal nie są odbudowane. Ludzie mieszkają w kontenerach lub barakach z blaszanymi dachami. Na ulicach leży gruz. Część ludzi nadal jeszcze mieszka w obozach.

PAH podjęła współpracę z lokalną organizacją Mamak założoną przez Sarę i Alego Divsala sprawdzonych podczas współpracy przy poprzednich projektach. Organizacja Mamak prowadzi Centrum edukacji i opieki nad dziećmi w Bam tj. żłobek i przedszkole dla dzieci osieroconych w wyniku trzęsienia ziemi. PAH zobowiązała się wspierać Centrum Mamak ze środków, które jeszcze pozostały na koncie projektu. Przekazano Centrum 9 949,80 PLN na budowę zadaszenia i toalet oraz część wyposażenia.

2. Misje zagraniczne PAH - misje stałe

2.1. Misja na Sri Lance

2.1.1. Wyjazd rekonesansowy i założenie stałej misji PAH na Sri Lance (projekt zakończony)

26 grudnia 2004 roku, u wybrzeża Indonezjii miało miejsce silne trzęsienie ziemi, o sile 9,2 w skali Richtera. W następstwie, w kraje Azji Południowej i Południowo - Wschodniej, uderzyło tsunami (wysoka fala). W wyniku kataklizmu zginęło ok. 232 tys. osób. Najwięcej ofiar śmiertelnych odnotowano w Indonezji, na Sri Lance oraz i Indiach.

Bilans szkód na Sri Lance:
- 36.000 osób zabitych i zaginionych, z czego ponad 10,5 tys. z samego dystryktu Ampara
- 275.000 osób straciło dotychczasowe źródło dochodu,
- 550.000 osób straciło dostęp do wody pitnej,
- 1.000.000 osób straciło dach nad głową

Bezpośrednio po katastrofie Polska Akcja Humanitarna wysłała kolejno dwie ekipy rekonesansowe, których zadaniem było rozpoznanie potrzeb, określenie potencjalnych programów pomocy i zlokalizowanie miejsca udzielania pomocy przez PAH. W rezultacie założono stałą misję na Sri Lance w dystrykcie Ampara. Fala tsunami najgłębiej, bo prawie do 2 km, weszła tutaj w głąb lądu i spowodowała największe zniszczenia infrastrukturalne. Ponad 1/3 ludności dystryktu została pozbawiona domów i mieszka w obozach.

Dystrykt Ampara jest obszarem uboższym od pozostałych rejonów Sri Lanki, od 20 lat nękany konfliktem syngalesko - tamilskim. W przeważającej części zamieszkały jest przez Tamilów – wyznających hinduizm, a także przez muzułmanów (w odróżnieniu od południowo – zachodniej oraz środkowej części wyspy, zamieszkałej przez syngaleską większość – w większości buddystów). Obie grupy stanowią mniejszość etniczną w skali kraju.

W ramach działań misji prowadzony jest program wodny, programy sanitarne, pomoc placówkom oświatowym (rekonstrukcja i wyposażanie) a także program wspierający przedsiębiorczość dotkniętych przez tsunami rodzin.

2.1.2 Program szkolny - budowa i rozbudowa obiektów szkolnych, remonty i wyposażenie (projekty w realizacji)

Czas trwania:
Działania rozpoczęto w kwietniu 2005 .

W wyniku katastrofy zostały zniszczone 182 szkoły. Większość z nich ucierpiała w skutek bezpośredniego uderzenia fali. W kilkudziesięciu placówkach edukacyjnych znaleźli schronienie poszkodowani. Wielotygodniowe wykorzystywanie budynków jako punktów czasowego pobytu wywołało znaczne zniszczenia. Ministerstwo Edukacji Sri Lanki stworzyło listę szkół, które potrzebują pomocy w odbudowie.

Celem działań jest zapewnienie dzieciom i młodzieży warunków do kształcenia a nauczycielom nalezytych warunków pracy.

Program zakłada pomoc szkołom w Thirrukkovil M.M.T.M.S Kannakipuram, Pannankadu (Passupatheswarar Vidyalaya) i Al Shifaya w zakresie remontu budynków i budowy nowych, zapewnienia odpowiedniej infrastruktury wodno-sanitarnej oraz wyposażenia w sprzęt konieczny do prowadzenia zajęć. Program realizowany jest we współpracy z Ministerstwem Edukacji Sri Lanki, z którym 29.03.2005 PAH podpisała stosowne porozumienie. W każdej ze szkół, przedstawiciele PAH zorganizowali spotkania z rodzicami, nauczycielami i komitetem szkolnym w celu zebrania opinii na temat najbardziej palących potrzeb i problemów. PAH zadbała również, aby rozwiązania architektoniczne stosowane w realizacji projektu były zgodne z normami budowlanymi i wymogami kulturowymi danego regionu.

Opis podjętych działań:
- przygotowanie planu pomocy wytypowanym placówkom;
- montaż instalacji elektrycznych;
- remont istniejących budynków szkolnych;

- budowa nowych pomieszczeń;
- zakup mebli, podstawowych pomocy naukowych oraz sprzętu;
- wyposażenie sal komputerowych, bibliotek i laboratoriów i sal lekcyjnych;
- budowa placów gry, zabaw i sportu.

Szkoła Thirrukkovil M.M.T.M.S:
Kompleks obejmuje szkołę podstawową i średnią, uczy się w nim 776 dzieci. Placówka zatrudnia 24 nauczycieli. Szkoła ta została zniszczona bezpośrednio przez fale tsunami Do końca roku 2005 misja PAH doprowadziła do istniejących budynków elektryczność, wybudowała kompleks toalet (jednocześnie zburzono stare pomieszczenia sanitarne) oraz oczyściła przyszkolną studnię. Na 2006 rok zaplanowano remont starych budynków oraz budowa nowego obiektu; budowa instalacji wodno - sanitarnej i systemu zbierania wody deszczowej; wyposażenie w sprzęt biurowy i sportowy, komputery oraz budowa placu zabaw i boiska sportowego.

Szkoła Kannakipuram:
Kompleks szkolny obejmuje szkołę podstawową i średnią, uczy się w nim 513 dzieci. Placówka zatrudnia 13 nauczycieli. Szkoła nie była zniszczona bezpośrednio przez tsunami - po kataklizmie zostali w niej ulokowani uchodźcy. Doprowadziło to do zniszczenia budynków i wyposażenia (ławki szkolne wykorzystano na opał). Ministerstwo Edukacji Sri Lanki ulokowała Szkołę Kannakipuram na liście placówek potrzebujących pomocy w pierwszej kolejności. Do szkoły uczęszczają także dzieci, które wraz z całymi rodzinami zostały ewakuowane z terenów zagrożonych. Do końca roku 2005 misja PAH doprowadziła do istniejących budynków elektryczność oraz wybudowała kompleks toalet. Wywiercona została studnia, z której korzystają także mieszkańcy wioski. Wyremontowano zbiornik na wodę napełniany za pomocą pompy elektrycznej. Na 2006 rok zaplanowano remont starych budynków oraz budowę nowego obiektu; budowa instalacji wodno - sanitarnej i systemu zbierania wody deszczowej; wyposażenie w sprzęt biurowy i sportowy, komputery oraz budowa placu zabaw i boiska sportowego.

Szkoła Pannankadu, Passupatheswarar Vidyalaya:
Szkoła podstawowa, uczy się w niej 536 dzieci. Placówka zatrudnia 22 nauczycieli. Budynki zostały zniszczone przez falę tsunami, która podmyła także fundamenty (spowodowało to uszkodzenia ścian). Szkoła wymaga kompleksowego remontu. Do końca roku 2005 misja PAH doprowadziła do istniejących budynków elektryczność, wybudowała kompleks toalet (jednocześnie zburzono stare pomieszczenia sanitarne) oraz oczyściła dwie przyszkolne studnie. Na 2006 rok zaplanowano remont starych budynków oraz budowę nowego obiektu; budowa instalacji wodno - sanitarnej i systemu zbierania wody deszczowej; wyposażenie w sprzęt biurowy i sportowy, komputery oraz budowa placu zabaw i boiska sportowego.

Szkola Al Shifaya:
Szkoła podstawowa, uczy się w niej 172 dzieci. Pracuje 15 nauczycieli. Szkoła ta nie została zniszczona bezpośrednio przez tsunami - po kataklizmie zostali w niej ulokowani uchodźcy. Doprowadziło to do zniszczenia budynków i wyposażenia (ławki szkolne wykorzystywane były jako opał). Ministerstwo Edukacji Sri Lanki ulokowała Szkołę Kannakipuram na liście placówek potrzebujących pomocy w pierwszej kolejności. Na 2006 rok planowany jest remont budynków oraz budowa nowego, dwukondygnacyjnego obiektu. Kompleks szkolny wyposażony zostanie w instalację wodno – sanitarną, zbiornik na wodę i system zbierania wody deszczowej. Zakupione także zostaną: wyposażenie laboratorium, sprzęt biurowy i sportowy, komputery. Planowana jest także budowa placu zabaw i boiska sportowego. Dotychczas misja PAH doprowadziła do istniejących budynków elektryczność, wybudowała kompleks toalet (jednocześnie zburzono stare pomieszczenia sanitarne) oraz wywierciła studnię..

Pottuvil Central College:
W szkole uczy się ok. 2 tys. dzieci bez dostępu do bezpiecznej wody i czy toalet. Do końca 2005 roku zakończono odbudowę zbiornika wodnego. Obecnie trwa budowa 80 toalet.

Szkoła Semmanpulai Ganesha:
Szkoła podstawowa, gdzie uczy się 120 dzieci. Pracuje 6 nauczycieli. Szkoła została całkowicie zniszczona przez tsunami. Obiekt nie kwalifikuje się do odbudowy, ponieważ usytuowany jest na terenach przeznaczonych do ewakuacji (50 m od morza). Obecnie dzieci uczą się z szkole tymczasowej (wiaty przykryte folią), gdzie misja PAH zainstalowała elektryczność oraz zakupiła 10 wiatraków. Decyzją Ministerstwa Edukacji szkoła będzie odbudowana w nowym miejscu.

Rezultaty:
W każdej ze szkół rozwiązano problem elektryczności, dostępu do wody pitnej i zabezpieczenie sanitariatów. Dzięki takim działaniom około 3500 dzieci może uczestniczyć w zajęciach w lepszych warunkach.

Źródła finansowania:

- Fundacja TVN „Nie jesteś sam”
- Fundacja POLSAT
- Polska Akcja Humanitarna

Partnerzy:
Ministerstwo Edukacji w Kolombo ,Sri Lanka

Wolontariusze:
5 wolontariuszy z Polski koordynujących program na Sri Lance

2.1.3. Projekt powrotu dzieci do szkół - mundurki szkolne (projekt zakończony)

Czas trwania: 03.2005- 06.2005

Po tragedii tsunami białe mundurki szkolne (takie obowiązują na Sri Lance) były często używane jako całuny pogrzebowe. Wielu rodzin nie było stać na uszycie nowych. Uczniowie na Sri Lance mają bezwzględny obowiązek noszenia odpowiednich mundurków. Mundurek szkolny ma tak wielkie znaczenie, że jego brak uniemożliwia dziecku uczęszczanie do szkoły.

PAH postanowiła umożliwić dzieciom powrót do szkiły i jednocześnie pomóc najbiedniejszym rodzinom. Projekt został przeprowadzony wraz z UNICEF, który przekazał materiał. PAH pokrywała koszty uszycia mundurków i ich dystrybucji. Beneficjentami tego projektu były dzieci, które straciły swoje rzeczy osobiste w wyniku tsunami. Projektem objęto szkoły: As Safira, Kathariya, Al Bathuriya, Sen Johne, Ramakirishna, Pasupathswara oraz Kannaki.

Rezultaty :
PAH dostarczyła 1 030 dzieciom mundurki umożliwiając im kontynuowanie nauki.

Żródła finansowania:
Polska Akcja Humanitarna

Partnerzy:
- UNICEF
- Ministerstwo Edukacji, Kolombo

2.1.4. Program wodno – sanitarny

2.1.4.1. Studnie głębinowe (projekt w realizacji)

Czas trwania: Program rozpoczęto w marcu 2005.

Na wschodnim wybrzeżu Sri Lanki, przed tsunami, dostęp do wody pitnej zapewniały przydomowe studnie. W wyniku katastrofy zostały one zanieczyszczone - niosąca słoną wodę morską fala nie tylko spustoszyła powierzchnię ziemi, wdarła się także w podziemne pokłady wodonośne. Miejscowi specjaliści oceniają, iż poprawa sytuacji wodnej na Sri Lance nastąpi po około dwóch latach (po dwóch porach deszczowych). Wraz z napływem wody deszczowej, nastąpi „wypychanie” zasolonej wody podziemnej w stronę oceanu.

Celem projektu jest zapewnienie ofiarom tsunami stałego dostępu do wody pitnej poprzez budowanie studni głębinowych oraz remont już istniejących w centrach społeczności lokalnych tj. w szkołach, szpitalach, przedszkolach oraz na terenach przesiedleń. W ramach projektów rozpoczętych w 2005 roku PAH wydrąży 64 studnie w dystrykcie Ampara.

Opis podjętych działań:
Lokalizacje studni wybierane były po zbadaniu potrzeb lokalnej ludności; konsultacjach z władzami, organizacjami, służbą zdrowia oraz w porozumieniu z innymi organizacjami międzynarodowymi działającymi na Sri Lance (Oxfam GB, WV, ICRC, GRC). Wiercenie poprzedzają badania hydrogeologiczne wybranych lokalizacji. Po dokonaniu odwiertu montowane są odpowiednie dla wydajności studni pompy. Przed oddaniem studni do użytku przeprowadzane są testy bakteriologiczne i chemiczne wody. Miejscowa firma specjalistyczna przeprowadzająca badania hydrologiczne i wiercenia jest ze Sri Lanki została wyłoniona w drodze przetargu.

Rezultaty:
Do końca 2005r. PAH wywierciła 8 studni głębinowych i wyremontowała 2 kolejne. Najlepsze z wywierconych studni - w Kannakipuram i Ulle – mają odpowiednio wydajność 240.000 i 120.000 litrów wody pitnej na dobę. Do tych dwóch studni zostały zamontowane pompy produkcyjne i pompy dozujące chlor.

Źródła finansowania:
- Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP
- FundacjaTVN „Nie jesteś sam"
- Polska Akcja Humanitarna

Partnerzy:
- Regionalny Zarząd Zasobami Wodnymi, Ampara
- Państwowy Zarząd Zasobami Wodnymi, Kolombo

2.1.4.2. Stacja Uzdatniania Wody (projekt zakończony)

Czas trwania: 02-2005 -12-2005

Celem projektu było zapewnienie ofiarom tsunami stałego dostępu do wody pitnej poprzez instalację stacji uzdatniania wody w centrach społeczności lokalnych tj. w szkołach, szpitalach, przedszkolach.

Opis podjętych działań:
W dniu 13 lutego 2005 r. PAH uruchomiła w tamilskiej wiosce Thirrukovil stację wodną (filtry) produkującą dziennie średnio 70.000 litrów wody pitnej i technicznej. Woda była dystrybuowana przez inne organizacje międzynarodowe. Wybór lokalizacji stacji uwzględnił potrzeby okolicznych mieszkańców, jakość źródła wody do oczyszczania, a także położenie obozów dla przesiedleńców. Filtry zostały dostarczone przez lokalny konglomerat handlowy – Nawaloka Holdings. Całość działania zorientowana była na jak najszybsze rozwiązanie krytycznego braku wody, kiedy to ludzie zaczynali pić skażoną wodę z lagun, nie mając innego dostępu do wody.

Rezultaty:
Beneficjentami było 12 000 mieszkańców wiosek Thirrukkovil, Thimbullovil, Thampaddai i Akkaraipattu oraz 3 700 uchodźców wewnętrznych w obozach Mandanai i Sagamam. W grudniu 2005 projekt został zakończony. Organizacje międzynarodowe odchodzą od rozwożenia wody ze stacji wodnych skupiając się na zapewnieniu bardziej trwałych źródeł wody (np. studnie głębinowe).

Źródła finansowania:
- Fundacja TVN „Nie jesteś sam
- Polska Akcja Humanitarna

Partnerzy:
Regionalny Zarząd Zasobami Wodnymi, Ampara

2.1.5. Projekty realizowane we współpracy z lokalnymi organizacjami

2.1.5.1. Aktywizacja zawodowa kobiet (projekt zakończony)

Czas trwania: 09.2005- 09.2006

Po uderzeniu tsunami wiele rodzin, które prowadziły drobną działalność gospodarczą na wybrzeżu, straciły źródło dochodu. W wielu z nich zabrakło mężczyzn, którzy zginęli podczas kataklizmu i ciężar utrzymania dzieci spadł na kobiety.

Celem projektu była aktywizacja zawodowa kobiet samotnie wychowujących dzieci i utrzymujących rodziny, poprzez udzielanie drobnych kredytów.

Projekt zrealizowano we współpracy z lankijską organizacją Center For East Lanka Social Service (Celss). Promowano następujące działania:

- Produkcja placków ryżowych – 54 rodziny beneficjentów
- Produkcja makaronu ryżowego – 47 rodziny beneficjentów

- Hodowla drobiu – 30 rodziny beneficjentów
- Produkcja jaj – 60 rodziny beneficjentów
- Krawiectwo – 30 rodziny beneficjentów

Rezultaty:
Projekt stworzył szansę na zapewnienie kobietom stałego źródła dochodu, a tym samym na poprawę sytuacji społeczno-ekonomicznej 221 rodzin. Zapewnił regularne i stałe przychody na utrzymanie dzieci i remont gospodarstw. Stworzenie miejsc pracy dla osób dorosłych doprowadziło do rozwiązania problemu zatrudnienia nieletnich i zwiększyło ich szansę na edukację. Poprawił się także status kobiet w lokalnych społecznościach.

Źródła finansowania:
Polskie Radio
IDEA

Partnerzy:
Lokalna organizacja CELLS

2.1.5.2. Projekt wsparcia przedszkoli HESSO (projekt zakończony)

Czas trwania: 07.2005- 10.2006

Przedszkola w Akkaraipattu, prowadzone przez lokalną organizację HESSO opiekują się dziećmi z najbiedniejszych rodzin. Okoliczna społeczność składa się na skromne pensje personelu. Każde z przedszkoli mieściło się w pojedynczym pomieszczeniu bez wyposażenia, nawet tak podstawowego jak parę krzesełek, czy stołów, piłki, tablicy etc.

Celem projektu była poprawa warunków edukacji najmłodszych dzieci uczęszczających do przedszkoli poprzez wyposażenie w podstawowe pomoce oraz budowę placu zabaw oraz wsparcie działań organizacji lokalnej.

Opis podjętych działań:
Projekt realizowany został przez partnera lokalnego HESSO w dwóch fazach
- Wyposażenie przedszkoli
- Budowa placu zabaw

Rezultaty :
Zakupiono wyposażenie, pomoce edukacyjne i zabawki dla trzech przedszkoli. Pracownicy misji wybrali najlepsze spośród ofert producentów i dystrybutorów. Przy dwóch przedszkolach zbudowano place zabaw umożliwiające dzieciom ruch na świeżym powietrzu. Zorganizowano również szkolenie personelu w zakresie pedagogiki zabawy dla dzieci.

Źródła finansowania:
- Fundacja Polsat

Partnerzy:
- Lokalna organizacja HESSO
- Women's Development Foundation

2.2. Misja w Afganistanie

2.2.1. Odbudowa Średniej Zawodowej Szkoły Rolniczej w Kabulu (projekt zakończony)

Czas trwania: kontynuacja z roku poprzedniego.

Istotnym czynnikiem mającym wpływ na poziom życia większości społeczeństwa afgańskiego, ma niedostateczny poziom rozwoju rolnictwa, z którego żyje 80% tamtejszej ludności[1]. W wyniku wieloletnich działań wojennych, strat ludzkich i przesiedleń, w dużej części kraju zanikły tradycyjne metody uprawy i hodowli. Duża część terenów rolniczych została zaminowana. Zniszczeniu uległa również znaczna część infrastruktury i sprzętu rolniczego. Istnieje zatem potrzeba podnoszenia kwalifikacji rolników oraz kształcenia kolejnego pokolenia specjalistów w dziedzinie uprawy i hodowli – absolwentów szkół i akademii rolniczych.

Celem projektu był rozwój afgańskiego rolnictwa zawodowego poprzez odbudowę budynku głównego, laboratorium i biblioteki Średniej Zawodowej Szkoły Rolniczej w Kabulu i zagwarantowanie godnych warunków nauki młodzieży.

Opis podjętych działań:
W wyniku przeprowadzonego przetargu kontraktorem PAH w realizacji tego projektu zostały firmy konstrukcyjna „Shafaq Reconstruction". Budynek główny Średniej Rolniczej Szkoły Zawodowej w Kabulu został odbudowany i wyposażony w podstawowy sprzęt (meble dla uczniów i nauczycieli). W wyniku oszczędności udało się odbudować również budynek przyległy i toalety zewnętrzne.

Odbudowę biblioteki i laboratorium prowadziła firma „Sadiq – Qazi Zada Reconstruction Company". Niestety w wyniku bardzo ostrej zimy projektu nie udało się zakończyć zgodnie z planem, czyli do końca 2004. Projekt zakończono w maju 2005 r. Budynki zostały oddane do użytku.

Rezultaty:
Młodzież uczęszczająca do placówki zdobywa zawodowe wykształcenie a personel pracuje w godnych warunkach.

Żródła finansowania:
- Ambasada Japonii w Kabulu
- Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP
- Polska Alkcja Humanitarna

Partnerzy:
- Departament Konstrukcji Ministerstwa Edukacji Afganistanu

Wolontariusze:
- 1 osoba na stanowisku koordynatora programowego

2.2.2. Projekty edukacyjne

2.2.2.1 Zajęcia muzyczne dla dziewcząt z sierocińca Allahudin i chłopców z sierocińca Tahyie Maskan w Kabulu (projekt zamknięty)

Czas trwania: 09.2004 – 06.2005

Jak w każdym społeczeństwie, znaczącą role w życiu Afgańczyków odgrywa dorobek kulturalny. Podczas panowania Talibów działalność kulturalna w Afganistanie była zabroniona. Miejscowa ludność została odcięta od możliwości odbioru jak i tworzenia dzieł artystycznych. W ostatnich latach - po zmianach ustrojowych - zauważalne jest zwiększone zainteresowanie mieszkańców Afganistanu twórczością artystyczna.

Kontynuacja programu zajęć muzycznych dla dziewcząt z sierocińca Allahudin (25 dziewcząt) i rozwiniecie go o zajęcia dla 15 chłopców z sierocińca Tahyie Maskan w Kabulu. Umożliwienie młodzieży nauki gry na tradycyjnych afgańskich instrumentach muzycznych.

Rezultaty:
W czerwcu 2005 r. zakończył się projekt, dzięki któremu 25 dziewcząt z sierocińca Allahudin i 15 chłopców z sierocińca Tahyie Maskan miało możliwość nauki gry.

[1] AREU- „Out of step"- Agricultural Policy and Afghan Livelihoods"

Źródła finansowania:
- Swiss Agency for Development and Cooperation (SDC)

Partnerzy:
- Państwowy Dom dziecka Allahudin
- Państwowy Dom dziecka Tahyie Maskan
- Departament Sierocińców przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej.

Wolontariusze:
- 1 wolontariusz na stanowisku koordynatora projektów
- 1 wolontariusz na stanowisku asystenta koordynatora programu misji

2.2.1.2. Zajęcia muzyczno-plastyczne „Mój wielokulturowy dom Afganistan" dla dzieci w sierocińcu Allahudin (projekt zakończony)

Czas trwania: 30.11.2004 – 31.12.2005

W związku ze skomplikowaną sytuacją w Afganistanie, istnieje potrzeba podnoszenia świadomości o zróżnicowaniu religijno – społeczno – kulturowym w celu wzmacniania postaw tolerancji wśród najmłodszych członków społeczeństwa.

Celem programu było przeprowadzenie rocznego programu zajęć muzyczno-plastycznych dla dzieci w sierocińcu Allahudin.

Opis podjętych działań:
W grudniu 2004 PAH rozpoczęła realizacje programu „Mój wielokulturowy dom – Afganistan". Zostało nim objęte pięćdziesięcioro dzieci w sierocińcu Allahudin, uczyły się gry na instrumentach muzycznych, rysunku oraz malarstwa. Dodatkowo, raz w tygodniu uczestniczyły w zajęciach na temat wielokulturowości Afganistanu, tolerancji i praw dziecka. Dzieci brały aktywny udział w zajęciach, układając wierszyki, wymyślając scenki sytuacyjne i dyskutując na temat różnych aspektów życia młodych mieszkańców Afganistanu. W czasie trwania programu dzieci uczestniczyły w imprezach z okazji Dnia Dziecka, Dnia Niepodległości oraz uroczystym zakończeniu projektu, na których miały okazję zaprezentować wykonane przez siebie prace plastyczne, wziąć udział w koncercie, przedstawieniu i quizie kulturowym.

Rezultaty:
50 dzieci z sierocińca Allahudin uczestniczyło w zajęciach muzyczno-plastycznych (nauka gry na keyboardzie, gitarze i skrzypcach, kurs rysunku i malarstwa) oraz zdobyło wiedzę na temat wielokulturowości Afganistanu, tolerancji i praw dziecka.

Źródła finansowania:
- UNESCO
- Polska Akcja Humanitarna

Partnerzy:
- Państwowy Dom Dziecka Allahudin
- Departament Sierocińców przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej.

Wolontariusze:
- 1 wolontariusz na stanowisku koordynatora projektów
- 1 wolontariusz na stanowisku asystenta koordynatora programu misji

2.2.1.3. Projekt garncarski (projekt zakończony)

Czas trwania: 15.04.2005 – 15.07.2005

Garncarstwo jest istotną częścią dziedzictwa kulturowego Afganistanu. Dystrykt Istalef w prowincji Kabul słynie z tradycyjnych wyrobów ceramicznych. Lata radzieckiej okupacji, wojen domowych oraz związane z nimi straty w ludziach i zniszczenia, ograniczyły w dużym stopniu miejscowe rzemiosło.

Celem projekty było działanie na rzecz ocalenia kulturowego dziedzictwa Afganistanu poprzez rozwój tradycyjnego rzemiosła garncarskiego i ceramicznego.

Opis podjętych działań:
13 wybranych w procesie rekrutacji rzemieślników z dystryktu Istalef odbyło 10 dniowe szkolenie z zakresu metod wypalania ceramiki stosowanych w japońskim rzemiośle w celu podniesienia jakości lokalnych wyrobów afgańskich.

Rezultaty:
Lokalna społeczność dystryktu Istalef wykonując wyroby ceramiczne i garncarskie stosuje umiejętności i techniki zdobyte na szkoleniu w Japonii.

Źródła finansowania:
- UNESCO
- Polska Akcja Humanitarna

Partnerzy:
- Japan Foundation
- Ministerstwo Informacji i Kultury

Wolontariusze:
- 1 wolontariusz na stanowisku koordynatora programowego

2.2.1.4. Kurs informatyki i języka angielskiego dla dziewcząt w sierocińcu Allahudin (projekt w realizacji)

Czas trwania: od 01.11.2004

W okresie radykalnych rządów Talibów położenie kobiet uległo drastycznemu pogorszeniu. Dziewczęta i kobiety nie mogły uczęszczać do szkół, wykonywać swoich wyuczonych zawodów, uczestniczyć w życiu publicznym, w końcu opuszczać domu bez towarzystwa spokrewnionego mężczyzny. Odsetek dziewczynek uczestniczących w zajęciach w szkołach podstawowych szacuje się w ostatnich latach na około 15%. Zajęcia z języka angielskiego i informatyki zwiększają szansę na znalezienie pracy po opuszczeniu sierocińca.

Celem projektu było zwiększenie szans zatrudnienia na rynku pracy w Afganistanie.

Opis podjętych działań:
49 dziewcząt z sierocińca uczestniczy w zajęciach nauki języka angielskiego i informatyki. Realizacja programu rozpoczęła się kursem językowym, po 6 miesiącach do programu nauczania włączono informatykę, tak by dziewczęta mogły rozumieć angielskie komendy oprogramowania.

Rezultaty:
Wysoka frekwencja na zajęciach i postępy w nauce języka. Dziewczęta bardzo chętnie zdobywają wiedzę, potrafią się komunikować.

Źródła finansowania:
- NOVIB (OXFAM Netherlands)
- Polska Akcja HumanitarnA

Partnerzy:
- Departament Sierocińców przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej,
- Państwowy Dom Dziecka Allahudin NOVIB

Wolontariusze:
- 1 wolontariusz na stanowisku koordynatora programowego
- 1 wolontariusz na stanowisku asystenta koordynatora programu misji

2.2.1.5. Odbudowa szkoły Maulana Sadiq Shahid w miejscowości Koko Kheil w prowincji Kapisa (projekt w realizacji)

Czas trwania: 26.08.2005

Zgodnie ze statystyką UNICEF w 2002 roku w Afganistanie ponad 70% społeczeństwa, w tym 75% dzieci, było analfabetami[2]. W wyniku ponad 20 lat wojen i rządów Talibów sektor edukacyjny uległ niemal całkowitemu zniszczeniu. Po obaleniu reżimu można zaobserwować ogromne zainteresowanie społeczeństwa afgańskiego edukacją. Rrodzice zdają sobie sprawę z roli, jaką odegra w życiu ich dzieci odpowiednie wykształcenie..

Projekt zakłada wybudowanie budynku szkoły, do którego będzie mogło uczęszczać 1400 dzieci.

Opis podjętych działań:
Do końca 2005 roku wyłoniono drogą przetargu wykonawcę inwestycji; wykonano fundamenty, kamienno-betonową podmurówkę i nasady słupów wzmacniających. Postawiono znaczną część ceglanych ścian budynku. Prace będą kontynuowane w 2006 roku.

Rezultaty:
Projekt ma znaczenie szczególne, jest bowiem realizowany na prowincji, gdzie z jednej strony jest wielki niedobór placówek oświaty, a z drugiej prawie nie ma zagranicznych organizacji pomocowych. Fakt ten ma znaczenie nie tylko dla beneficjentów, ale także dla PAH – jako nowe ważne doświadczenie.

Źródła finansowania:
- Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP
- Polska Akcja Humanitarna

Partnerzy:
- Departament Konstrukcji przy Ministerstwie Edukacji
- Asmati Red Stone Construction Co. (wykonawca budowy)

Wolontariusze:
- 2 wolontariuszy na stanowisku koordynatora programowego
- 1 wolontariusz na stanowisku asystenta koordynatora programu misji

2.2.1.6. Odbudowa systemu wodno – sanitarnego w Zespole Szkół Neswan Prozha Jedid i Abdul Qadir Bedil w Kabulu (projekt w realizacji)

Czas trwania: od 07.10.2005

Brak wody pitnej w Kabulu jest problemem większości placówek oświatowych. Statystyki mówią, ze 32,3 % wszystkich dzieci w Kabulu – czyli ponad 191 000 - choruje z powodu złych warunków sanitarnych i braku dostępu do wody pitnej. W zespole szkół Neswan Prozha Jadid i Abdul Qader Bedil w Kabulu takich dzieci jest 18.000.

Projekt zakłada zapewnienie dzieciom w obu szkołach możliwości nauki w higienicznych warunkach poprzez budowę nowych i remont istniejących toalet oraz zapewnienie bezpośredniego i nieograniczonego dostępu do czystej wody pitnej.

Do końca roku 2005 wyłoniono w konkursie przetargowym wykonawcę projektu.

Źródła finansowania:
- ECCO
- Polska akcja Humanitarna

Partnerzy:
- Departament Konstrukcji przy Ministerstwie Edukacji,
- Saleem Ahmad Zai Construction Company (wykonawca)

Wolontariusze:
- 2 wolontariuszy na stanowisku koordynatora programowego
- 1 wolontariusz na stanowisku asystenta koordynatora programu misji

[2] UNICEF- Multiple Indicator Cluster Survey 2003

2.3. Misja w Czeczenii

2.3.1. Program wodno-sanitarny (projekty w realizacji)

Czas trwania: działania ciągłe od 2000 r. Projekty wodne na rzecz mieszkańców Groznego zostały uruchomione w październiku 2000r., a sanitarne w grudniu roku 2001.

Ponad 50% systemu wodnego i ok. 80% systemu kanalizacyjnego w Groznym nie zostało odbudowane i nie funkcjonuje. Zanieczyszczona woda płynąca z ujęć nieszczelnymi rurami przedostaje się do wód gruntowych i miesza ze ściekami wypływającymi z nieszczelnych rur kanalizacyjnych, zanieczyszczone wody gruntowe infiltrują do sieci wodociągowej. Brak bieżącej wody i kanalizacji uniemożliwiają utrzymanie higieny, zagrażają zdrowiu i życiu mieszkańców. Liczba mieszkańców Groznego osiągnęła (wg danych Państwowego Urzędu Statystycznego z początku roku 2005) liczbę 215 tys. Ponad 30 tys. żyje w tzw. Punktach Czasowego Rozmieszczenia, które są niczym innym jak obozami, tylko nie w namiotach a w budynkach adaptowanych z dawnych hoteli robotniczych czy domów studenckich. Oznacza to, że żyjące tam rodziny są zmuszone korzystać ze wspólnych kuchni i obiektów sanitarnych i wielu innych ograniczeń właściwych dla tego typu skupisk. W Punktach Czasowego Rozmieszczenia znaleźli schronie ci, którzy stracili domy w wyniku działań wojennych, 2 lata mieszkali w namiotach w republikach ościennych, poczym wrócili do Groznego w nadziei na powrót do normalnego życia. Punkty miały być prowizorycznym schroniem, ale ponieważ odbudowa budownictwa komunalnego nie postępuje, a środki z rekompensat nie wystarczają na budownictwo jednorodzinne mieszkańcy tych punktów najprawdopodobniej jeszcze wiele lat będą zmuszeni do mieszkania w takich warunkach.

Odbudowuje się szkoły, kolejne placówki służby zdrowia i wiele gmachów użyteczności publicznej. Jednak za odbudową budynków nie idzie odbudowa sieci wodociągów czy kanalizacji. Rośnie produkcja odpadów komunalnych, nie nadąża system wywozu. Problemy dotyczą w równym stopniu, stolicy, jak innych miast Czeczenii.

Celem realizowanych w ramach programu projektów jest poprawa warunków wodno-sanitarnych w Groznym i innych miastach Czeczenii poprzez:
1) Zaopatrzenie użytkowników obiektów sektora oświaty i zdrowia w wodę pitną.
2) Zapewnienie mieszkańcom sektora prywatnego dostępu do wody pitnej.
3) Systemowy wywóz śmieci i fekaliów z obiektów sektora oświaty i zdrowia
4) Doraźny wywóz śmieci z dzikich wysypisk
5) Zapewnienie użytkownikom gmachów publicznych dostępu do sanitariatów.
6) Budowa świadomości społeczeństwa odnośnie racjonalnego wykorzystania wody (dlaczego i jak należy oszczędzać wodę) oraz poszanowania mienia publicznego
7) Budowa potencjału personelu lokalnego i świadomości obywatelskiej społeczeństwa i tym samym stworzenie warunków do przekazania samodzielnego prowadzenia projektów

Opis podjętych działań
1) Projekty wodne były prowadzone w Groznym i obejmowały następujące działania:
    a) produkcja wody pitnej (uzdatnianie zanieczyszczonej wody pobranej z wodociągu)
    b) wymiana na terenie miasta starych zbiorników (tzw. poduszek) na wodę pitną na nowe
    c) dystrybucja wody ciężarówkami do ww. zbiorników
    d) badanie jakości wody na każdym etapie produkcji i dystrybucji
    e) współpraca z telewizją publiczną i prasą lokalną, jako narzędziami do prowadzenia kampanii informacyjnej na temat. korzystania z wody i poszanowania mienia publicznego

2) Działania prowadzone w ramach projektów sanitarnych:
    a) instalacja kontenerów na śmieci w placówkach objętych systemowym wywozem
    b) systemowy wywóz śmieci i fekaliów z terenów placówek służby zdrowia i oświaty
    c) jednorazowa akcja sprzątania śmieci na terenie obiektów nie objętych systemem (nie posiadających kontenerów)
    d) budowa latryn w tych placówkach
    e) systematyczne opróżnianie latryn
    f) budowa punktów higienicznych (łaźni z pralnią) w Punktach Czasowego Rozmieszczenia
    g) budowa placyków pod kontenery na śmieci
    h) przekazanie gotowych kontenerów na śmieci służbom miejskim
    i) szkolenia nauczycieli na temat higieny
    j) dystrybucja materiałów informacyjnych pomiędzy uczniami szkół objętych działąniami projektowymi

3) Działania na rzecz budowy potencjału pracowników lokalnych i świadomości obywatelskiej
    a) szkolenie pracowników z zakresu rachunkowości i prawoznawstwa
    b) szkolenia merytoryczne przez wykładowców Uniwersytetu Groźnieńskiego
    c) kursy komputerowe i językowe (jęz. angielski)
    d) pomoc w założeniu organizacji pozarządowej

Rezultaty:
1) Dostarczano średnio dziennie 750 tys. litrów wody pitnej.
2) Osiągnięto liczbę 272 punktów dystrybucji wody
    a) 59 placówki oświatowe
    b) 34 służba zdrowia,
    c) 164 sektor prywatny i komunalny,
    d) 7 tzw. PWR – punkty czasowego rozmieszczenia ludności dla uchodźców wewnętrznych, którzy powrócili z obozów, a nie mają własnych domów
    e) 8 inne (NGO, administracja państwowa)
3) Utrzymywano liczbę 90 prób badania wody miesięcznie
4) Osiągnięto poziom 117 tys. odbiorców programu wodnego
5) W końcowej fazie projektu utrzymywano poziom wywozu śmieci dziennie 110 m3
6) Zebrano łącznie 3000 m3 śmieci drogą jednorazowej akcji uprzątania miasta w placówkach nie objętych systemowym wywozem śmieci
7) Osiągnięto liczbę 342 kontenerów na śmieci w placówkach oświaty i służby zdrowia i Punktach Czasowego Rozmieszczenia
8) Dostarczono służbom komunalnym 120 kontenerow na śmieci, kolejnych 170 będzie przekazanych na początku 2006 r.
9) Zbudowano 51 nowych podwójnych latryn (Grozny, Argun, Mesker-Jurt, Engel-Jurt, Germenczuk, Szali, Cziri-Jurt, Ojschara, Gudermes)
10) Wywożono średnio 10 m3 fekaliów dziennie.
11) Zbudowano 3 punkty higieczne (łaźnia z pralnią) dla mieszkańców Punktów Czasowego Rozmieszczenia)
12) Zbudowano placyki pod 49 kontenerów w 6 placówkach służby zdrowia
13) Osiągnięto poziom ponad 85 tys. odbiorców programu sanitarnego
14) Przeprowadzono łącznie 1098 ankiet wśród odbiorców dot. sytuacji wodno-sanitarnej
15) Sprzęt wykorzystany w programie
    a) 5 jednostek uzdatniających wodę (filtry)
    b) 20 ciężarówek-cystern
    c) 4 ciężarówki-śmieciarki
    d) 1 wóz asenizacyjny

16) Budowa potencjału lokalnego i szkolenia
    a) przeszkolono 70 nauczycieli w zakresie higieny i ekonomicznego wykorzystania wody pitnej, tak aby mogli prowadzić zajęcia z dziećmi i młodzieżą w swoich szkołach
    b) przeprowadzono 2 szkolenia wewnętrznych dla pracowników (rachunkowość, porady prawne)
    c) skierowano 5 pracowników na nauczanie jęż. angielskiego
    d) przeszkolono 5 pracowników w zakresie obsługi komputera
    e) udzielono pomocy przy założeniu organizacji pozarządowej ISTOK – stowarzyszenia mającego w przyszłości przejąć zadania PAH
    f) przekazano stowarzyszeniu ISTOK 6 ciężarówek-cystern
    g) przygotowano 20 000 sztuk materiałów informacyjnych (w postaci zeszytów) i rozdystrybuowano pomiędzy uczniów szkół

Źródła finansowania:
UNICEF
ECHO
CCFD (Comite Catholique contre la Faim et pour le Developpement
Lions Club Sweden
Polska Akcja Humanitarna

Partnerzy:
- UNHCR, ICRC – Wsparcie rzeczowe (sprzęt i części zamienne)
- Urząd Miasta Grozny, Ministerstwo Gospodarki Komunalnej, Ministerstwo Zdrowia, Ministerstwo Oświaty, Wodociągi Miasta Grozny, Groźnieński Uniwersytet Państwowy
- Politechnika Warszawska i SGGW – wsparcie merytoryczne

Wolontariusze:

137 lokalnych wolontariuszy (odpowiedzialni za zbiorniki w sektorze prywatnym w Groznym)
7 wolontariuszy w biurze warszawskim.

2.4. Pomoc ofiarom tragedii w Biesłanie – Federacja Rosyjska

Czas trwania: kontynuacja pomocy podjetej w 2004 r.

Wiele osób, które ucierpiało w wyniku eksplozji – doznało częściowego lub całkowitego uszkodzenia słuchu. Inne cierpiały wskutek trudno gojących się oparzeń i blizn. Wielu poszkodowanych w wyniku tragedii to ludzie starsi. Mimo pomocy organizacji z całego świata, wiele osób – zbyt przytłoczonych tragedią, na skutek utraty bliskich – nie zwracało się do władz o pomoc, ani odszkodowania.

Celem działań PAH była pomoc medyczna i socjalna ofiarom biesłąńskiej tragedii a także członkom Związku Polaków Północnej Osetii - Alanii – osobom w podeszłym wieku, obłoznie chorym i inwalidom.

Opis podjętych działań:
Zorganizowano badania mające na celu określenie stopnia uszkodzenia słuchu ofiar. Ponieważ diagnostyka uszkodzenia słuchu trwa około pół roku, jedynie w przypadku dwunastu osób można było z całą pewnością określić stopień utraty słuchu, a następnie zamówić odpowiedni aparat słuchowy.

Rezultaty:
PAH sfinansowała zakup wysokiej klasy aparatów słuchowych dla 12 osób, środków przyspieszających gojenie, uspokajających i antydepresyjnych oraz zakupu ciepłej odzieży i pościeli dla 32 osób.

PAH sfinansowała operację okulistyczną jednej dziewczynki w Rostowie n/Donem, przelot dwóch osób na leczenie (silne oparzenia rąk) do Moskwy oraz zorganizowała operację ucha wykonaną przez prof. Skarżyńskiego w Międzynarodowym Centrum Słuchu i Mowy w Nadarzynie.
Nie udało się zrealizować planu budowy centrum rehabilitacji psychologiczno-medyczno-socjalnej we Władykaukazie. Bark współpracy ze strony lokalnych władz zniweczył realizację wstępnie uzgodnionego ze służbą zdrowia projektu.

Źródła finansowania:
- Polska Akcja Humanitarna

Partnerzy:
- Klinika Słuchu we Władykaukazie
- Związek Polaków Płn. Osetii-Alanii
- Międzynarodowe Centrum Słuchu i Mowy w Nadarzynie

2.5. Misja w Iraku

2.5.1. Projekt wodno-sanitarny - stacje uzdatniania wody (projekt zakończony)

Od kwietnia 2004 roku, kiedy ze względów bezpieczeństwa PAH ewakuowała polski personel z Iraku. działania pomocowe są kontynuowane przez lokalnego koordynatora i nadzorowane z Polski.

Czas realizacji projektu: 01.07- 31.12.2005

Do początku lat 90 system dystrybucji wody pitnej w Iraku zaspakajał potrzeby 75 % mieszkańców wsi. Po 1991 roku jego efektywność, głównie w skutek złego zarządzania, sankcji gospodarczych i ogólnego kryzysu w kraju, ulegała znacznemu obniżeniu. Odsetek mieszkańców terenów wiejskich mających dostęp do wody pitnej zmniejszył w 2000 roku do ok. 46% przy jednoczesnym spadku o 50 % ilości wody pitnej przypadającej na mieszkańca. Ograniczenie dostępu do wody pitnej spowodowało znaczne pogorszenie się warunków sanitarnych. Jak podaje UNICEF, niemal 25 % zgonów w Iraku spowodowanych jest przez choroby będące skutkiem przebywania w fatalnych warunkach sanitarnymi oraz ograniczonym dostępem do wody pitnej. Zła sytuacja sanitarna wpłynęła na drastyczny wzrost zgonów wśród noworodków (z 47 zgonów na 1000 urodzeń w latach 1984-1989 do 108 na 1000 urodzeń zgonów w latach 1994-1999) i dzieci do lat 5 (z 56 zgonów na 1000 urodzeń w latach 1984-1989 do 131 zgonów na 1000 urodzeń w latach 1994-1999).

Celem projektu była poprawa sytuacji wodno-sanitarnej na terenach wiejskich poprzez przywrócenie sprawności czterech Stacji Uzdatniania Wody zaopatrujących wsie w prowincji Babil.

Opis podjętych działań
W toku prac renowacyjnych naprawiono lub wymieniono (w zależności od stanu technicznego) pompy tłoczące i pobierające wodę, wyposażono każdą jednostkę w generator prądotwórczy, zamontowano oświetlenie, oczyszczono filtry, wymieniono pompy dozujące chlor. Dodatkowo każda jednostka została ogrodzona oraz wyposażona w magazyn. Zbiorniki i filtry zostały zadaszone.

Zgodnie z umową prace renowacyjne zostały wykonane w ciągu 5 tygodni od podpisania kontraktu z kontraktorem. Odbioru technicznego obiektów dokonała specjalnie w tym celu powołana komisja składająca się z przedstawiciela PAH, przedstawiciela Departamentu Wody oraz członków lokalnych społeczności. Stacje Uzdatniania Wody dostarczają wodę do beneficjentów.

Projekt obejmował stacje w Al.-Jawadiya (SUW 60m3/h), Al-Saedy (SUW 60m3/h), Al Boualwan (SUW 14m3/h) i w Rhaniya 2 (SUW 14 m3/h). Ponadto kontraktor, w porozumieniu z Departamentem Wody, na swój koszt wybudował na terenie Stacji Uzdatniania Wody w Rhaniya i Al.-Boualwanmurowane pomieszczenie magazynowe.

Rezultaty:
- 4 wyremontowane Stacje Uzdatniania Wody w prowincji Babil
- Zakupione i zainstalowane nowe komponenty w 4 Stacjach Uzdatniania Wody
- 16 500 mieszkańców wiosek uzyskało stały dostęp do wody pitnej

Źródła finansowania:
- Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP

Partnerzy:
- Departamenty Wody, prowincji Babil
- Lokalne firmy inżynieryjno-budowlane

3. Wyjazdy rekonesansowe

3.1. Wyjazd rekonesansowy do Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej

Czas trwania: 16.03 – 04.04.2005

Celem wyjazdu było:
- Dotarcie do szpitala w Hamhung, który w latach 50-tych zbudowali Polacy; dostarczenie leków
- Zorientowanie się w sytuacji wodno-sanitarnej w małych miejscowościach.
- Poznanie pracy innych organizacji międzynarodowych działających w Korei Płn.
- Dostarczenie dla szpitala w Hamhung leków.

Opis podjętych działań:
W rekonesansie udział wzięli: Janina Ochojska - Prezes PAH, Paweł Kudzia - Dyrektor Działu Misji Zagranicznych PAH, oraz Grzegorz Gruca - Dyrektor Działu Fundraisingu PAH. Program pobytu delegacji Polskiej Akcji Humanitarnej został przygotowany w uzgodnieniu z MSZ Korei Płn. i Ambasadą Polską w Phenianie.

Szpital ortopedyczny w Hamhung
Szpital ten w 1956 roku został oddany do użytku dzięki pomocy uzyskanej z Polski. Wówczas składał się z 8 baraków stanowiących odział traumatologii. Polacy wyposażyli go w sprzęt medyczny (aparaty rentgenowskie, sprzęt do stal operacyjnych, autoklawy, aparaty do anestezji, łóżka). Był to wówczas najlepiej wyposażony szpital w Korei Płn. Obecnie szpital składa się z dwóch budynków murowanych: oraz kilku drewnianych baraków pozostałych jeszcze z lat 50. Jest 8 oddziałów. Szpital dysponuje 210 łóżkami, pracuje w nim 130 lekarzy, 80 pielęgniarek i 90 osób innego personelu.

W bloku operacyjnym znajduje się 6 sal: do chirurgii ręki, do operacji reumatologicznych, operacji raka układu kostnego, operacji kręgosłupów oraz operacji plastycznych. Jest to jedyna klinika tego typu w Korei Północnej. Sale zostały wyremontowane przez Handicap International, ale sprzęt podarowany przez Polaków pochodzi jeszcze z lat pięćdziesiątych. Część sprzętu nie działa. Pomieszczenia nie mają centralnego ogrzewania. Pacjenci we własnym zakresie zapewniają sobie wyżywienie oraz opał do pieców ogrzewających sale. Szpital ma problemy z elektrycznością i paliwem do generatorów.

Miejscowość Yonggwang
Miejscowość leży w prowincji Ham Nan, liczy 21 tys. mieszkańców. W tej chwili ponad 50% ludności nie korzysta z kanalizacji ani wodociągów. Systemy wodny i kanalizacyjny są przestarzałe i nie dostosowane do podwojonej od czasów ich budowy ilości mieszkańców. Problem dotyka także placówki szkolno-wychowawcze, co powoduje choroby układu pokarmowego u dzieci.

Wonsan
W miejscowości Wonsan w dzielnicy Galma ujęcie wody zaopatruje 250 tys. ludzi. Zniszczone wskutek powodzi dostarcza jedynie tyle wody, że na 1 mieszkańca przypada ok. 40 litrów dziennie. System wodociągów jest przestarzały, nie działa stacja uzdatniania wody, brakuje środków chemicznych, m.in. chloru. Również są problemy z dostawą energii.

Spotkania z organizacjami międzynarodowymi pracującymi w KRLD
W Ambasadzie Polskiej w Phenianie odbyło się spotkanie z kilkoma organizacjami humanitarnymi pracującymi w Korei Płn. oraz z przedstawicielami Ambasad. PAH miała okazję nawiązania kontaktów, które być może zaowocują w przyszłości.

Oprócz tego PAH spotkała się z władzami: w siedzibie MSZ z Przedstawicielem ds. Europy, z Przewodniczącym Komitetu Wojewódzkiego w Hamhung i w Wonsan oraz z koordynatorem w Komitecie ds. Organizacji Pomocowych Pozarządowych i Rządowych UE.

Rezultaty:
Wizyta umożliwiła wstępne rozpoznanie sytuacji i potrzeb wybranych placówek wychowawczych i służby zdrowia. Postanowiono w miarę możliwości kontynuować współpracę, być może wysłać specjalistów w dziedzinie wodno-sanitarnej, źródeł energii, budownictwa i sprzętu medycznego w drugiej połowie kwietnia 2006 roku.

Transport darów. Wizycie towarzyszył niewielki transport leków – 300 kg lekarstw i płynów infuzyjnych, które przekazano szpitalowi w Hamhung.

Źródła finansowania:
- NED

Partnerzy:
- Ministerstwo Spraw Zagranicznych Korei Płn.
- Ambasada Polska w Phenianie
- Przewodniczący Ludowego Komitetu Powiatu Kim Giwang Gion
- Przewodniczącym Wojewódzkiego Komitetu Przeciw Powodziom w Wonsan

4. Edukacja Humanitarna

4.1. Glen - staże w afryce dla wolontariuszy zaangażowanych w globalną edukację rozwojową w Polsce

Czas trwania programu:
Kontynuacja od 2003 roku i jest stałym projektem Programu Edukacji Humanitarnej PAH

Niewiele osób w Polsce miało okazję osobiście poznać realia życia codziennego w krajach Południa. Większość wyobrażeń o krajach rozwijających ma swoje źródło w przekazach mediów, które często pokazują globalne Południe w sposób jednostronny i uproszczony. Skutkiem tego jest funkcjonowanie wśród polskiego społeczeństwa wielu błędnych stereotypów na temat jego mieszkańców oraz brak zrozumienia przyczyn nierównomiernego rozwoju globalnego, sensu pracy rozwojowej i wzajemnych współzależności między Północą a Południem. Uczestnicy projektu, po powrocie do Polski, mogą konfrontować te wyobrażenia w oparciu o swoje własne doświadczenie i zdobytą na Południu wiedzę.

Celem projektu jest wzbogacenie i oparcie prowadzonej przez Program Edukacji Humanitarnej PAH edukacji rozwojowej o osobiste doświadczenia i oryginalne materiały edukacyjne z krajów Południa.

Opis podjętych działań:
- wybór uczestników projektu,
- szkolenie uczestników o prowadzeniu edukacji rozwojowej i zapoznające ich z pracą PAH (marzec 2005),
- seminarium ewaluacyjne zeszłorocznych uczestników projektu,
- dwa seminaria przygotowujące uczestników do pracy z lokalnymi organizacjami w krajach Południa oraz uwrażliwiające je na sprawy rozwojowe i międzykulturowe,
- trzymiesięczna praca 8 uczestników na rzecz lokalnych społeczności w Tanzanii (2 projekty), Ghanie, RPA, Kenii, Ugandzie, Indiach i na Sri Lance,
- szkolenie uczestników o tworzeniu projektów edukacyjnych (listopad 2005) i przeprowadzenie działań edukacyjnych w ramach projektu "Pomost dla Rozwoju".

Rezultaty:
Uczestnikami szkoleń i stażów na Południu było 8 wolontariuszy Edukacji Humanitarnej. Zostali przeszkoleni w tematyce rozwojowej oraz zdobyli praktyczne doświadczenie życia i pracy w krajach Południa. Dzięki temu został zwiększony potencjał merytoryczny w kwestiach związanych z edukacją humanitarną. Większość uczestników projektu aktywnie zaangażowała się w projekt "Pomost dla rozwoju", podczas którego poprowadzili dwa szkolenia dla nauczycieli, dwa dni tematyczne w szkołach mających tytuł Szkoły Humanitarnej oraz zorganizowali dwie wystawy zdjęć przedstawiających rzeczywistość krajów Południa (w Warszawie i Toruniu).

Wolontariusze biorący udział w projektach na Południu współpracują obecnie z Działem Edukacji Humanitarnej i uczestniczą w jego projektach. Artykuły wolontariuszy GLEN są udostępniane szerokiemu gronu odbiorców poprzez publikację w piśmie "Pomagamy" i na stronie www.pomagamy.pl.

- przeszkolenie wolontariuszy w sprawach rozwojowych i edukacyjnych,
- 8 stażów wolontariackich: w Tanzanii (2), Ghanie, RPA, Kenii, Ugandzie, Indiach i na Sri Lance.

Źródła finansowania:
- ASA Programm InWEnt
- Polska Akcja Humanitarna

Partnerzy:
- ASA Programm InWEnt, Niemcy
- INEX-SDA, Czechy
- Tabita, Słowacja
- NGO Strategy, Łotwa
- Development organisation GLEN Latvia, Łotwa
- Apicentras, Litwa
- Kolping, Litwa
- AKU, Estonia
- Reseau Benin, Francja
- Reseau Burkina Faso, Francja

- HUN-IDA, Węgry

Współpraca z ww. partnerami polegała na wspólnym organizowaniu 2 seminariów przygotowawczych oraz stażów w krajach Południa dla wolontariuszy w dwu- lub trzyosobowych grupach wolontariuszy z różnych krajów oraz seminarium ewaluacyjnego dla zeszłorocznych uczestników projektu.

Wolontariusze:
- 20 wolontariuszy

4.2. Materiał edukacyjny o Afganistanie (projekt zakończony)

Czas trwania projektu: 01.08.2005 r. a 10.06.2006 roku.

Polscy uczniowie w ramach programu szkolnego mają nikłą możliwość zdobywania kompleksowej wiedzy na temat krajów rozwijających się i współzależności we współczesnym świecie. Globalna edukacja rozwojowa, która kładzie akcent na świadomość o wzajemnych zależnościach między zjawiskami globalnymi, a tymi, które uważamy za lokalne, jest nadal praktycznie nieobecna w polskich szkołach. Przyczyną takiego stanu rzeczy jest między innymi brak materiałów edukacyjnych dotyczących problematyki rozwoju i krajów rozwijających się w języku polskim, dostosowanych do polskich realiów. Powstanie atrakcyjnych i wartościowych materiałów edukacyjnych przyczyni się do większej obecności elementów globalnej edukacji rozwojowej w polskich szkołach.

Celem projektu było poszerzenie wiedzy polskiego społeczeństwa na temat dostępu do edukacji w Afganistanie oraz możliwych konkretnych działaniach rozwojowych; poprzez przygotowanie materiału edukacyjnego dla polskich nauczycieli. Projekt stanowił część projektu Misji Afgańskiej dotyczącej odbudowy szkoły w prowincji Kapisa, Afganistan.

Zakres szczegółowy:
- Opracować, wydrukować i rozprowadzić wśród 500 nauczycieli publikacje na temat Afganistanu z akcentem na dostęp do edukacji jako jeden z Milenijnych Celów Rozwoju oraz pomoc rozwojowa udzielaną przez PAH w Afganistanie.
- Opracować teksty informacyjne dla nauczycieli dotyczące Afganistanu, Milenijnych Celów Rozwoju, Misji PAH w Afganistanie oraz edukacji rozwojowej.
- Opracować propozycje zajęć zgodnie z programem zajęć dla wszystkich poziomów nauczania.

Opis podjętych działań:
- Działania przygotowawcze – zbieranie wiedzy, dobór partnerów
- Działania bezpośrednio związane z procesem pisania i tworzenia – treść i aspekt graficzny, skład i druk
- Działania promocyjne
- Konsultacje
- Uregulowanie kwestii formalnych:

Rezultaty:
Powstała publikacja (ponad 60 stron) dla nauczycieli polskich, zawierająca najistotniejsze informacje na temat kultury i historii Afganistanu, Milenijnych Celów Rozwoju i pomocy rozwojowej oraz 10 propozycji zajęć o tematyce dot. histori i dnia dzisiejszego Afganistanu.

W lutym 2006 roku publikacja zostanie rozesłana do polskich nauczycieli i organizacji pozarządowych.

Źródła finansowania:
- Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP
- Polska Akcja Humanitarna

Wolontariusze:
- 8 wolontariuszy.

4.3. Program Edukacji Humanitarnej dla wszystkich poziomów nauczania

Czas trwania programu: Kontynuacja od czerwca 2004 r.

W 2001 roku Fundacja Polska Akcja Humanitarna, wydała w formie zwartej książkę ze scenariuszami pod tytułem „Humanitaryzm". Jest to propozycja programu przedmiotu fakultatywnego, którą zainteresowane szkoły mogły uwzględnić w swoim programie wychowawczym.
Program „Humanitaryzm" przewidziano do realizacji w Gimnazjum. Był jednak wykorzystywany w szkołach podstawowych i w szkołach ponadgimnazjalnych. Bardzo często do Programu Edukacji Humanitarnej PAH zgłaszali się nauczyciele z pytaniem, czy dysponujemy scenariuszami również dla szkół podstawowych i szkół ponadgimnazjalnych. Bazując na doświadczeniach zdobytych podczas realizacji programu „Humanitaryzm", postanowiliśmy stworzyć program dla wszystkich poziomów nauczania, na który również składają się scenariusze zajęć.

Celem projektu było włączenie nauczycieli do prowadzenia systematycznej edukacji humanitarnej i uzupełnienie istniejącego programu nauczania dzieci i młodzieży poprzez tworzenie materiałów edukacyjnych

Opis podjętych działań:
Program edukacji humanitarnej dla wszystkich poziomów nauczania przewiduje włączenie tej edukacji do programu wychowawczego szkoły na wszystkich poziomach nauczania. W 2005 roku zaangażowano nauczycieli, wolontariuszy i trenerów-wolontariuszy do stworzenia scenariuszy zajęć dla wszystkich poziomów nauczania. Nauczyciele, którzy współpracowali z nami przy tworzeniu scenariuszy pracują w szkole podstawowej i tworzyli scenariusze dla dwóch poziomów nauczania - dla nauczania zintegrowanego (klasy 1-3 szkoły podstawowej) i dla klas 4-6 szkoły podstawowej. Wolontariusze, trenerzy-wolontariusze i pracownicy Polskiej Akcji Humanitarnej tworzyli scenariusze zajęć dla gimnazjum i dla szkół ponadgimnazjalnych.

Rezultaty:
Powstało 51 scenariuszy zajęć, w ich tworzenie włączyło się 49 osób. PAH utrzymuje stały kontakt z nauczycielami, którzy tworzyli scenariusz. Są oni gotowi nadal współpracować z Fundacją.

Wolontariusze:
46 wolontariuszy.

4.4. SEMINARIUM "ONE EUROPE, ONE WORLD!" (projekt zakończony)

Czas realizacji projektu: 01.07.2005 - 23.11.2005

Świadomość znaczenia współpracy pomiędzy państwami, społeczeństwami i indywidualnymi osobami na rzecz solidarności międzynarodowej jest w Polsce i innych krajach partnerskich projektu wciąż stosunkowo niska. Małe jest również zrozumienie wzajemnych zależności pomiędzy krajami wysokorozwiniętymi a krajami rozwijającymi się. Współpraca krajów europejskich na rzecz krajów rozwijających się przyniesie efekty wtedy, gdy uzyska poparcie mieszkańców starych i nowych krajów członkowskich Unii Europejskiej. Istnieje potrzeba, aby także w tematyce rozwojowej istniała w Europie jednolita świadomość potrzeb działań.

Celem seminarium było rozpoczęcie dyskusji na temat polityki rozwojowej UE, wspólnej tożsamości, roli Europy we współczesnym świecie, jej przyszłości i poczuciu jedności. Seminarium miało wesprzeć budowanie trwałej, efektywnej sieci między młodymi ludźmi działającymi na rzecz rozwoju oraz stworzyć nowe jakościowo projekty skierowane do młodzieży i uwrażliwiające ją na te kwestie.

Opis podjętych działań

Realizacja seminarium przebiegała w następujących etapach:
- uzgodnienie wizji projektu wspólnie z organizacjami partnerskimi,
- wybór międzynarodowej grupy 7 osób prowadzących seminarium,
- opracowanie programu seminarium,
- wybór uczestników przez organizacje partnerskie,
- realizacja seminarium,
- podsumowanie seminarium i jego ewaluacja podczas spotkania z przedstawicielami organizacji partnerskich.

Rezultaty:
W seminarium uczestniczyło 20 osób reprezentujących organizacje partnerskie projektu. Dyskutowali oni na tematy takie jak edukacja i polityka rozwojowa, idee przyświecające ich organizacjom, zastosowanie Milenijnych Celów Rozwoju w edukacji oraz omawiali możliwość wspólnej realizacji nowych projektów skierowanych do młodzieży. Jeden z projektów opracowywanych podczas seminarium, EURIZONS, zostanie prawdopodobnie zrealizowany latem 2006 roku. Realizacja innych przedsięwzięć nie jest pewna. Uczestnicy

reprezentowali bardzo zróżnicowany poziom wiedzy i zaangażowania się w sprawy rozwojowe. Razem udało im się jednak stworzyć wspólny "Pakt o Edukacji Rozwojowej", mogący służyć jako fundament dalszej współpracy.

Źródła finansowania:
- Program Młodzież

Partnerzy:
- ASA Programm InWEnt, Niemcy
- INEX-SDA, Czechy
- AKU, Estonia
- Reseau Pologne, Francja
- Reseau Benin, Francja
- L.E.G.T.A Olivier de Serres, Francja
- Apicentras, Litwa
- NGO Strategija, Łotwa
- HUN-IDA, Węgry

Wolontariusze:
- 11 wolontariuszy.

4.5. Sieć trenerów-wolontariuszy (projekt w realizacji)

Czas trwania programu:
Realizowany jest w sposób ciągły od 1999 roku

Sieć została stworzona jako odpowiedź na potrzebę szerzenia postaw humanitarnych wśród dzieci i młodzieży poprzez zajęcia warsztatowe prowadzone w szkołach przez wolontariuszy. Pomimo wielu pozytywnych inicjatyw szkół, społeczności lokalnych i organizacji społecznych, młodzież ma ograniczony dostęp do wiedzy o tematyce humanitarnej, a także do praktycznych możliwości włączenia się w akcje pomocy. Sieć trenerów-wolontariuszy daje dzieciom i młodzieży szansę bezpośredniego kontaktu ze sprawami dotyczącymi solidarności międzynarodowej, otwartości i odpowiedzialności za świat. Sieć ta kształtuje wśród uczniów nowoczesną kulturę pomocy.

Celem Sieci Trenerów-Wolontariuszy jest aktywizowanie społeczności lokalnych w sprawach humanitarnych, zwiększenie ilości młodzieżowych akcji charytatywnych oraz podwyższenie świadomości humanitarnej wśród młodzieży i jakości akcji społecznych.

Opis podjętych działań:
prowadzenie zajęć w szkołach przez dotychczasowych trenerów-wolontariuszy oraz przygotowanie do pracy kolejnych trenerów-wolontariuszy z różnych części kraju.

Najczęstsze tematy zajęć prowadzonych w 2005 r. to: uchodźcy, wielokulturowość, prawa człowieka i tolerancja. Trenerzy-Wolontariusze pracują głównie w swoich miejscowościach, lecz są w stałym kontakcie z siedzibą Polskiej Akcji Humanitarnej, również za pośrednictwem listy e-mailowej. Raz na kwartał wolontariusze składają raport z działalności. Zajęcia prowadzą metodami aktywnymi, skłaniającym do samodzielnego myślenia i wyciągania własnych wniosków.

Wsparciem dla trenerów-wolontariuszy było zaopatrywanie ich średnio raz na dwa miesiące w pakiety zawierające materiały edukacyjne do wykorzystania podczas zajęć lub do własnego podwyższania kwalifikacji. Elementem integrującym było ogólnopolskie spotkanie trenerów, które odbyło się w październiku 2005 roku w Warszawie. W 2005 roku trenerzy-wolontariusze przeprowadzili w sumie ponad 300 półtoragodzinnych zajęć z edukacji humanitarnej. W ramach rozwoju sieci, wybrano i przeszkolono trzy grupy nowych wolontariuszy z różnych regionów kraju. W sumie przeszkoliliśmy 44 nowych trenerów (15 z Torunia, 14 z woj. mazowieckiego i 15 z Krakowa).

Rezultaty:
W 300 zajęciach prowadzonych przez trenerów-wolontariuszy PAH wzięło udział łącznie ook. 7.500 uczniów. Zwiekszono potencjał sieci w województwach kujawsko-pomorskim, mazowieckim i małopolskim.

Zorganizowanie trzech szkoleń dla trenerów-wolontariuszy to największe osiągnięcie w tej dziedzinie od 1999 roku. Jednak szybki wzrost sieci spowodował również nowe wyzwania. Na przykład, jak do tej tylko pory dwie trzecie nowych trenerów prowadziło zajęcia z edukacji humanitarnej, a tylko 20 spośród nowoprzeszkolonych

działało na tym polu bardzo aktywnie, jednocześnie identyfikując się z Polską Akcją Humanitarną. Zrealizowanie szkoleń lokalnych zamiast dotychczasowych ogólnopolskich wzmocniło lokalne ośrodki, lecz z drugiej strony przyczyniło się do rozproszenia sieci trenerów. Celem było zwiększenie ilości przeprowadzonych zajęć - cel ten został osiągnięty. Jednakże w następnych latach trzeba będzie powrócić do sytuacji, w której działania obejmowały znacznie więcej miejscowości w różnych rejonach kraju.

Żeby zwiększyć potencjał sieci do kształtowania postaw humanitarnych wśród dzieci w szkołach w całej Polsce trzeba: wzmocnić prawdziwie ogólnopolski charakter sieci (w tym zdobyć środki na przeszkolenie wolontariuszy z regionów, w których dotychczas jest ich mało), wzmocnić integrację trenerów z różnych ośrodków i zaangażować jak największą część wolontariuszy w realizację celów ogólnopolskich.

Źródła finansowania:
- Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu
- Departament Edukacji Publicznej i Sportu Urzędu Marszałkowskiego Woj. Mazowieckiego
- Minister Pracy i Polityki Społecznej - Fundusz Inicjatyw Obywatelskich
- Gmina Miasta Toruń

Partnerzy:
Szkoły, instytucje i organizacje goszczące wolontariuszy Polskiej Akcji Humanitarnej.

Wolontariusze:
W projekcie uczestniczy 75 wolontariuszy

4.6. Szkoła humanitarna (projekt w realizacji)

Zaangażowanie polskich szkół gimnazjalnych w systematyczną edukację humanitarną

Czas trwania projektu:
Projekt jest prowadzony od czerwca 2004. Wcześniej odbyła się faza pilotażowa.

W związku z tym brakiem w Polsce powszechnej, systematycznej edukacji formalnej na tematy humanitarne, potrzebne było zainicjowanie projektu, w ramach którego młodzi ludzie będą mogli aktywnie uczestniczyć w kształtowaniu swojej społeczności i który kłaść będzie nacisk na intensywny kontakt z problemami społecznymi w kraju i zagranicą. Poprzez realizację szeregu zadań do wyboru, uczniowie dostają szansę zrozumienia kluczowych pojęć z zakresu tematyki humanitarnej, praw człowieka oraz roli jaką one odgrywają w życiu każdego z nas. Ponadto młodzież dowiaduje się jak pomagać ludziom w potrzebie, jednocześnie szanując ich godność. Wzbudzamy też empatię i solidarność z tymi, którzy potrzebują wsparcia oraz tymi, których prawa są łamane.

Celem projektu w danym roku, było włączenie 10 szkół z różnych miejscowości w Polsce do prowadzenia systematycznej edukacji humanitarnej przez uczniów, nauczycieli i rodziców.

Opis podjętych działań:
W 2005 roku zakończono realizację projektu pilotażowego. Podczas szkolnych uroczystości wręczone zostały szkołom certyfikaty "Szkoły Humanitarnej". W roku 2005 kontynuowano kontakt ze szkołami, które wcześniej uzyskały tytuły. Uczniowie tych szkół angażowali się nadal w akcje charytatywne ("Podziel się posiłkiem", "Góra Grosza", "Pola Nadziei") i edukacyjne. W szkołach działają kluby wolontariusza. Uczniowie gimnazjów angażowali się w wolontariat w hospicjum, w szpitalach oraz w przedszkolach. Uczniowie angażowali się także w akcje charytatywne PAH (zbiórka na pomoc poszkodowanym w Azji) i edukacyjne będące wynikiem projektów realizowanych w ramach Edukacji Humanitarnej ("Złotówka na wodę", "Pomost dla rozwoju"). Ponadto czyniono starania o zdobycie dofinansowania pozwalającego na zaangażowanie do projektu dalszych szkół.

Rezultaty:
W edycji projektu, zakończonej w 2005 roku wzięło udział 10 gimnazjów, do których uczęszcza około 6.000 uczniów. Szacunkowo około połowa z nich brała bądź bierze udział w projekcie, kontynuując współpracę w ramach edukacji humanitarnej. W związku z zaangażowaniem uczniów w realizację zadań projektu, nastąpiło zwiększenie świadomości wśród młodzieży na temat praw człowieka i humanitaryzmu, nawiązane zostały partnerskie zasady współpracy między uczniami a nauczycielami, została wzbudzona u młodzieży inicjatywa obywatelska, jak również rozwinięte zostały umiejętności pracy w grupie, samodzielności. Sukcesem projektu jest kontynuacja działań edukacyjnych i projektów charytatywnych w szkołach, które przystąpiły do projektu.

Nie udało się pozyskać środków na zaangażowanie wiekszej ilości szkół do projektu. Pozyskanie środków na kontynuacje projektu i systematyczne zwiększanie ilości szkół zaangażowanych długofalowo w edukację humanitarną jest najbardziej palącą potrzebą w przyszłym roku.

Źródła finansowania:
Rada Europy

Partnerzy:
Szkoły

Wolontariusze:
Około 5 wolontariuszy współpracowało ze szkołami

4.7. Edukacja globalna w ośrodkach doskonalenia nauczycieli (projekt zakończony)
Szkolenie dla nauczycieli konsultantów

Czas trwania: 01.01.2005 – 1611.2005

Wraz z wejściem Polski do Unii Europejskiej, pojawiły się nowe wyzwania dla systemu edukacji PAH. Nowa rola Polski polega nie tylko na wykorzystaniu możliwości wynikających z wejścia do UE, ale również na wywiązaniu się ze zwiększonej odpowiedzialności za problemy ludzkości w wymiarze globalnym i na odpowiedzi na nowe wyzwania, które niesie ze sobą członkostwo w wielokulturowej Europie.
Chcąc być odpowiedzialnym członkiem międzynarodowej społeczności, nasz kraj ponosi wspólną odpowiedzialność za losy i rozwój świata. Dlatego tak ważne dla Polski powinno być budowanie partnerstwa na rzecz rozwoju między bogatymi i biednymi krajami. Edukacja globalna buduje zrozumienie kulturowe dla innych narodów i przyczynia się do wyzbywania się stereotypów. Tworzy przyjazne stosunki międzykulturowe, oparte na zrozumieniu i poszanowaniu odmienności.
Dlatego potrzebne jest długookresowe wsparcie dla edukacji globalnej, rozumianej jako edukacja na temat:
- największych problemów współczesnego świata w skali globalnej
- wzajemnych związków pomiędzy problemami krajów odległych, a sytuacją w Polsce
- praktycznej roli polskich nauczycieli i uczniów w tych sprawach

Zaproponowano ośrodkom doskonalenia nauczycieli wprowadzenie nowej formy szkoleniowej dla nauczycieli, dotyczącej edukacji globalnej. Pomimo dość dużej ilości nauczycieli przeszkolonych do prowadzenia z uczniami zajęć z edukacji praw człowieka, edukacji obywatelskiej, edukacji europejskiej, edukacji humanitarnej itp. wciąż brakuje osób szkolących nauczycieli z edukacji globalnej.

Celem działania było zwiększenie zasięgu edukacji globalnej w Polsce poprzez zintensyfikowanie szkoleń dla nauczycieli oraz uwzględnienie edukacji globalnej w głównym nurcie edukacji społecznej w Polsce.

Cele pośrednie:
- umożliwienie nauczycielom wychowywania młodzieży w duchu humanitaryzmu i odpowiedzialności za wspólny świat, a także dostarczenie im długookresowego wsparcia w tej działalności
- przyczynienie się do tego, aby edukacja globalna rozwinęła się w Polsce z jednostkowych inicjatyw podejmowanych przez Polską Akcję Humanitarną (PAH) i inne organizacje oraz placówki oświatowe w ruch ludzi przygotowanych metodycznie i merytorycznie, aby wspólnie z młodzieżą znajdować sposoby na godne i odpowiedzialne życie we współczesnym świecie.

Opis podjętych działań:
W dniach 14-16 listopada 2005 r. odbyło się szkolenie „Edukacja globalna w placówkach doskonalenia nauczycieli". Szkolenie odbyło się w ośrodku szkoleniowym Centralnego Ośrodka Doskonalenia Nauczycieli w Sulejówku pod Warszawą.

Organizatorzy szkolenia:
- Fundacja Polska Akcja Humanitarna, Program Edukacji Humanitarnej (od strony merytorycznej)
- Centralny Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli, Pracownia Edukacji Obywatelskiej i Europejskiej (od strony metodycznej i organizacyjnej)

Szkolenie było skierowane do nauczycieli konsultantów z ośrodków doskonalenia nauczycieli.

Rezultaty:
Na szkolenie zgłosiło się 36 nauczycieli konsultantów. Udział w szkoleniu wzięły 32 osoby. Ankiety ewaluacyjne po szkoleniu wypełniło 27 uczestników. Na szkolenie stworzyliśmy materiały edukacyjne

dotyczące edukacji globalnej. Materiały te będziemy również wykorzystywać przy realizacji innych projektów edukacyjnych. Przeszkolonych zostało 32 nauczycieli konsultantów, a co za tym idzie, zapoznaliśmy te ośrodki doskonalenia nauczycieli z tematyką edukacji globalnej

Źródła finansowania:
- CODN
- Polska Akcja Humanitarna

Partnerzy:
- Centralny Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli, Pracowania Edukacji Obywatelskiej i Europejskiej

Wolontariusze:
3 wolontariuszy.

4.8. Szkolenia "Kraje rozwijające się a polskie organizacje pozarządowe" (kontynuacja z 2004 r., projekt zakończony)

Czas trwania: 01.11.2004 r. – 31.01.2005 r.

Projekt został zainicjowany w listopadzie 2004 roku. W 2005 roku odbyło się 6-dniowe szkolenie dla działaczy polskich organizacji pozarządowych.

Zwiększenie pomocy międzynarodowej, w tym pomocy rozwojowej skierowanej do krajów globalnego Południa, jest jednym z największych wyzwań, przed którym stoi polskie społeczeństwo, szczególnie po wejściu do Unii Europejskiej, gdzie polityka rozwojowa stanowi ważny aspekt polityki zagranicznej UE. Pomoc rozwojowa i humanitarna, pochodząca ze środków unijnych oraz rządów krajów członkowskich, w dużym stopniu przekazywana jest przez organizacje pozarządowe. Oznacza to, że również polskie organizacje pozarządowe mają ważną rolę do spełnienia pod względem:
- odpowiedzialnie i sensownie dostarczanej pomocy dla krajów Południa
- zwiększenia świadomości polskiego społeczeństwa na temat problemów danych krajów poprzez tzw. edukację rozwojową.

Obecnie niewiele polskich organizacji pozarządowych działa w krajach Południa. Z drugiej strony te organizacje, które działają, w niewystarczającym stopniu współpracują ze sobą, co oznacza, że wiedza poszczególnych organizacji nie jest wykorzystywana oraz, że nie ma odpowiedniego przepływu informacji.

Podstawowy czynnik, który stanowi o małym zaangażowaniu organizacji jest brak wiedzy na temat sytuacji w krajach Południa. Instytut Krajów Rozwijających się UW jest instytucją, która oferuje kompleksową wiedzę na temat krajów Południa pod kątem: sytuacji gospodarczej i politycznej, uwarunkowań kulturowych, wpływu pomocy rozwojowej na dane kraje, uwarunkowań naturalnych i konsekwencji klęsk żywiołowych oraz warunków zdrowotnych. Wszystkie te aspekty są niezbędne dla właściwego rozpoznania potrzeb i problemów krajów Południa jak i dla prowadzenia na ich temat edukacji prospołecznej (globalnej edukacji rozwojowej).

Celem projektu było przyczynienie się do zwiększenia ilości i jakości pomocy rozwojowej i humanitarnej przekazywanej krajom globalnego Południa. Grupą docelową były polskie organizacje pozarządowe.
Szkolenie we współpracy z IKR-em miało dostarczyć polskim organizacjom wiedzę niezbędną do zrozumienia problemów krajów Południa. PAH natomiast miał zapoznać organizacje z własnym działaniem w terenie oraz z koncepcjami edukacji rozwojowej i zademonstrować przydatne metody do jej prowadzenia.

Cele szczegółowe:
- 40 działaczy polskich organizacji pozarządowych (w tym wolontariusze i pracownicy PAH) zdobędzie szeroką wiedzę o krajach rozwijających się, dzięki której:
    - jeśli już prowadzą projekty rozwojowe, jakość ich działań w danych krajach będzie lepsza
    - jeśli dopiero rozpatrują zaangażowanie się w działalność rozwojową, otrzymają niezbędne informacje i materiały, które wzmocnią ich potencjał
    - wszyscy uczestnicy będą mieć lepsze kompetencję do prowadzenia edukacji rozwojowej
- powstanie zestawu materiałów do przekazania również zainteresowanym organizacjom, które nie brały udział w szkoleniach

Opis podjętych działań:
Od początku stycznia rozpoczęto się promocja szkolenia przede wszystkim przez listę e-mailowe, listy dyskusyjne oraz portal internetowy: www.ngo.pl i stronę internetową PAH. Informacja na temat szkolenia

została również przekazana członkom Grupy Zagranica. Na podstawie zgłoszeń w postaci ankiet dokonano wyboru uczestników (20 osób z ponad 60 zgłoszeń). W międzyczasie koordynator mailowo i telefonicznie udzielał informacji dotyczących szkoleń oraz celu samego działania wszystkim zainteresowanym osobom.
Szkolenie odbyło się w dniach 14-16 stycznia oraz 28-30 stycznia 2005 r. Wzięło w nim udział 19 osób. W ramach szkolenia przeprowadzono 30 godzin zegarowych zajęć ze strony IKR oraz 14 godzin zajęć ze strony PAH: prezentacje i warsztaty. Uczestnicy szkolenia, którzy spełniły warunki uczestnictwa, otrzymali dyplomy. Rozdano również listę z namiarami uczestników w celu utrzymywania i rozwijania dalszej współpracy. Na podstawie ankiet ewaluacyjnych wypełnionych przez uczestników szkolenia zrobiona została analiza SWOT. Wyniki analizy zostały przedstawione podczas wewnętrznej ewaluacji w ramach PAH.
(Uwaga: działania związane z przygotowaniem i realizacją pierwszego szkolenia, w którym uczestniczyło 22 działaczy organizacji pozarządowych miały miejsce w 2004 roku.)

Rezultaty:

Ze szkolenia skorzystało 19 osób z 13 organizacji pozarządowych oraz z 1 instytucji rządowej i z polskiego biura CIDA . Podczas 40- godzinnego szkolenia zwiększyli swoją wiedzę o krajach rozwijających się oraz swoje kompetencje do prowadzenia edukacji rozwojowej.
Zostali przeszkoleni przedstawiciele Grupy Zagranica (sekretarz i działacze organizacji członkowskich).

Uczestnicy zapoznali się między innymi z:
- sytuacją gospodarczą w krajach Południa
- rynkiem pracy w danych krajach
- zasobami naturalnych i wypływem klęsk żywiołowych na sytuację gospodarczo-polityczną (w Afryce)
- sytuacją kobiet
- zagrożeniami dla zdrowia
- rozwojem obszarów wiejskich
- rola pomocy rozwojowej
- koncepcjami rozwoju gospodarczego
- kondycją „społeczeństwa obywatelskiego" w krajach Południa (przede wszystkim w Ameryce Łacińskiej)
- źródłami wiedzy o krajach rozwijających się

W ramach 14-godzinnych zajęć organizowanych przez PAH uczestnicy zapoznali się z:
- koncepcjami i metodami globalnej edukacji rozwojowej
- strukturami, zasadami i działalnością Grupy Zagranica
- światowymi mechanizmami współpracy międzynarodowej i planami polskiego MSZ

Ponadto:
- uczestnicy otrzymali ponad 60 stronicowe materiały na temat krajów rozwijających się
- uczestnicy zapoznali się z działalnością innych organizacji, czyli przedstawiciele byli na szkoleniu

Trwałym efektem projektu są materiały edukacyjne oraz kontakty między uczestnikami. Z inicjatywy uczestników pierwszego szkolenia rozpoczęto również pracę nad bazą organizacji działających na rzecz krajów Południa. Materiały powstałe przy okazji szkolenia przekazano m.in. nauczycielom-konsultantom, którzy uczestniczyli w szkoleniu na temat edukacji globalnej we współpracy z Centralnym Ośrodkiem Doskonalenia Nauczycieli.

Sukcesem projektu było rozpowszechnienie idei edukacji rozwojowej dla uczestników szkolenia, oraz uświadomienie dużej liczby polskich organizacji jak ważne jest działanie na rzecz krajów Południa. Kompetencja prowadzących została wysoko oceniona przez uczestników jak również przydatność uzyskanej wiedzy. Sponsor również wysoko ocenił jakość i organizację szkolenia i wstępnie zadeklarował chęć wsparcia dla kolejnego szkolenia dla młodych wolontariuszy przygotowujących się do wyjazdów na krótkoterminowe projekty rozwojowe w krajach Południa lub posiadających już doświadczenie w podobnych projektach.

Ewaluacja miała 3 etapy. Ewaluacja wśród uczestników odbyła się w formie wypełnionego kwestionariusza ewaluacyjnego. Ewaluacja w ramach PAH odbyła się na podstawie własnych obserwacji i analizy SWOT opartej na ankietach uczestników. Trzeci etap ewaluacji odbył się na spotkaniu z wykładowcami IKR. Zadania realizowano zgodnie z harmonogramem.

Źródła finansowania:
- Kanadyjska Agencja ds. Rozwoju Międzynarodowego (CIDA), program ODACE

Partnerzy:
- Instytut Krajów Rozwijających się Uniwersytetu Warszawskiego.

Wykładowcy IKR przekazali swoją wiedzę na temat różnych zagadnień w krajach globalnego Południa, podzielili się swoim doświadczeniem z badań terenowych. Przekazali również materiały edukacyjne, które PAH rozdzielił uczestnikom i może dalej przekazywać zainteresowanym organizacjom. Uczestnicy szkolenia zapoznali się z wartościowymi źródłami wiedzy o krajach rozwijających się. Mieli również możliwość pożyczenia książek i materiałów z biblioteki IKR. IKR udostępnił salę, gdzie odbywały się szkolenia oraz również odpowiadał za techniczną stronę organizacji: sprzęt komputerowy i medialny oraz poczęstunek dla uczestników i rezerwację hotelu uniwersyteckiego.

Wolontariusze:
- 2 wolontariuszy przy organizacji projektu
- w szkoleniu - w charakterze beneficjentów - uczestniczyło 4 wolontariuszy PAH.

4.9. Szkolenia dla nauczycieli

Czas trwania: stały projekt w realizacji od od 2000 r.

Projekt odpowiada na potrzebę wsparcia polskiego systemu edukacji o elementy edukacji na rzecz społeczeństwa otwartego, pomagającego i odpowiedzialnego. W wyniku realizacji projektu nauczyciele zdobywają wiedzę i umiejętności na temat tego w jaki sposób uczyć dzieci i młodzież o pomocy międzynarodowej i rozwoju, prawach człowieka, uchodźcach, tolerancji, wielokulturowości oraz jak podejmować skuteczne akcje edukacyjne wspólnie z uczniami.

Celem projektu szkoleń dla nauczycieli jest wspieranie tych nauczycieli, którzy trafiają do PAH w poszukiwaniu materiałów edukacyjnych, pomysłów i wiedzy potrzebnych do prowadzenia edukacji humanitarnej. Chcemy podnosić świadomość nauczycieli z szeroko rozumianej tematyki humanitarnej i pomagać im w samodzielnym prowadzeniu w szkole systematycznej edukacji humanitarnej, rozwojowej i globalnej.

Opis podjętych działań:
W roku 2005 przeprowadzono 3 szkolenia warsztatowe dla nauczycieli. Wzięło w nich udział 51 osób. Następnie nauczyciele zorganizowali w swoich placówkach zajęcia dla młodzieży i akcje edukacyjne angażujące społeczność szkolną.

W celu ujednolicenia tematyki proponowanej nauczycielom w przyszłości i zwiększenia ilości szkoleń w latach następnych, opracowano moduły szkoleniowe. Od 2005 r. nauczycielom proponujemy zatem pięć modułów szkoleniowych:
- Prawa Człowieka
- Uchodźcy
- Repatriacja
- Tolerancja
- Wolontariat

Szkolenia dotyczyły możliwości współpracy szkół z organizacjami pozarządowymi (w tym z Polską Akcją Humanitarną) oraz zagadnień bardziej szczegółowych z zakresu nauczania o prawach człowieka, uchodźcach, repatriacji, tolerancji i wolontariacie.

Rezultaty:
W wyniku szkoleń nauczyciele zorganizowali trzy akcje edukacyjne. W trzech placówkach uwzględniono elementy edukacji humanitarnej w planie wychowawczym szkoły. Zaplanowano, że w roku 2005 zacznie zmieniać się struktura organizacyjna szkoleń dla nauczycieli. Założono, że pracownicy PAH będą prowadzić warsztaty tylko sporadycznie, a większość szkoleń powinna być prowadzona przez multiplikatorów, których uprzednio przeszkolimy. W ciągu roku przeprowadzono trzy szkolenia, lecz nie udało się zdobyć funduszy na stworzenie sieci multiplikatorów. Z tego względu rezultaty projektu były mniejsze niż zakładano. Pozytywnym aspektem jest fakt, że w uzupełnieniu szkoleń dla nauczycieli przeprowadzono warsztaty dla nauczycieli konsultantów - projekt opisany oddzielnie.

Aby upewnić się, że nauczyciele prowadzą zajęcia dla młodzieży w wyniku szkoleń PAH, w 2005 r. wprowadzono zasadę; wystawiania zaświadczeń tylko dla tych nauczycieli, którzy wiedzę, umiejętności i materiały zdobyte podczas szkolenia wykorzystają w pracy ze swoimi uczniami. Zaświadczenia są wystawiane na podstawie relacji, z tego co nauczyciele robią ze swoimi uczniami w ramach edukacji humanitarnej. Relacje takie pojawiają się na stronie internetowej Fundacji Polska Akcja Humanitarna.

Ponadto każdy uczestnik szkolenia wypełnia ankiete ewaluacyjnązawierająca ocenę przydatności materiałów edukacyjnych oraz innowacyjność tematów poruszanych podczas szkolenia.

Najważniejszym zadaniem na lata kolejne jest wprowadzenie kaskadowego systemu szkoleń przy współpracy z multiplikatorami. Przedsięwzięcie to zapewni znacznie większą ogólną liczbę szkoleń, lecz wymaga znacznie większych nakładów finansowych, więc konieczne będzie również skuteczne pozyskanie funduszy na ten cel.

Partnerzy:
- Mazowieckie Samorządowe Centrum Doskonalenia Nauczycieli, wydział w Płocku

4.10. „Działam - więc jestem" - wkładka do GW (projekt zakończony)

Czas trwania projektu: 24.01 – 31.08.2005 r.

Od trzech lat realizowany jest projekt o nazwie „Szkoła z Klasą". Organizatorami są Agora S.A., wydawca „Gazety Wyborczej" i portalu gazeta.pl oraz Fundacja Centrum Edukacji Obywatelskiej (CEO). Jest to akcja przeznaczona dla publicznych i niepublicznych szkół podstawowych, gimnazjów i szkół średnich.

Kolejna edycja „Szkoły z klasą" składała się z trzech komponentów - czytam, myślę, działam. Każdy z tych komponentów ma swojego patrona. Patronat nad komponentem „Działam" objęła Janina Ochojska, prezes zarządu Fundacj Polska Akcja Humanitarna. W związku z tym istniała potrzeba przygotowania dla nauczycieli tekstów do broszury, która dotyczyła komponentu „Działam".

Celem przedsięwzięcia było dotarcie do dużej ilości nauczycieli poprzez przygotowanie tekstów składających się na broszurę „Działam - więc jestem"

Opis podjętych działań:
Pisząc teksty, zwracaliśmy szczególną uwagę na to:
- czy tekst lub propozycja ćwiczenia wpisuje się w podstawy programowe?
- na ile jest realistyczne, aby proponowane działanie zostało przeprowadzone w szkole?
- czy idee są przedstawione poprzez konkretne akcje lub problemy lub są nimi zilustrowane?

Rezultaty:
Dodatek o nazwie „Działam - więc jestem" ukazał się w Gazecie Wyborczej w dniu 16 kwietnia 2005 r.
Teksty miały formę np. praktycznych porad lub pytań i odpowiedzi.

W dodatku ukazało się 7 tekstów:
- „Dając, dostajesz więcej", Janina Ochojska
- „Kalendarium wydarzeń humanitarnych (56 pomysłów na zorganizowanie akcji na terenie szkoły", Trenerzy-Wolontariusze Fundacji Polska Akcja Humanitarna)
- „Na żadnym zegarze nie znajdziesz wskazówek do życia" (St. J. Lec), czyli dlaczego zbieramy tylko nowe rzeczy, Aleksandra Rezunow
- „Jeśli chcesz pomóc, rób to dobrze, czyli przepis na sprawne działanie w szkole", Marek Marczyński
- „Co i jak możemy zrobić, aby pomóc ofiarom katastrofy", Marek Marczyński
- „Dlaczego warto pomagać" I o czym trzeba pamiętać udzielając pomocy?", Trenerzy - Wolontariusze Fundacji Polska Akcja Humanitarna)
- „Co ty wiesz o zbieraniu? czyli jak zorganizować zbiórkę", Aleksandra Rezunow

Fundacja Polska Akcja Humanitarna otrzymała kilkadziesiąt egzemplarzy broszury. Teksty te ukazały się również na stronie internetowej pod adresem: http://szkolazklasa.hr.net.pl/211.xml

Partnerzy:
- Fundacja Centrum Edukacji Obywatelskiej

Wolontariusze:
3 wolontariuszy

4.11. Globalna edukacja rozwojowa

W roku 2005 tematyka dotycząca rozwoju międzynarodowego i solidarności z krajami globalnego Południa była włączona do prawie wszystkich projektów realizowanych w ramach Programu Edukacji Humanitarnej PAH.

Udział pracowników i wolontariuszy w spotkaniach, szkoleniach i seminariach związanych z globalną edukacją rozwojową:
- Szkoła Letnia Edukacji Rozwojowej, Szwecja
- Szkolenie na temat sprawiedliwego handlu, Bratysława
- Seminarium dot. Tygodnia Edukacji Globalnej organizowane przez Radę Europy, Irlandia
- Prace grupy sterującej Forum Edukacji Rozwojowej
- Forum Edukacji Rozwojowej, Paryż
- Seminarium o rzecznictwie, Łotwa
- Seminarium o edukacji rozwojowej, Czechy
- Centralne szkolenie dot. projektu Trailog, Bratysława
- Staż w Irlandii

Staż pracowniczki PAH w Irlandii
Jednym z celów wewnętrznych Programu Edukacji Humanitarnej jest wypracowanie potencjału (organizacyjnego, kadrowego, finansowego, merytorycznego), który umożliwi kształtowanie nowoczesnej kultury pomocy i realizację pozostałych celów strategicznych. Fundacja nawiązuje i systematycznie wzmacnia współpracę z europejskimi organizacjami pozarządowymi, które mają bogate doświadczenie w problematyce rozwojowej, szczególnie w zakresie globalnej edukacji rozwojowej. W 2005 roku, jedną z form budowania potencjału kadrowego i merytorycznego był dwutygodniowy staż specjalisty ds. edukacji humanitarnej z biura warszawskiego, w irlandzkiej organizacji Comhlamh w Dublinie i Cork.

Pobyt w Irlandii pracownika PAH miał miejsce podczas kampanii „Make Poverty History" i końcowych przygotowań irlandzkich organizacji pozarządowych (w tym Comhlamh) do spotkani Światowej Organizacji Handlu w Hong Kongu. Był to okres intensywnych działań irlandzkich organizacji, które miały na celu:
- przekonać krajowych polityków (w tym Ministra Rolnictwa, Ministra Handlu i Ministra Rozwoju) aby w Hong Kongu bronili interesów krajów najbiedniejszych (Least Developed Countries)
- zapewnić dobrą współpracę i wymianę informacji między organizacjami, które śledziły rozmowy w Hong Kongu
- zmobilizować irlandzkie społeczeństwo aby wyraziło swoją opinię na temat redukcji ubóstwa w świecie i roli Irlandii w dążeniu do tego celu. Ostatecznym odbiorcą przekazu mieli być politycy na czele z premierem.
- zwrócić uwagę społeczeństwa irlandzkiego na wagę rozmów w ramach Światowej Organizacji Handlu w Hong Kongu

Będąc gościem Comhlamh, pracowniczka PAH:
- wzięła udział w szeregu spotkań przedstawicieli różnych irlandzkich organizacji pozarządowych, szykujących się na wyjazd do Hong Kongu (Comhlamh, Oxfam, Concern, Trocaire)
- uczestniczyła w spotkaniach przedstawicieli organizacji z decydentami (Ministrem ds. Rozwoju, członkami parlamentu)
- śledziła wystąpienie przedstawicieli irlandzkich NGOs przed parlamentarną komisją ds. mały przedsiębiorstw
- śledziła efekty lobbyingu organizacji (na podstawie wystąpienia parlamentarzystów w celu opracowania wspólnego stanowiska Irlandii w sprawie rozmów w Hong Kong)
- wzięła udział w szeregu akcji w ramach kampanii Make Poverty History
- uczestniczyła w rocznej konferencji Eurodad na temat: „Decyzje globalne i realia krajowe: Co dalej z pomocą i zadłużeniem?"
- uczestniczyła w kursach organizowanych przez Comhlamh: „Opcje wolontarystycznego zaangażowania w rozwój zagraniczny" i „Handel globalny"
- uczestniczyła w regularnych działaniach Comhlamh: spotkania grupy roboczej ds. handlu, spotkania grupy roboczej ds. edukacji rozwojowej, w debacie publicznej nt. liberalizacji handlu etc.

Źródła finansowania:
- Comhlamh.

4.12. Walizka uchodźcy (projekt stały)

Celem projektu "Walizka Uchodźcy" jest przybliżenie młodzieży ze szkół średnich i gimnazjów problematyki uchodźczej oraz kształtowanie pozytywnej postawy wobec uchodźców. Program składa się z czterech części,

których realizacja może być rozłożona w czasie. Aby uzyskać pożądany efekt wychowawczy, należy umożliwić młodzieży biorącej udział w projekcie uczestnictwo we wszystkich czterech jego etapach. Są to: zajęcia warsztatowe, film i dyskusja, wystawa plakatów oraz gra symulacyjna.

Projekt prowadzony jest od 2000 roku. W 2005 roku projekt został poddany reorganizacji, w ramach której przeprowadzono dokładną ewaluację i sporządzono obszerny raport.

4.13. „ZŁOTÓWKA NA WODĘ" (projekt zamknięty)

Czas trwania programu: 01.09.2004 – 31.05.2005

Polska Akcja Humanitarna w ramach programu Edukacji Humanitarnej przeprowadziła akcję „Złotówka na wodę". Jest to już trzecia akcja zorganizowana przez Fundację pod hasłem „Złotówka". Dwie poprzednie dotyczyły Afganistanu – odbudowy i wyposażenia szkoły w Kabulu.
Tematem tegorocznej akcji było jedno z najpoważniejszych wyzwań XXI wieku, jakim stało się zapewnienie ludziom dostępu do wody pitnej i odpowiednich warunków sanitarnych. Jednocześnie w krajach rozwiniętych dostęp do wody i odpowiednich warunków sanitarnych traktowany jest jako coś oczywistego i niewielu ludzi ma świadomość skali problemu. Uroczyste podsumowanie akcji miało miejsce 15 czerwca 2005 roku w Łodzi.

Akcja „Złotówka na wodę" miała na celu:
- Uświadomienie dzieciom i młodzieży, że na świecie żyją całe społeczności pozbawione podstawowego dostępu do czystej wody pitnej i zrodziła poczucie solidarności i współodpowiedzialności za losy ludzi pozbawionych odpowiedniej wody. Akcja przybliżyła osobom w niej uczestniczącym działalność Polskiej Akcji Humanitarnej na misjach zagranicznych związanych z realizowaniem projektów wodnych, m.in. w Iraku, Afganistanie, Czeczenii.
- Zebranie środków na pomoc ludziom pozbawionym dostępu do wody pitnej.

Opis podjętych działań:
W sierpniu 2004 r. przygotowano 3000 szt. ulotek informacyjnych dla dyrekcji szkół, zachęcającej do udziału w programie. Rozesłano je dzięki uprzejmości 17 kuratoriów i wydziałów edukacji urzędów miast. W pierwszych miesiącach roku szkolnego 2004/2005 wytłoczono 5.500 szt. płyt CD z pakietem edukacyjnym zawierającym: list przewodni, harmonogram dla nauczycieli, instrukcję przeprowadzenia zbiórki pieniężnej, informację o działaniach PAH w zakresie „pomocy wodnej" na misjach zagranicznych, materiały metodyczne (10 ćwiczeń), materiały informacyjne o wpływie braku dostępności do wody na kryzysy humanitarne. Regulamin akcji proponował następujące w ramach projektu formy zajęć dla szkół:
- przeprowadzenie pięciu warsztatów przy wykorzystaniu pakietu edukacyjnego przez nauczycieli,
- organizacja przez uczniów spotkania z zaproszonym gościem (lub wycieczka) na temat związany z realizowanym programem,
- zorganizowanie przez młodzież konkursu plastycznego lub fotograficznego o tematyce programu,
- przeprowadzenie przez uczniów zbiórki surowców wtórnych,
- organizacja przez młodzież zbiórki pieniężnej na terenie szkoły,
- zamieszczanie najciekawszych sprawozdań z przebiegu akcji w szkołach na stronie internetowej.

Źródła finansowania:
PKO BP
GM Records, Jakon S.A., Perry Plate CTP Studio oraz Drukarnia Wrochna

Rezultaty:
Akcja była adresowana do dzieci i młodzieży w wieku od 7 do 19 lat. Na apel odpowiedziało 254 placówki edukacyjne. Wiek uczestników, którzy przystąpili do akcji uległ obniżeniu, ponieważ wśród chętnych znalazły się również przedszkola. W rezultacie w całym przedsięwzięciu wzięło udział 8 przedszkoli, 106 szkół podstawowych, 63 gimnazjów, 11 liceów, 57 zespołów szkół, 9 innych placówek. Wszystkie placówki oraz nauczyciele realizujący akcje otrzymali imienne dyplomy.

Zorganizowanie akcji umożliwiło także zebranie środków, aczkolwiek był to cel drugoplanowy. Niektóre szkoły organizowały na swoim terenie zbiórkę na pomoc ludziom pozbawionym dostępu do wody pitnej. Na konto akcji spłynęła kwota 28.098,23 zł. Rozdysponowanie zebranych pieniędzy przez Fundację PAH nastąpi zgodnie z zapotrzebowaniem projektów wodnych Polskiej Akcji Humanitarnej.

Edukacja Humanitarna PAH daje możliwość uczestnictwa placówkom edukacyjnym w różnych atrakcyjnych programach i akcjach skierowanych do dzieci i młodzieży. Akcja „Złotówka na wodę" jest projektem z zakresu Edukacji Humanitarnej i spotkała się z zainteresowaniem placówek edukacyjnych. Nauczyciele, na podstawie otrzymanych konspektów i materiałów tematycznych na płycie CD oraz zamieszczanych na stronie

internetowej, ułożyli plan działania dla uczniów swoich szkół. W trakcie trwania akcji byli w kontakcie z pracownikami PAH, zasięgając informacji tyczących różnych zagadnień (szczególnie regulaminu akcji). Informowano także o ułatwieniach w realizacji obecnej akcji poprzez różnorodność materiałów tematycznych przygotowanych i udostępnionych dla nauczycieli. Po zakończeniu akcji otrzymywano deklaracje, że dana placówka chętnie wzięłaby udział w następnej podobnej akcji Fundacji PAH.

Partnerzy:
Fundacja Centrum Edukacji Obywatelskiej
TV kablowa TOYA, Dziennik Polski Aura i
witryny internetowe: www.edukacja.pl, www.Interk@lsa, www.gery.pl oraz
kuratoria i wydziały edukacji urzędów miast.

4.14. Pomost dla rozwoju (projekt zakończony)

Czas trwania projektu: 01.11.2005-15.12.2005

Projekt był odpowiedzią na stosunkowo niską świadomość polskiego społeczeństwa o realiach życia codziennego w krajach globalnego Południa. Brak wiedzy, istniejące o krajach rozwijających się stereotypy oraz niezrozumienie wzajemnego wpływu na siebie krajów Północy i Południa powoduje bierność w stosunku do problemów globalnych.

Celem projektu było przygotowanie wolontariuszy projektu GLEN do prowadzenia edukacji rozwojowej w Polsce; oraz przeprowadzenie przez uczestników projektu GLEN działań edukacyjnych w oparciu o ich doświadczenia z krajów Południa.

Opis podjętych działań:
Zorganizowanie szkolenia dla uczestników projektów GLEN. Szkolenie składało się ze spotkania z psychologami międzykulturowymi, sesji przygotowujących do prowadzenia działań edukacyjnych oraz zaplanowania i opracowywania działań edukacyjnych przez uczestników.

Działania edukacyjne przygotowane i poprowadzone przez uczestników projektu: poprowadzenie sesji o rzeczywistości w krajach Południa podczas szkolenia nauczycieli konsultantów organizowanego wspólnie z Centralnym Ośrodkiem Doskonalenia Nauczycieli (CODN), dwa seminaria dla nauczycieli na temat globalnego Południa i edukacji rozwojowej, dwóch Dni Południa w szkołach noszących tytuł Szkoły Humanitarnej oraz dwóch wystaw zdjęć uczestników z krajów Południa.

Rezultaty:
W szkoleniu uczestniczyło 9 wolontariuszy zajmujących się edukacją Humanitarną. Zostali oni przeszkoleni z umiejętności tworzenia projektów edukacyjnych i zdobyli pierwsze (dla większości z nich) doświadczenia w tym zakresie. Działaniami edukacyjnymi została objęta grupa 32 nauczycieli konsultantów, 27 nauczycieli, ponad 2500 uczniów oraz około 1500 osób odwiedzających wystawy. Zwiększona została świadomość grup docelowych o rzeczywistości krajów Południa. Zaangażowanie wolontariuszy biorących udział w projekcie będzie kontynuowane, a ich doświadczenia edukacyjne zdobyte w trakcie realizowania projektu są dobrą podstawą do kolejnych działań.

Źródła finansowania:
- Fundacja Edukacja dla Demokracji
- Superfoto.pl

Partnerzy:
- Wojewódzki Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli w Łodzi
- Urząd Miasta Kraków
- Gimnazjum nr 25 i Szkoła Podstawowa nr 68 w Warszawie, Gimnazjum nr 3 w Gdańsku
- Klub Le Madame w Warszawie
- Koło Naukowe Homo Homini, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

Wolontariusze:
- 15 wolontariuszy

Program Edukacji Humanitarnej jest stałym programem PAH, prowadzonym od 1993 roku. Jego celem jest krzewienie postawy humanitarnej wśród dzieci i młodzieży. Zajęcia prowadzą głównie przygotowani przez PAH trenerzy-wolontariusze oraz nauczyciele przeszkoleni przez program Edukacji Humanitarnej.

5. Centrum pomocy uchodźcom

Czas trwania: Program CPU jest realizowany od 1993 r - Program stały

W 2005 r. złożono 6863 wnioski o nadanie statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej. Liczba osób ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy od kilku lat utrzymuje się na wysokim poziomie: w 2000 r. – 4662 osoby, 2001 r. – 4531, 2002 r. – 5170, 2003 r. – 6906, 2004 r. - 8079. W większości państw świata, w tym także w innych krajach Unii Europejskiej obserwuje się w tym samym okresie spadek liczby osób ubiegających się o międzynarodową ochronę. Przyczyn tego stanu rzeczy należy upatrywać w przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej i w konsekwencji w zmieniającym się postrzeganiu Polski przez cudzoziemców oraz w napiętej sytuacji w kaukaskiej części Federacji Rosyjskiej, która jest głównym regionem pochodzenia osób ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy w Polsce.

Największą grupę wnioskodawców stanowili w 2005r. obywatele Federacji Rosyjskiej – 6246 osoby (tj. 91% ogółu), większość z nich deklarowała narodowość czeczeńską. Ponadto, o status uchodźcy występowali najczęściej obywatele Białorusi - 80 osób, Ukrainy - 75, Pakistanu - 67. W 2005r. status uchodźcy otrzymało 312 cudzoziemców z czego 91,35% stanowili obywatele Federacji Rosyjskiej deklarujący narodowość czeczeńską.

W 2005r. zmieniła się struktura narodowościowa grupy cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy w Polsce. Począwszy od 2000 r. zdecydowaną większość wnioskodawców (powyżej 60%) stanowią cudzoziemcy deklarujący narodowość czeczeńską. Są to także osoby pochodzące z innych republik kaukaskich Federacji Rosyjskiej, motywowane do emigracji względami ekonomicznymi lub społecznymi. Pozostałe grupy cudzoziemców ubiegających się o status uchodźcy to obywatele Białorusi - 1,17%, Ukrainy - 1,09%, Pakistanu - 0,98%, Gruzji - 0,52%, Indii - 0,45%, Armenii - 0,34%, Kazachstanu - 0,32%, Kirgizji- 0,25%, Mołdawii - 0,23%. Jeszcze w ubiegłym roku byli to obywatele Afganistanu, Pakistanu, Indii.

W przypadku uznania, że cudzoziemiec nie spełnia kryteriów uznania za uchodźcę a jego powrót do kraju pochodzenia nie jest możliwy lub narażałby cudzoziemca na nieludzkie traktowanie (obowiązuje w stosunku do niego zasada *non-refoulment*), z urzędu rozstrzyga się o potrzebie udzielenia cudzoziemcowi zgody na pobyt tolerowany. W 2005r. Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców udzielił zgody na pobyt tolerowany 1826 osobom. Podobnie jak w przypadku uznania za uchodźcę, dominującą grupą spośród osób, którym udzielono zgody na pobyt tolerowany, byli obywatele Federacji Rosyjskiej (deklarujący narodowość czeczeńską) – 1761 osoby.

W związku z wejściem RP do Unii Europejskiej w 2004 roku oraz stosowaniem przez Polskę Konwencji Dublin II, Polska przestaje powoli być krajem tranzytowym dla uchodźców, a ci cudzoziemcy, którzy po 1.05.2004 r. zdecydowali się na wyjazd z Polski, coraz częściej są do naszego kraju zawracani. Jednym ze skutków wejścia do Unii Europejskiej jest zatem faktyczny wzrost liczby cudzoziemców i uchodźców, którzy zmuszeni są traktować Polskę jako kraj docelowy. Mimo niewielkiego procentowego spadku liczby osób występujących o status uchodźcy liczba osób oczekujących na decyzję zamieszkujących w ośrodkach dla uchodźców nadal jest wysoka. W 2005 r. URiC został zmuszony do otwarcia nowych ośrodków (w Warszawie przy ul.Improwizacji oraz w Niemcach niedaleko Lublina).

Celem programu jest pomoc cudzoziemcom w znajdowaniu optymalnych strategii migracyjnych, przygotowanie i pomoc w pre-integracji i integracji, współtworzenie systemu uchodźczego i integracyjnego cudzoziemców w Polsce.

Opis podjętych działań:

- Poradnictwo socjalne i prawne dla grupy 1394 beneficjentów (w 2005 roku), w jego ramach nawiązane zostały lub były kontynuowane kontakty z wszystkimi organizacjami i instytucjami zajmującymi się problematyką migracyjną w Polsce.
- Od 1996 r. działa prowadzony przez PAH jedyny pozarządowy Dom Uchodźcy w Polsce.
- W 2005 roku CPU PAH rozpoczęło projekt mający na celu preintegrację cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy: „Integracja społeczna i zawodowa cudzoziemców – Możesz uczyć się rozumieć – MUR". W ramach programu PIW EQUAL zamierza ułatwić i wspomóc pre-integrację cudzoziemców starających się w Polsce o nadanie statusu uchodźcy. Projekt podzielony jest na kilka działań. Pierwsze było działaniem przygotowawczym i służyło szczegółowemu opracowaniu projektu właściwego, którego realizacja zaczęła się w połowie roku. Program realizuje 6 partnerów: PAH, Urząd ds. Repatriacji i Cudzoziemców, Polskie Stowarzyszenie Edukacji Prawnej, Stowarzyszenie

Praw Człowieka im. Haliny Nieć, IOM, Mazowiecki Urząd Wojewódzki, Instytut Etnologii Uniwersytetu Warszawskiego.

- W 2005 r. CPU PAH rozpoczęło projekt mający na celu wspomaganie systemu nauki języka kraju przebywania cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy. W projekcie partnerami są organizacje z Włoch, Szwecji, Malty i Polski. Projekt finansowany w ramach linii budżetowej Komisji Europejskiej-Grundtvig.

W 2005 r. CPU PAH realizowało/kontynuowało następujące działania, które mają na celu informowanie opinii publicznej o tematyce uchodźczej:

- Wydawanie gazety internetowej o tematyce migracyjnej i uchodźczej (www.refugee.pl).
- Przeprowadzanie wywiadów z uznanymi uchodźcami, osobami posiadającymi pobyt tolerowany oraz ubiegającymi się o status uchodźcy, niektóre historie zostaną opublikowane. Projekt jest realizowany w 12 krajach europejskich.
- Publikacja plakatu i ulotek nt. praw i obowiązków przysługujących osobom ze statusem uchodźcy i pobytem tolerowanym z przeznaczeniem dla instytucji i organizacji zajmujących się cudzoziemcami
- Przygotowanie publikacji bajek z krajów pochodzenia uchodźców.
- Obchody Międzynarodowego Dnia Uchodźcy we wszystkich biurach Fundacji.
- Lekcje językowe dla 79 osób oczekujących na decyzje w sprawie statusu uchodźcy, posiadających pobyt tolerowany bądź status uchodźcy prowadzone przez 45 wolontariuszy.
- Dyżury doradcy ds. zatrudnienia dla cudzoziemców; skorzystało 42 cudzoziemców.
- Spotkania integracyjne dla mieszkających na terenie Warszawy i okolic dzieci uchodźców organizowane przez 11 wolontariuszy.
- Zorganizowano zabawy dla mieszkających w ośrodkach dzieci uchodźców. 6 zabaw karnawałowych i mikołajkowych dla ponad 700 dzieci oraz spotkania, w trakcie, których 14 wolontariuszy prowadziło zabawy plastyczne, sportowe. W zajęciach uczestniczyło ok. 40-50 dzieci.
- Przeprowadzono wywiady nt. sytuacji uchodźców w Polsce w 4 ośrodkach dla uchodźców z grupą cudzoziemców oczekujących na decyzję w sprawie nadania statusu uchodźcy oraz osobno z uznanymi uchodźcami i osobami z pobytem tolerowanym.

Rezultaty:

- CPU PAH w 2005 roku objęła pomocą 1394 osób.
- W obchodach Międzynarodowego Dnia Uchodźcy zorganizowanego w Warszawie przez CPU PAH i UNHCR wzięło udział ok. 1000 osób (uchodźców, cudzoziemców ubiegających się o status uchodźcy i Polaków).
- CPU PAH udzieliło informacji i porad wszystkim 1394 uchodźcom.
- CPU PAH udzieliło pomocy beneficjentom w znalezieniu schronienia. Utrzymywało kontakty z 15 noclegowniami w Warszawie i okolicach. 100 cudzoziemców znalazło w nich okresową pomoc.
- W 2005 r. w Domu Uchodźcy zamieszkiwało 41 osób; 17 osobom udzielono pomocy znajdując im mieszkania do wynajęcia. Osiem rodzin otrzymało mieszkania socjalne w Warszawie; trzy rodziny otrzymały mieszkania w ramach TBS (Towarzystwo Budownictwa Społecznego); udzielona została pomoc w postaci częściowego ich wyposażenia.
- CPU PAH udzieliło pomocy w zakresie opieki medycznej poprzez: pomoc w nawiązaniu kontaktów z lekarzami, przychodniami i szpitalami odpowiednich specjalności; opłacenie leków, badań bądź wizyt lekarskich dla 15 cudzoziemców nie mających prawa do bezpłatnej opieki medycznej; kolejnych 50 zostało skierowanych do lekarzy-wolontariuszy.
- CPU PAH udzieliło pomocy rzeczowej poprzez:
    - przekazanie produktów żywnościowych, otrzymanych na mocy współpracy z Fundacja SOS "Bank Żywości", ponad 250 uchodźcom, osobom z pobytem tolerowanych i cudzoziemcom ubiegającym się o status.
    - przekazanie odzieży uchodźcom i cudzoziemcom ubiegającym się o status m.in. przebywającym w ośrodkach dla uchodźców w Dębaku, Mosznej, ul.Ciołka, ul.Improwizacji i ul.Antoniewskiej w Warszawie, Legionowie, Jadwisinie, Wołominie, Lininie – łącznie ponad 1500 osób.
- W lekcjach języka polskiego zorganizowanych przez CPU PAH uczestniczyło 79 cudzoziemców.
- W przygotowywaniu gazety internetowej uczestniczyło 37 wolontariuszy (redaktorów, tłumaczy) w tym cudzoziemiec ubiegający się o status uchodźcy.
- 42 cudzoziemców skorzystało z prowadzonego przez CPU PAH poradnictwa zawodowego i pomocy w poszukiwaniu pracy.
- 11 wolontariuszy CPU PAH organizowało zajęcia dla 36 dzieci uchodźców w świetlicy integracyjnej.

- 14 wolontariuszy CPU PAH organizowało zajęcia dla dzieci w ośrodku dla uchodźców w ul.Ciołka i ul.Improwizacji w Warszawie, w których każdorazowo wzięło udział 40-50 dzieci.
- CPU PAH pomogła dzieciom w dostępie do edukacji:
- poprzez przekazanie dzieciom podręczników i przyborów szkolnych-62 dzieci,
- poprzez kontakty ze szkołami.

Nauka języka polskiego
45 wolontariuszy CPU PAH prowadziło lekcje dla 79 uchodźców i cudzoziemców oczekujących na status. Zajęcia odbywały się od poniedziałku do piątku przez 5-6 godzin dziennie.

Klub pracy
pracownica CPU PAH udzielała konsultacji dotyczących rynku pracy 42 uchodźcom i cudzoziemcom posiadającym pozwolenie na pracę (status uchodźcy, karta pobytu) - dwa razy w tygodniu przez 3 godziny uczyła aktywnego poszukiwania pracy, jak również etyki pracy oraz pomagała w przygotowywaniu dokumentów aplikacyjnych, utrzymywała kontakt z pracodawcami.

Gazeta Internetowa Refugee.pl:
Gazeta ukazuje się w trzech wersjach językowych (polski, angielski, rosyjski). Początkowo był to miesięcznik- ukazały się dwa numery, od sierpnia została zmieniona formuła i refugee.pl ukazywało się jako uzupełniany serwis zawierający informacje o uchodźcach, kulturalne, publicystykę z kraju i ze świata. 44 wolontariuszy w tym 22 tłumaczy regularnie przygotowywało informacje.

Program dziecięcy:
świetlica dla dzieci - zajęcia dla 36 dzieci uchodźczych i polskich. Zajęcia odbywały się w każdą sobotę przez 5-6 godzin. Beneficjentami projektu były dzieci uchodźców, osób z pobytem tolerowanym jak i oczekujących na azyl mieszkających w Warszawie, dzieci z ośrodka dla uchodźców przy ul. Ciołka, w Mosznej k.Pruszkowa, dzieci polskie z rodzin biednych bądź dysfunkcyjnych. Zajęcia: zabawy plastyczne, sportowe, integracyjne, wyjścia do kina, teatru, muzeów, galerii uczestnictwo w okazjonalnych imprezach lokalnych. W ramach sobotnich zajęć 11 wolontariuszy CPU PAH zorganizowało spotkania w ośrodku dla uchodźców przy ul.Ciołka; w czasie wakacji odbyło się 8 spotkań w ośrodku dla uchodźców na Bielanach. Za każdym razem uczestniczyło ok. 40-50 dzieci.

Edukacja:
CPU PAH przygotowało na początku roku szkolnego dla 40 dzieci uchodźczych wyprawki szkolne oraz podręczniki. W trakcie roku szkolnego wszystkie nowo przychodzące do CPU PAH dzieci dostają wyposażenie niezbędne do uczestnictwa w lekcjach. Pracownicy CPU PAH są w stałym kontakcie ze szkołami (wychowawcami, pedagogami szkolnymi) i rodzicami w razie konieczności pomagając rozwiązać pojawiające się problemy. 4 wolontariuszy CPU PAH pomagało 6 dzieci, które miały trudności w nauce.

Mikołajki:
11 wolontariuszy CPU PAH zorganizowało w styczniu zabawy mikołajkowe w ośrodkach dla uchodźców w Dębaku, Wołominie, Mosznej oraz Lininie. Zorganizowali zabawy plastyczne i rozdali wcześniej przygotowane przez siebie paczki świąteczne. Każde dziecko dostało słodycze, zabawki, książki i czasopisma dziecięce. Uczestniczyło ok. 500 dzieci uchodźczych. W grudniu CPU PAH zorganizowało zabawę karnawałową z prezentami: w ośrodku dla uchodźców w Lininie - uczestniczyła 100 dzieci uchodźczych oraz dla dzieci z ośrodków przy ul.Ciołka i ul.Improwizacji w Warszawie oraz dzieci z Domu Uchodźcy i innych mieszkających w prywatnych mieszkaniach wraz z 1 Społecznym Gimnazjum przy ul.Raszyńskiej 20-uczestniczyło ok. 150.

Dom Uchodźcy:
CPU PAH prowadzi dom dla osób ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy, które nie mogą już mieszkać w ośrodku dla uchodźców. W 2005 roku Dom Uchodźcy schronienia udzielił 41 osobom.

EQUAL:
przygotowywanie w ramach pierwszego działania partnerstwa MUR działania właściwego, które zakłada stworzenie świetlic (w Warszawie oraz w ośrodku dla uchodźców w Lininie) preintegracyjnych dla cudzoziemców, w których odbywać się będą zajęcia aktywizacyjne (pracownie fotograficzna, krawiecka, artystyczna, fryzjerska, komputerowa, sklep z używaną odzieżą), Klub Pracy, szkolenia prawne. Cudzoziemcy będą szkoleni z prawa polskiego oraz związanego z procedurą uchodźczą, przejdą dwukrotny bilans kompetencji oraz część z nich zostanie przygotowana do podjęcia pracy wolontarystycznej w ramach wolontarystycznego stażu zawodowego w zakładach pracy. W projekcie wezmą udział pracodawcy, którzy zgodzą się zatrudnić cudzoziemca na powyższych zasadach. Celem projektu jest również zbadanie społeczności osób oczekujących nadania statusu uchodźcy (Instytut Etnologii na podstawie prowadzonych badań opracuje podwaliny fakultetu Mediacje międzykulturowe) oraz nawiązanie kontaktów ze społecznością

lokalną – organizacja wspólnych dla społeczności lokalnej oraz cudzoziemców imprez kulturalnych i spotkań, prezentacja dorobku artystycznego cudzoziemców. Rezultaty projektu będą upowszechniane w Działaniu 3., część z nich może zostać wprowadzona do ogólnego nurtu polityki w stosunku do integracji uchodźców w Polsce.

Źródła finansowania:

- Europejski Fundusz Uchodźczy (ERF)-Mazowiecki Urząd Wojewódzki
- UNHCR EFS-PIW
- EQUAL
- Polska Akcja Humanitarna

Partnerzy:

- UNHCR
- Urząd do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców: partner w ramach projektu MUR-PIW EQUAL.
- Centralny Ośrodek Recepcyjny dla Cudzoziemców Ubiegających się Nadanie Statusu Uchodźcy lub Azylu w Dębaku–Podkowie Leśnej- współpraca w zakresie rozwiązywania problemów cudzoziemców ubiegających się o status uchodźcy.
- Wydział Polityki Społecznej Mazowiecki Urząd Wojewódzki: partner w ramach projektu MUR-IW EQUAL.
- PCPR Warszawskie Centrum Pomocy Rodzinie-stała współpraca w zakresie rozwiązywania problemów integracji uchodźców.
- OPS-y Gminne Ośrodki Pomocy Społecznej-współpraca w zakresie rozwiązywania problemów socjalnych uznanych uchodźców i cudzoziemców posiadających pobyt tolerowany.
- Zarząd Miasta st. Warszawy: mieszkania komunalne
- Wojewódzki Urząd Pracy w Warszawie: współpraca w zakresie dostępności rynku pracy dla uchodźców
- Stowarzyszenie Praw Człowieka im. Haliny Nieć: stała współpraca w zakresie rozwiązywania problemów prawnych uchodźców i cudzoziemców ubiegających się o status uchodźcy, partner w ramach projektu MUR-PIW EQUAL.
- Polskie Stowarzyszenie Edukacji Prawnej- partner w ramach projektu MUR-PIW EQUAL.
- Helsińska Fundacja Praw Człowieka w Warszawie – Warszawa: stała współpraca w zakresie rozwiązywania problemów prawnych uchodźców i cudzoziemców ubiegających się o status uchodźcy.
- Stowarzyszenie Inicjatyw Prawnych
- Caritas Polska Biuro Informacji dla Migrantów i Uchodźców w Lublinie, Białymstoku, Zgorzelcu i Warszawie-współpraca w zakresie rozwiązywania problemów uchodźców i cudzoziemców ubiegających się o status uchodźcy.
- Schroniska dla bezdomnych w Warszawie i okolicach prowadzone przez różne organizacje-współpraca w zakresie rozwiązywania problemów uchodźców I cudzoziemców ubiegających się o status uchodźcy..
- "Lekarzy Nadziei" Stowarzyszenie–wolontariusze: współpraca w zakresie rozwiązywania problemów uchodźców I cudzoziemców ubiegających się o status uchodźcy.
- Federacja na Rzecz Kobiet i Planowania Rodziny: współpraca w zakresie rozwiązywania problemów uchodźców i cudzoziemców ubiegających się o status uchodźcy.
- Centrum Pomocy Kobiet: współpraca w zakresie rozwiązywania problemów uchodźców i cudzoziemców ubiegających się o status uchodźcy.
- Centrum Praw Kobiet: współpraca w zakresie rozwiązywania problemów uchodźców i cudzoziemców ubiegających się o status uchodźcy.
- Warszawskie Centrum Kobiet: współpraca w zakresie rozwiązywania problemów uchodźców i cudzoziemców ubiegających się o status uchodźcy.
- La Strada–Fundacja Przeciwko przemocy kobiet: współpraca w zakresie rozwiązywania problemów uchodźców i cudzoziemców ubiegających się o status uchodźcy.
- Fundacja Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych: współpraca w zakresie podnoszenia kwalifikacji zawodowych uchodźców.
- Agencja reklamowa TESTARDO-BATES-ogólnopolska kampania reklamowa Międzynarodowego Dnia Uchodźcy
- Agencja Artystyczna KRAB- współpraca w zakresie artystycznej oprawy imprez kulturalnych m.in. dla dzieci uchodźców
- Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich: współpraca w zakresie rozwiązywania problemów uchodźców i cudzoziemców ubiegających się o status uchodźcy.
- IOM-partner w ramach projektu MUR-PIW EQUAL
- ECRE-udział w sieci organizacji zajmujących się tematyką uchodźczą.
- ARCI COMITATO REGIONALE TOSCANO-współpraca w ramach programu GRUNDTWIG

- Partnerzy zagraniczni ze Szkocji, Finlandii, Austrii, Włoch i Litwy (MUR-PIW EQUAL)
- Instytut Etnologii i Antropologii Kulturowej Uniwersytet Warszawski

Wolontariusze:
We wszystkich działaniach CPU PAH uczestniczyło łącznie 99 wolontariuszy.

6. Program Pomocy Repatriantom (PPR)

Czas trwania: kontynuacja z poprzednich lat, program stały.

W związku z wejściem w życie Ustawy o repatriacji, dla Polaków mieszkających na Wschodzie pojawiła się możliwość powrotu do ojczyzny. Wiele osób z niej skorzystało, jednak po przyjeździe do Polski repatrianci muszą borykać się z problemami językowymi (słaba znajomość języka polskiego, nieznajomość języka angielskiego), adaptacyjnymi (nieznajomość swoich praw i obowiązków) i integracyjnymi. Większość z nich ma także problemy z odnalezieniem się na rynku pracy w związku z dezaktualizacja kwalifikacji zawodowych oraz z ograniczonym dostępem do rzetelnych i aktualnych informacji dotyczących ich praw i obowiązków.

Celem Programu Pomocy Repatriantom jest pomoc repatriantom i ich rodzinom w adaptacji i integracji z polskim społeczeństwem oraz przygotowanie społeczeństwa polskiego do ich przyjęcia.

Cele szczegółowe:
- Zapewnienie rodzinom repatriantów dostępu do poradnictwa obywatelskiego, społeczno-prawnego, ZUS, psychologicznego i zawodowego;
- Zapewnienie wsparcia ze strony wolontariuszy;
- Organizację spotkań informacyjnych i integracyjnych;
- Edukację w szkołach;
- Kontakt, szkolenia i poradnictwo dla przedstawicieli administracji samorządowej nt. repatriacji;
- Podnoszenie kompetencji językowych i zawodowych repatriantów i członków ich rodzin;
- Wydanie materiałów informacyjnych dotyczących kwestii związanych z repatriacją.

Opis podjętych działań:
Program Pomocy Repatriantom realizowany był w 5 województwach: mazowieckim, kujawsko-pomorskim, małopolskim, łódzkim i dolnośląskim.

Projekt „Wolontariusze wsparcia" w Warszawie i województwie mazowieckim
Projekt „Wolontariusze wsparcia" był realizowany od stycznia do grudnia 2005 roku. Jest kontynuacją rozpoczętego w 2002 roku projektu pilotażowego. W jego ramach zorganizowane zostały:
- nieodpłatne poradnictwo obywatelskie i społeczno-prawne, psychologiczne i zawodowe,
- współpraca rodzin repatriantów z przygotowanymi w tym celu wolontariuszami (np. korepetycje z języka polskiego i angielskiego, pomoc w sprawach uzyskania zatrudnienia i legalizacji pobytu),
- spotkania: informacyjne (dot. problemów społeczno-zawodowych, obywatelskich i integracyjnych) i integracyjne (wielkanocne).

Ponadto odbyło się spotkanie z przedstawicielem Urzędu ds. Cudzoziemców i Migracji przy Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie nt. procedur stosowanych wobec przebywających w Polsce cudzoziemców w tym osób polskiego pochodzenia w kontekście ich zatrudnienia i przygotowań do repatriacji.

Projekt „Przyjazne powroty".
W ramach projektu prowadzone były warsztaty z edukacji humanitarnej w szkołach oraz spotkania z przedstawicielami urzędów gmin nt. repatriacji. Projekt był realizowany w woj. kujawsko-pomorskim.

Poradnictwo społeczno-prawne, zawodowe, psychologiczne, ZUS dla repatriantów
Poradnictwo zorganizowane zostało w województwach mazowieckim, kujawsko-pomorskim, łódzkim i małopolskim. Przeznaczone było dla rodzin repatriantów i wolontariuszy uczestniczących w Programie. Porady były nieodpłatne i prowadzone na bieżąco. Spotkania miały charakter zarówno indywidualny jak i grupowy. Dotyczyły obszaru społeczno-prawnego (np. emerytury, ulgi budowlane), psychologicznego i zawodowego. Porad udzielali doradcy społeczno-prawni, zawodowi, psychologowie, prawnicy, pracownicy ZUS, US, studenci. Realizacja poradnictwa odbywała się m.in. przy współpracy takich instytucji jak Biuro Porad Obywatelskich, Biuro Informacji Społecznej, ZUS i US.

Udział w Komisji Dialogu Społecznego ds. Bezrobocia i Pomocy Najuboższym
Realizatorzy Programu brali udział w posiedzeniach Komisji utworzonej przy Wydziale Spraw Obywatelskich Urzędu Miasta Warszawy. W ramach posiedzeń odbyły się spotkania z przedstawicielami Urzędu m.st. Warszawy, Konsultantem ds. Funduszy Pomocowych Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej Departamentu Informacji Europejskiej, Prezesem Związku Pracodawców Warszawy i Mazowsza oraz przedstawicielami innych organizacji. Dzięki inicjatywie możliwe były: wymiana doświadczeń w zakresie realizacji działań w sferze społecznej, prezentacja zasad funkcjonowania EFS w Polsce, sposobów pomocy bezrobotnym z funduszy unijnych i nawiązanie współpraca, dzięki której podopieczni PPR mogli uczestniczyć w targach pracy.

Kursy komputerowo-internetowe dla repatriantów
Kursy komputerowo-internetowe były realizowane w woj. małopolskim. Była to kontynuacja indywidualnych kursów rozpoczętych w 2004 roku. W kursach wzięło udział 6 repatriantów.

Grupa robocza ds. sytuacji repatriantów woj. kujawsko-pomorskiego
Spotkanie grupy roboczej odbyło się w Toruniu w kwietniu. W pracach wzięli udział przedstawiciele: URiC, Urzędu Miasta Torunia, Urzędu Wojewódzkiego, Stowarzyszenia „Wspólnota Polska" oraz biur regionalnych PAH. Celem spotkania było zainicjowanie dyskusji nt. przebiegu repatriacji i sytuacji repatriantów mieszkających w woj. kujawsko-pomorskim. Rezultatem spotkania było opracowanie 2 programów dla repatriantów: integracyjnego i dot. procedury repatriacyjnej.

Spotkania informacyjne dla repatriantów.
Spotkania informacyjne odbyły się w woj. mazowieckim i kujawsko-pomorskim. Wzięli w nich udział specjaliści z różnych dziedzin, np. z przedstawiciele Urzędu m. st. Warszawy, Dzielnicy Warszawa Bielany oraz ZUS-u, OPS-u, Związku Pracodawców Warszawy i Mazowsza, a także z ginekolog. Dotyczyły problemów społeczno-zawodowych, zdrowotnych i obywatelskich rodzin repatriantów oraz ich integracji ze społecznością lokalną.

Kursy języka polskiego i angielskiego dla repatriantów
Kursy językowe były zrealizowane w woj. mazowieckim i małopolskim. W woj. mazowieckim odbyły się w okresie od czerwca do grudnia. Wzięło w nich udział 60 osób - 42 w kursach j. polskiego i 18 w zajęciach z j. angielskiego. Zajęcia były prowadzone przez studentów i absolwentów polonistyki i anglistyki.

W woj. małopolskim kursy językowe były kontynuacją zajęć rozpoczętych w 2004 roku. W ramach projektu pozyskano 45 miejsc w 15 szkołach językowych w Krakowie, Bochni i Trzebini. Dodatkowo pozyskano 1 miejsce na koloniach językowych dla dziewczynki z rodziny repatrianckiej oraz 15 miejsc na intensywnych letnich kursach języka angielskiego.

Kursy obejmowały następujące zagadnienia: gramatyka, fonetyka, rozumienie ze słuchu, ortografia, pisanie i rozumienie tekstów pisanych oraz konwersacje.

Repatriacja w szkołach socjalnych
Projekt był realizowany w woj. kujawsko-pomorskim od marca do czerwca. W jego ramach zrealizowano 6 jednodniowych spotkań nt. repatriacji dla słuchaczy Policealnej Szkoły Pracowników Służb Społecznych.

Projekt „Działania administracji samorządowej oraz środowisk lokalnych na rzecz adaptacji i integracji repatriantów"
W ramach projektu zorganizowane zostały cztery szkolenia dla przedstawicieli administracji samorządowej i ngo's z 8 województw: dolnośląskiego, kujawsko-pomorskiego, łódzkiego, małopolskiego, mazowieckiego, opolskiego, podlaskiego, zachodniopomorskiego. Program szkoleń koncentrował się głównie na praktycznych aspektach adaptacji i integracji repatriantów. Po zakończeniu szkoleń przeprowadzone zostało indywidualne poradnictwo nt. repatriacji dla uczestników szkoleń i rodzin repatriantów oraz aktualizacja, wydanie i kolportaż polsko-rosyjskiego poradnika dla repatriantów „Polska dla Ciebie".

Rezultaty:
W ramach realizacji Programu Pomocy Repatriantom bezpośrednią i pośrednią pomocą objęto ok. 300 osób: repatriantów i członków rodzin repatriantów. Wszystkie działania realizowane przez Program Pomocy Repatriantom (PPR) w 2005 roku przyczyniły się do przyspieszenia i ułatwienia procesów adaptacji i integracji rodzin repatriantów uczestniczących w Programie.

Dzięki realizacji projektu „Wolontariusze wsparcia" zwiększony został poziom samodzielnego funkcjonowania rodzin repatriantów w społeczeństwie polskim oraz prawdopodobieństwo znalezienia przez nich pracy. Uczestniczenie rodzin repatriantów w projekcie oraz stały kontakt z wolontariuszami pozwolił im uzyskać szeroki zakres wiedzy i doświadczenia potrzebne do funkcjonowania w polskich warunkach. Ważnym efektem tej współpracy jest fakt podejmowania przez rodziny repatriantów samodzielnych działań w zakresie poszukiwania pracy, podejmowania nauki, podnoszenia kwalifikacji zawodowych, zgłaszania się do wolontariatu w celu niesienia pomocy innym.

W ramach projektu "Przyjazne powroty" przeprowadzono zajęcia i spotkania nt. repatriacji oraz przygotowano scenariusze lekcyjne. Zajęcia te przyczyniły się do wzrostu świadomości lokalnej społeczności nt. repatriacji, problemów z nią związanych, obowiązków, możliwości. Ukształtowano postawę otwartości wobec nowych mieszkańców.

Realizacja poradnictwa przyczyniła się do uzyskania przez rodziny repatriantów fachowych porad oraz odpowiedzi na nurtujące ich pytania. Uzyskane porady pozwoliły odpowiednio przygotować się do rozmowy

kwalifikacyjnej, stosownie napisać życiorys, list motywacyjny, zrozumieć swoją sytuację w nowym kraju. Rodziny repatriantów lepiej poznały polski rynek pracy, nauczyły się prezentować swoją wiedzę, doświadczenie i umiejętności, jak poruszać się po urzędach oraz odczytywać przepisy prawne. W celu polepszenia jakości pracy z poradnictwa korzystali również wolontariusze współpracujący z rodzinami repatriantów.

Szereg działań polegających na nawiązywaniu lub rozwijaniu współpracy między przedstawicielami różnych środowisk, np. instytucji rządowych, samorządowych i ngo's (w projektach: Komisja Dialogu Społecznego, grupa robocza, repatriacja w szkołach socjalnych, „Działania administracji samorządowej oraz środowisk lokalnych na rzecz adaptacji i integracji repatriantów") wpłynęło na większe zainteresowanie tematem repatriantów, wymianę doświadczeń, poruszenie istotnych bieżących problemów tego środowiska oraz zainicjowało współpracę między przedstawicielami tychże środowisk.

Dzięki kursom komputerowo-internetowym oraz językowym podniesiona została wiedza repatriantów w zakresie obsługi komputera i internetu, wzrosła znajomość języka polskiego i angielskiego. Bezpośrednie spotkania z rodzinami repatriantów umożliwiły poznanie głównych problemów tego środowiska oraz dostosowanie form pomocy.

Poprzez spotkania informacyjne, w tym poradnictwo dostarczono wiedzę i pomoc w nabyciu umiejętności poruszania się w polskim prawie i urzędach oraz zapewnieni ono stały dostęp do informacji.

Całokształt działań PPR wzbudził zaufanie do działań PAH, co zaskutkowało zacieśnieniem się więzi między repatriantami, pracownikami i wolontariuszami. Rozpoczęto akcję PR, wspierającą program.

Trwałym rezultatem realizacji Programu Pomocy Repatriantom jest poradnik dla repatriantów „Polska dla Ciebie" wydany w grudniu. Jest to dwujęzyczny przewodnik, który ma pomóc repatriantom w kontaktach z polskimi urzędami i administracją publiczną. Poradnik zapoznaje repatriantów z ich prawami i obowiązkami, a także przybliża współczesną Polskę. Poradnik służy również osobom zawodowo lub prywatnie stykającym się z repatriantami w celu udzielenia im fachowej pomocy. Wydanie poradnika dla repatriantów można uznać za sukces Programu.

Wszystkie wyżej opisane działania były zgodne z koncepcją działań na lata 2004-2006. Nie zrealizowano jedynie jednego działania, które miało na celu przygotować Polaków mieszkających na wschodzie do repatriacji i nawiązanie współpracy z organizacjami polonijnymi. Działanie to nie zostało zrealizowane w związku z nieuzyskaniem dofinansowania na ten cel. Można to uznać za niepowodzenie PPR.

Wszystkie zrealizowane działania były skuteczne, co wynika z osiągnięcia założonych celów oraz efektywne – zostały zrealizowane przy niedużym nakładzie finansowym (często przy ścisłej współpracy z wolontariuszami oraz darczyńcami) i zgodnie z zaplanowanym harmonogramem. W celu sprawdzenia efektywności zrealziowanych działań prowadzona była ewaluacja – poprzez bezpośredni kontakt z repatriantami, poprzez ankiety ewaluacyjne, sprawozdania osób zaangażowanych w realizację poszczególnych zadań i inne informacje zwrotne.

Źródła finansowania:

- Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego
- Ministerstwo Polityki Społecznej

Partnerzy

- Centrum Handlowe M1
- LURGI Polska
- Wydawnictwo Wiedza Techniczna
- Wydawnictwo KOMPASS
- Urząd do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców MSW
- Urzędy miast
- Urzędy Wojewódzkie
- Gimnazjum nr 56 w Warszawie
- US
- Biuro Porad Obywatelskich w Warszawie
- Młodzieżowy Dom Kultury w Warszawie
- Dom Pomocy Społecznej „Pod Dębami"
- ZUS
- Szkoły językowe
- Kawiarnie internetowe

Wymienieni partnerzy brali czynny udział w realizacji działań podjętych w ramach PPR, np. udostępniając informacje o gminach, które zdecydowały się zaprosić Polaków ze Wschodu, a także o aktualnie obowiązujących procedurach prawno-urzędowych dot. procesu repatriacji, przyznając dotacje i udzielając pomocy finansowej, użyczając nieodpłatnie pomieszczeń, współorganizując spotkania informacyjne dla repatriantów.

Wolontariusze:
W roku 2005 w Program Pomocy Repatriantom włączyło się 30 wolontariuszy.

7. Program PAJACYK
stały program, kontynuacja z poprzednich lat

Czas trwania:
Akcją dożywiania dzieci - Pajacyk - rozpoczęta została w 1998 r. i kontynuowana jest każdego roku.

Program wyrównywania szans edukacyjnych dla dzieci i młodzieży ze środowisk dotkniętych biedą strukturalną i wykluczeniem społecznym, poprzez finansowanie posiłków w szkołach podstawowych, gimnazjach i świetlicach. Pajacyk to również program analizy sytuacji społecznej w polskich szkołach, badanie problemów edukacyjnych oraz inicjowanie dyskusji społecznej w ramach prowadzonych konferencji i publikacji.

W roku 2005 programowi towarzyszyły akcje wspierające, takie jak:
- Świetlica środowiskowo – terapeutyczna w Łodzi
- Świetlica" Umilisko u Kaszczorka" w Toruniu
- Fundusz Stypendialny
- Akcja Święta Dzieciom
- Pajacyk.pl
- Kampania Społeczna „ Pamiętaj Dzieci muszą jeść codziennie"
- Zbiorki
- Konferencja Prasowa
- Świąteczny Stół Pajacyka
- Pajacyk Pod Giewontem
- Kartki Świąteczne Pajacyka (realizowane przez SPPAH)

Wyniki badań przeprowadzone przez Fundację w 2004 roku wskazują, iż 30% polskich uczniów szkół podstawowych i gimnazjalnych, wymaga nieodpłatnego dożywiania w szkole. Niejednokrotnie jest to jedyny pełnowartościowy posiłek dla tych dzieci w ciągu dnia. Zapewnienie go pozytywnie wpływa na aktywność dzieci w zajęciach lekcyjnych, motywuje dzieci do regularnego przychodzenia do szkoły.

Ww. badanie zostało przeprowadzone na próbie 5 906 szkół w terminie: 31.05.04 – 01.09.04.
Uzyskano szczegółowe dane liczbowe i procentowe dotyczące problemu niedożywienia dzieci na poziome całego kraju, województw i podregionów z uwzględnieniem takich zmiennych jak: typ szkoły, wielkość miejscowości, sytuacja społeczno-ekonomiczna regionu, źródła finansowania posiłków, placówki nie prowadzące nieodpłatnego dożywiania oraz prowadzące tylko nieodpłatne dożywianie. Na podstawie zebranych danych udało się skonstruować **Mapę niedożywienia uczniów** *w Polsce* z wyodrębnieniem województw. Wyniki badania wskazują, że:

- 31,1 proc. wszystkich uczniów korzysta z posiłków w szkołach;
- 18,7 proc. wszystkich uczniów korzysta z nieodpłatnych posiłków w szkole;
- 10,3 proc. wszystkich uczniów, średnio 26 uczniów w każdej szkole, nie je posiłków w szkole, mimo iż zdaniem pedagogów powinno;
- ze środków samorządowej pomocy społecznej korzysta 54,9 proc. szkół, osób prywatnych – 16,9 proc., parafii – 13,4 proc., organizacji pozarządowych – 7,8 proc. oraz z innych źródeł – 7,1 proc. Szkół.

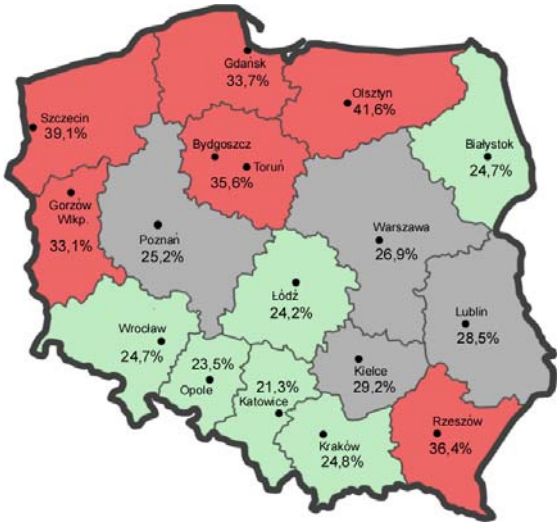

Raport znajduje się na stronie **www.pah.org.pl**

Łączny odsetek uczniów potrzebujących dożywiania w szkołach podstawowych i gimnazjalnych (już jedzących nieodpłatne posiłki i tych jeszcze potrzebujących)

Głównym sponsorem badania była firma Danone, która udzieliła darowizny w kwocie 32.100 PLN z wyłącznym przeznaczeniem na realizację badania przez Polską Akcję Humanitarną.

Beneficjentami akcji Pajacyk w większości wciąż są dzieci z terenów po-pegeerowskich. W związku z utrzymującym się w kraju bezrobociem (średni poziom: 17,9% - dane na lipiec 2005r.), potrzeby dotyczące dożywiania są coraz większe. Ośrodki pomocy społecznej nie dysponują budżetem wystarczającym, by wesprzeć nawet tych, do pomocy uprawnionych. Trzeba zaznaczyć, że 41,6% bezrobotnych mieszka na wsi a aż 87,4% ogółu zarejestrowanych jest bez prawa do zasiłku (dane GUS na lipiec 2005).

Celem akcji jest objęcie dożywianiem, jak największej ilości szkół i dzieci, dzięki zebranym przez PAH środkom. B

Cele dodatkowe:

- podjęcie ze szkołami i świetlicami współpracy zmierzającej do przekształcenia ich w centra aktywności lokalnej. Efekt ten możliwy jest do uzyskania dzięki udziałowi placówek w akcjach organizowanych przez Fundację np. poprzez zaoferowanie szkołom – beneficjentom Programu Pajacyk współpracy z programem Ed-Hum, a trenerom Ed-Hum współpracy z programem Pajacyk w ramach indywidualnego programu wolontarystycznego „partner szkoły pajacykowej".
- diagnoza potrzeby dożywiania w szkołach podstawowych i gimnazjalnych w Polsce.

Opis podjętych działań:

Podstawowe dane za rok 2005:

W roku 2005, w ramach akcji Pajacyk, dożywiani byli uczniowie we wszystkich województwach Polski.

województwo	liczba szkół	liczba dzieci dożywianych przez PAH	Liczba posiłków	Przekazana kwota PLN na dożywianie	średnia cena posiłku PLN
Dolnośląskie	7	175	16 500	39 319,32	2,47
Kujawsko-pomorskie	25	1 189	109 856	202 343,42	1,93
Lubelskie	3	63	5 922	11 799,20	2,20
Lubuskie	1	30	2 520	5 084,10	3,50
Łódzkie	4	135	12 740	15 189,40	2,30
Małopolskie	14	489	44 836	76 223,30	2,30
Mazowieckie	1	68	5 712	15 164,61	3,21
Opolskie	1	65	5 460	6 969,31	1,50
Podkarpackie	10	441	43 324	95 525,59	2,15
Podlaskie	3	139	12 615	36 660,63	3,03 ł
Pomorskie	9	294	29 076	43 677,40	1,83
Śląskie	4	81	8 364	20 924,10	2,50
Świętokrzyskie	1	50	4 200	8 223,50	2,00
Warmińsko-mazurskie	29	1 061	107 274	291 152,61	2,62
Wielkopolskie	1	38	3 192	3 304,48	1,00
Zachodniopomorskie	12	530	47 120	96 273,68	2,37
RAZEM	125	4 848	442 211	967 834,65	2,31

Od września do grudnia 2005 dożywiane było 2455 dzieci w 61 szkołach.

województwo	Liczba szkół	Liczba dzieci dożywianych przez PAH	Liczba posiłków	Przekazana kwota PLN na dożywianie	średnia cena posiłku PLN
Dolnośląskie	2	37	2 923	9 440,50	3,25
Kujawsko-pomorskie	15	745	58 855	114 747,50	1,92
Małopolskie	6	256	20 223	34 586,20	1,81
Mazowieckie	2	15	1 185	2 962,50	2,75
Podkarpackie	6	270	21 330	50 125,50	2,42
Podlaskie	3	119	9 401	24 197,70	2,10
Pomorskie	10	272	21 488	37 596,10	1,79
Śląskie	2	81	6 399	9 480,00	2,50
Świętokrzyskie	1	40	3 160	4 740,00	1,50
Warmińsko-mazurskie	13	585	46 215	120 909,50	2,50
Wielkopolskie	1	35	2 765	6912,50	2,50
RAZEM	61	2 455	193 935	415 698,00	2,28

- Średni koszt posiłku w roku szkolnym 2004/2005 wynosił 2,31 PLN.
- Średni koszt posiłku w I semestrze roku szkolnego 2005/2006 wynosił 2,28 PLN.

Kontrole wydatkowania środków:
Fundacja Polska Akcja Humanitarna zastrzegła sobie w podpisywanych ze szkołami umowach możliwość przeprowadzania kontroli wydatkowanych środków. Kontrole takie odbyły się w wybranych placówkach.
W roku 2005 pracownicy i wolontariusze Fundacji przeprowadzili kontrolę w 5 placówkach w województwie warmińsko-mazurskim.

Szkoły kontrolowane w roku 2005		
L.p.	nazwa placówki	województwo
	Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy w Gołdapi	warmińsko-mazurskie
	Szkoła Podstawowa w Juchnajciach	warmińsko-mazurskie
	Szkoła Podstawowa nr 3 w Goldapi im. Tadeusza Kościuszki	warmińsko-mazurskie
	Gimnazjum nr 1 w Olecku	warmińsko-mazurskie
	Szkoła Podstawowa nr 4 z Oddziałami Integracyjnymi w Olecku	warmińsko-mazurskie
	Szkoła Podstawowa w Lisach	warmińsko-mazurskie

- Sprawdzano przede wszystkim zgodność stawek żywieniowych zawartych w raportach żywieniowych, prowadzonych przez szkoły, z danymi wykazanymi w dokumentach nadsyłanych do Polskiej Akcji Humanitarnej.
  W kontrolowanych placówkach nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości w wydatkowaniu pieniędzy na dożywianie, jak również istotnych uchybień w prowadzeniu dokumentacji.
- W jednej placówce zalecono przeprowadzenie jeszcze raz przetargu wśród firm dostarczających posiłków do szkół, ponieważ przedstawiony przez szkołę jadłospis był b. skromny w stosunku do wydatkowanych na dożywianie środków.

Kontrola w szkołach województwa warmińsko-mazurskiego miała również na celu:
- ponowne zredagowanie narzędzi programu (regulaminy programu Pajacyk, wnioski dla szkół i świetlic)
- budowanie i szkolenie zespołu Programu Pajacyk związanego z reorganizacją programu i powołaniem koordynatorów lokalnych dla Polski Pd. i Polski Pn.

W grudniu 2005 roku przeprowadzono szkolenie wolontariuszy-trenerów programu Ed-Hum, którzy w oparciu o indywidualny program wolontarystyczny będą pełnić rolę: ”przyjaciela szkoły pajacykowej”, odbywając kontrole w szkole - beneficjencie programu Pajacyk i przeprowadzając w niej warsztaty z edukacji humanitarnej.

7.1. Francuskie Firmy Polskim Dzieciom

W Lipcu 2005 roku po raz piąty została zrealizowana akcja **Francuskie Firmy Polskim Dzieciom**. Z okazji święta narodowego Francji Polska Akcja Humanitarna, Stowarzyszenie Przyjaciół Polskiej Akcji Humanitarnej i Stowarzyszenie Francja-Polska zaprosiły firmy francuskie obecne w Polsce do przyłączenia się do akcji Pajacyk poprzez zamieszczenie banerów reklamowych w lipcu 2005 r., na stronie internetowej Pajacyka : **www.pajacyk.pl** lub wsparcie darowizną programu.

W akcji wzięło udział 5 firm na łączną kwotę 4500 PLZ. Były to :

1.	SOCIETE GENERALE	500,00	Faktura SPPAH
2.	Calyon Bank Polska SA	2500,00	Darowizna PAH
3.	HORIBA ABX Sp. z o.o.	500,00	Faktura SPPAH
4.	Prevoir - Vie Groupe Prevoir S.A.	500,00	Faktura SPPAH
5.	Bank BISE	500,00	Darowizna PAH

7.2. Taksówką z Pajacykiem

Przez cały czerwiec pasażerowie 1 300 taksówek w Warszawie, Krakowie, Trójmieście, Poznaniu, Wrocławiu, Łodzi i Katowicach siadali oko w oko z Pajacykiem. Za przednimi siedzeniami umieszczone zostały plakaty kampanii "Nie zapomnij, dzieci musza jeść codziennie". W ten sposób nasza kampania dotarła do ponad 300 tysięcy osób.
Zorganizowanie akcji było możliwe dzięki wsparciu korporacji taksówkarskich:

- Ele Taxi z Warszawy
- RadioTaxi 919 Sp. z o.o. z Krakowa
- Grupie Radiowej Super Neptun Taxi z Gdańska
- MPT Sp. z o.o. z Poznania
- MPT „BOX" s.c. Radio Taxi 919 z Wrocławia
- Hallo Taxi oraz Ufo Taxi z Katowic

a także agencji CB4 Media, która zorganizowała kampanię.

7.3. Świetlica „Umilisko u Kaszczorka" (projekt zamknięty)

Świetlica prowadzona była od stycznia 2001 roku - do czerwca 2005 r. Obejmowała swoim działaniem 50 dzieci w wieku 7-13 lat. Szkoła nr 27, w której działała świetlica położona jest na peryferiach Torunia, gdzie nie było zorganizowanej opieki nad dziećmi po szkole. Świetlica była miejscem integrującym lokalną społeczność, zróżnicowaną pod względem statusu materialnego. Placówka zapobiegała marginalizacji dzieci pochodzących z rodzin ubogich. Celem działań świetlicy było zapewnienie dzieciom bezpiecznych, rozwojowych form spędzania czasu wolnego po zakończeniu zajęć szkolnych.

Świetlica działała 4 godziny dziennie w okresie od września do stycznia wg planu zajęć, realizując cykle zajęć świetlicowych: plastycznych, technicznych, ekologicznych, sportowych, teatralnych, „Klubu Podróżnika", interpersonalnych, „Szkoły Wyobraźni", „Ćwiczeń dla umysłu" oraz odrabianie zadań domowych.

Z dniem 31 sierpnia 2005 r. Fundacja oficjalnie zakończyła realizację projektu. Wyposażenie świetlicy zostało przekazane za zgodą Zarządu Fundacji SP nr 27 w Toruniu, Świetlicy Środowiskowo-Terapeutycznej przy SP 6 w Toruniu oraz na użytek Biura Pomorskiego PAH w Toruniu.

7.4. Fundusz Stypendialny Polskiej Akcji Humanitarnej (projekt w realizacji)

Projekt Fundusz Stypendialny rozpoczął swoją działalność w listopadzie 2003 roku i jest kontynuowany do chwili obecnej.

Celem projektu jest stworzenie lub poprawa szans edukacyjnych i życiowych poprzez przyznawanie ogólnodostępnych, regularnych stypendiów naukowo-socjalnych na pokrycie wydatków związanych ze zdobywaniem wykształcenia na miarę możliwości i potrzeb stypendystów.
Projekt adresowany jest do dzieci i młodzieży uczęszczających do toruńskich szkół średnich. Uczniowie korzystają ze stypendiów przez okres jednego roku z możliwością kontynuacji. Pomoc materialna w postaci stypendiów ma trafiać przede wszystkim do uczniów wykazujących się dużą aktywnością społeczną z rodzin o niskich dochodach: młodzieży która ze względu na złą sytuację materialną, brak wsparcia ze strony rodziny lub państwa, nie może kontynuować nauki w wybranych szkołach średnich i zdobyć wykształcenia na miarę swoich możliwości intelektualnych, a nie materialnych.

Działania 2005:
- W roku szkolnym 2004/2005 Komisja Stypendialna przyznała stypendia 31 osobom (23 uzyskało stypendia finansowe i 8 osób bezfinansowe w postaci kursu języka angielskiego). W kolejnym roku szkolnym liczba stypendystów uległa zmianie, stypendia finansowe otrzymały 20 osoby, a 6 osobom przyznano kurs języka angielskiego.
- W październiku roku 2005, we współpracy z pedagogami szkolnymi PAH przeprowadziła rekrutację stypendystów na rok szkolny 2005/2006 i spośród 91 zgłoszonych osób wybraliśmy 26. Udało się nam zaangażować pedagogów z 17 szkół średnich. Po rozpatrzeniu pisemnych wniosków przeprowadziliśmy rozmowy kwalifikacyjne.
- PAH zorganizowała dwie zbiórki publiczne, których celem było zdobycie środków na stypendia (marzec Akcja Zajączek, wrzesień Loteria Fantowa). Udało nam się zgromadzić 7939,5 zł.
- W ramach projektu przygotowano i przeprowadzono szkolenia dla nowych stypendystów na temat wolontariatu oraz działalności PAH, które odbyły się 15 stycznia 2005r. i 17 grudnia 2005r.
- Większość stypendystów została zaangażowana w działania Biura Pomorskiego (brali oni udział w loteriach oraz pomagali przy organizacji Dnia Uchodźcy. Można to określić mianem duży sukces, jako że większość z nich jest już zaangażowana w pracę innych organizacji i trudno im znaleźć czas na współpracę z naszym biurem.
- Każdego miesiąca informacja o prowadzonym projekcie trafiała do największych 20 firm lokalnych, za pomocą newslettera PAH.

Rezultaty:
- Wszyscy finansowi stypendyści PAH dzięki comiesięcznemu stypendium mogli kontynuować swoją naukę w szkole. Pieniądze przeznaczane były na opłatę za internat, opłatę za posiłki, dojazd do szkół, zakup podręczników i artykułów szkolnych czy innych najpotrzebniejszych rzeczy niezbędnych w możliwości dalszego kształcenia. Wielokrotnie mogliśmy poczuć, iż pieniądze te trafiły w odpowiednie ręce i zostały wykorzystywane w odpowiednim celu.
- Stypendia bezfinansowe natomiast umożliwiły uczniom polepszanie ich znajomości nauki języka i tym samym dały im szansę na lepszą przyszłość (lepsze wyniki na maturze, dostanie się na studia wyższe, a w przyszłości być może więcej możliwości na rynku pracy).
- Wszyscy nasi stypendyści z klas maturalnych ukończyli szkoły ze świadectwami maturalnymi. Głównym celem realizacji projektu było umożliwienie uczniom dalszego kształcenia poprzez przyznawane stypendia. Przez taka współpracę udało nam się zaprzyjaźnić ze stypendystami i zachęcić ich do współpracy z nami. Z przyjemnością uczestniczyli oni w organizowanych przez nas akcjach.

Źródła finansowania:
Fundacja Batorego
Zbiórka publiczna
Polska Akcja Humanitarna

7.5. Święta Dzieciom – projekt cykliczny

Projekt "Święta Dzieciom" organizowany jest cyklicznie od 11 lat. W roku 2005 realizowana była w terminie: 15.10.2005-20.01.2006

Celem projektu jest przygotowanie paczek świątecznych także paczek żywieniowych oraz ubrań dla dzieci z niezamożnych rodzin. Dodatkowym celem jest także zaangażowanie stypendystów PAH jako wolontariuszy w niesieniu pomocy innym dzieciom.

Ogółem przygotowano 300 paczek świątecznych dla dzieci ze:
- Szkoły Podstawowej nr 6 w Toruniu,
- Szkoły Podstawowej nr 1 w Toruniu,
- Gimnazjum nr 22 w Toruniu,
- Świetlicy Środowiskowej przy Gimnazjum nr 1 w Brodnicy,

- Zespołu Szkół im. Jana Pawła II w Obrowie,
- Caritasu Ordynariatu Polowego przy Kościele Garnizonowym w Toruniu,
- Specjalnego Ośrodka Szkolno – Wychowawczego w Toruniu.

Źródła finansowania:
Fundacja Pomóżmy Dzieciom
Zbiórka publiczna
Polska Akcja Humanitarna

7.6. Pajacyk pod Giewontem

Uczniowie Gimnazjum nr 2 w Zakopanem podjęli działania mające na celu zebranie pieniędzy na Program Pajacyk. Z okazji Dnia Dziecka zorganizowali zbiórkę „dzieci dzieciom - zasponsoruj 1 obiad", do której zaprosili młodzież zarówno zakopiańskich szkół szczebla podstawowego, gimnazjalnego i licealnego, jak i uczniów szkół z terenu powiatu tatrzańskiego. Akcja rozpoczęła się w dniu 24 maja i zakończyła 03 czerwca 2005 r. uroczyście podczas finałowego koncertu, ramach Dni Zakopanego na Równi Krupowej.
Przed koncertem podsumowano wyniki akcji i wręczono przedstawicielom Samorządów Szkolnych pamiątkowe dyplomy. Zebrano **2424, 89 zł**

7.7. Kartki Świąteczne Pajacyka

Wraz ze Stowarzyszeniem Przyjaciół PAH wyprodukowano serie kartek świątecznych, których graficzne opracowanie pochodziło z prac dzieci. Kartki były sprzedawane w pakietach dla firm. W okresie od 1 listopada do końca grudnia 2005 SPPAH sprzedało 4566 kartek za łączną sumę 11 415,00 PLN netto

Rezultaty programu PAJACYK - dożywianie

W sumie w roku kalendarzowym 2005 na dożywianie została wydana kwota 1 383 532,65 PLN
Polska Akcja Humanitarna, w roku szkolnym 2004/2005, objęła dożywianiem 4 848 uczniów, a w I semestrze następnego roku szkolnego: 2455. 1 posiłek codziennie w szkole zapewnia poprawne funkcjonowanie dziecka. Jest to również sposób na długofalowe wspieranie szkoły i rodziców w nakłanianiu dzieci do regularnego uczęszczania na lekcje. To w dłuższej perspektywie prowadzi do korzystania z edukacji jako narzędzia przerywania "kręgu biedy".

Źródła finansowania:
BZ WBK, BP, Volkswagen Bank, ING ,Nestle Polska i Fortis Bank

Wolontariusze:
Ogółem 59 wolontariuszy.

IV. POMOC LOKALNA

1. POMOC LOKALNA BIURA PAH W TORUNIU

1.1. Biuro Informacji Społecznej w Toruniu

Czas trwania programu:
Biuro Informacji Społecznej (BIS) w Toruniu powstało w 2002 roku i od tego czasu działa nieprzerwanie.

Potrzeba:
Fundacja działając od wielu lat w Toruniu zyskała status rozpoznawanej i dobrze kojarzonej instytucji działającej również na rzecz mieszkańców miasta. Dlatego też do Fundacji zgłaszali się ludzie z prośbą o pomoc w sprawach dotyczących ich kontaktów z innymi instytucjami (np. sądy, spółdzielnie mieszkaniowe, banki, pomoc społeczna, itp.). Równocześnie Fundacja współpracowała z wieloma prawnikami, psychologami oraz studentami ostatnich lat tych kierunków. Postanowiliśmy połączyć nasz posiadany potencjał z zapotrzebowaniem ze strony mieszkańców Torunia i utworzyliśmy w 2002 roku Biuro Informacji Społecznej. Obecnie BIS jest jedną z niewielu tego typu placówek w mieście. Oprócz Biura Informacji Społecznej w Toruniu działa tylko uniwersytecka poradnia prawna, świadcząca porad w ograniczonym zakresie czasowym oraz radca prawny Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie.

Cel:
Głównym celem działalności Biura Informacji Społecznej jest zapewnienie dostępu do bezpłatnej informacji prawnej i psychologicznej osobom mieszkającym w Toruniu i okolicach, które ze względu na sytuacje materialną bądź życiową nie są w stanie opłacić pomocy prawnej, w tym cudzoziemcom, repatriantom oraz uchodźcom.

Cele szczegółowe:
- Pomoc w rozwiązywaniu spraw o charakterze prawnym, w tym związanych z dostępem do wymiaru sprawiedliwości,
- Informowanie obywateli o ich prawach i konsekwencjach ich wykorzystania,
- Udzielanie informacji prawnej uchodźcom i cudzoziemcom dotyczącej możliwości legalizacji pobytu oraz przysługujących im praw i obowiązków,
- Prowadzenie doradztwa dla repatriantów z zakresu pomocy społecznej, ubezpieczeń społecznych oraz udzielanie porad prawnych, w tym dotyczących uprawnień wynikających z ustawy o repatriacji,
- Udzielanie wsparcia psychologicznego osobom w trudnej sytuacji życiowej i materialnej.

Opis podjętych działań:

- Udzielanie porad - w roku 2005 doradcy Biura Informacji Społecznej udzielili 923 porad. 54,41% klientów BIS stanowiły kobiet, 45,59& - mężczyźni. Najliczniejszą grupę wśród nich stanowiły osoby w wieku ponad 45 lat (50,1%), osoby liczące sobie 25-45 lat stanowiły 38,23% ogółu, zaś najmniej liczną grupę stanowiły osoby w wieku 18-25 lat (11,76%). Największa część porad dotyczyła szeroko rozumianych spraw cywilnych (37,29%). Dużą część spraw stanowiły problemy mieszkaniowe (15,9%).
- Wydawnictwa - doradca BIS był członkiem zespołu redakcyjnego II wydania „Poradnika dla repatriantów – Polska dla Ciebie", którego druk finansowany był ze środków Funduszu Inicjatyw Obywatelskich. Poradnik ukaże się w 2006 roku.
- Prowadzono dystrybucję informatorów wydanych w roku 2004 dzięki dotacji uzyskanej ze środków Fundacji im. Stefana Batorego. Informatory były dostępne w placówkach pomocy społecznej (min. Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Toruniu, MOPR Włocławek), organizacjach pozarządowych (min. Helsińska Fundacja Praw Człowieka) oraz lokalnej administracji publicznej (Urząd Miasta Torunia) oraz wśród klientów Biura. Przygotowane opracowania zostały także umieszczone na stronie internetowej Fundacji www.pah.org.pl skąd można było ściągnąć je w formie elektronicznej. Zarówno egzemplarze drukowane jak i elektroniczne były udostępniane nieodpłatnie.
- Pozyskiwanie wolontariuszy udzielających nieodpłatnie porad prawnych i psychologicznych - doradcami Biura Informacji Społecznej w końcu 2005 r. było 11 wolontariuszy, dalszych 5 osób przygotowywało się do udzielania porad. Są to głowie studenci ostatnich dwóch lat prawa (6 osób) oraz 1 radca prawny z wieloletnim doświadczeniem, 1 magister prawa, 1 magister administracji oraz 1 doradca udzielający porad na temat międzynarodowych środków odwoławczych (np. Europejski Trybunał Praw Człowieka). Doradcami BIS jest także psycholog. Ze względu na to, że zapotrzebowanie na porady stale się zwiększa koordynatorzy BIS podejmowali starania o pozyskanie nowych wolontariuszy. Odniosły one skutek w

postaci dołączenia we wrześniu i październiku do grona doradców 5 osób przygotowujących się do udzielania porad. Ponadto staraliśmy się, aby nasi doradcy podnosili stale swoje kwalifikacje. Doradca zajmujący się udzielaniem porad prawnych cudzoziemcom odbył miesięczny staż w Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka.

- Informowanie o działalności BIS - w ciągu ostatniego roku działalności Biura Informacji Społecznej koordynatorzy projektu kierowali comiesięczne komunikaty do mediów na temat prowadzonej działalności. Zawierały one dane statystyczne na temat ilości udzielonych porad oraz ogólne informacje o BIS. Komunikaty dotyczące działalności Biura przekazano pedagogom szkolnym w toruńskich szkołach podstawowych i gimnazjach. Ukazywały się również regularnie na stronie internetowej Fundacji www.pah.org.pl. Ponadto propagowano działalność BIS wśród lokalnych instytucji pomocy społecznej. Informacje o jego działalności były rozsyłane kilkakrotnie faksem.
- Pozyskiwanie środków na działalność Biura - koordynatorzy projektu poszukiwali możliwości finansowania BIS. W minionym roku złożono projekty do Urzędu Miasta Torunia (dwukrotnie) oraz FIO. Z przyznanych dotacji sfinansowano bieżącą działalność doradczą.
- Obsługa zapisów - ze względu na bardzo dużą ilość spraw doradcy przyjmowali klientów również poza wyznaczonymi godzinami. Osoby chcące uzyskać poradę mogły umawiać się z doradcami telefonicznie lub osobiście w siedzibie Fundacji. Zapisy obsługiwał sekretariat Fundacji Polska Akcja Humanitarna w Toruniu.

Rezultaty:

- Udzielenie 923 porad. Średnia ilość porad udzielonych w ciągu miesiąca kształtowała się na poziomie ok. 80.
- Zaangażowanie w pracę biura 16 wolontariuszy, którzy świadczyli swoje usługi nieodpłatnie.
- W związku z pojawiającą się potrzebą udzielania coraz większej ilości porad prawnych cudzoziemcom i repatriantom położono większy nacisk na tę część działalności Biura.

Każdego miesiąca z porad udzielanych przez 10 wolontariuszy Biura korzysta ok. 100 osób. Zapotrzebowanie na pomoc tego typu jest tak duże, że często petenci muszą zapisywać się na porady z ponad tygodniowym wyprzedzeniem. W nagłych przypadkach pomoc udzielana jest bez zapisów oraz telefonicznie. BIS jako jedyna instytucja w województwie kujawsko-pomorskim świadczy również poradnictwo prawne dla cudzoziemców, repatriantów i uchodźców.

Źródła finansowania::

- Fundusz Inicjatyw Obywatelskich
- Urząd Miasta Torunia
- Nawiązki sądów rejonowych
- Polska Akcja Humanitarna

Partnerzy:

- Fundacja S. Batorego
- Helsińska Fundacja Praw Człowieka w Warszawie
- Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Toruniu
- Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie we Włocławku
- Urząd Gminy w Bojszowach

Wolontariusze:

16 wolontariuszy. Każdy z nich poświęcał na pracę od 3 do 5 godzin tygodniowo.

1.2. Poznajmy Uchodźców - Obchody Międzynarodowego Dnia Uchodźcy w Toruniu

Czas trwania programu :

Impreza była przygotowywana od marca 2005r. , odbyła się 18.06.2005 .

Ze względu na stale powiększającą się liczbę uchodźców, którzy przybywają do naszego kraju z zamiarem osiedlenia się, wzrasta potrzeba prowadzenia odpowiednich akcji edukacyjnych. Celem akcji jest przede wszystkim wzrost tolerancji dla przedstawicieli innych kręgów kulturowych, zapoznanie z ich problemami, oraz zachęcenie do pomagania im w zaaklimatyzowaniu się. Uroczyste obchody Międzynarodowego Dnia Uchodźcy mają wspierać te działania.

Celem projektu było zapoznanie społeczeństwa z sytuacją uchodźców w naszym kraju, oraz działalnością organizacji zajmujących się pomocą uchodźcom.

Opis podjętych działań:
Impreza z okazji Międzynarodowego Dnia Uchodźcy odbyła się w Toruniu w dniu 18 czerwca 2005 roku. Była poprzedzona przygotowaniami, które trwały od marca 2005 r. Końcowym efektem podjętych działań była impreza plenerowa w ruinach Zamku Krzyżackiego, której główne punkty stanowiły:

- występ Zespołu Kądziołeczka – tańce narodowe
- pokaz capoiery
- występ zespołu Gribojedow
- występ zespołu Ricky Lion & Bongo Bongo
- występ zespołu reggea – Ave Lion
- pokaz Fire Show
- wystawa fotografii palestyńskich uchodźców w obozach w Libanie
- degustacja kuchni z różnych stron świata.

Rezultaty:
W imprezie udział wzięło od 500 do 1000 uczestników. Były to osoby w różnym wieku (często całe rodziny z dziećmi). Koncert zespołu Ave Lion przyciągnął w większości młodą publiczność. Poza bezpośrednimi uczestnikami imprezy jej beneficjentami były także osoby, które za pośrednictwem licznych mediów poznały główną idee imprezy oraz pozyskały informacje na temat przyczyn uchodźstwa i sytuacji uchodźców

- Osoby, które wzięły udział w imprezie poznały sztukę i kulturę uchodźców.
- Rozdano ok. 300 ulotek, broszur i materiałów informacyjnych poświęconych problemowi uchodźctwa.
- Zaangażowano zespół uchodźczy w organizację imprezy, co przyczyniło się do procesu integracji tych osób ze społeczeństwem oraz dało również źródło utrzymania
- Kilka tysięcy osób otrzymało informacje na temat uchodźców za pośrednictwem mediów

Źródła finansowania:

- Apator S.A.
- Gmina Miasta Toruń
- UNHCR
- Polska Akcja Humanitarna

Wolontariusze:
16 wolontariuszy

1.3. Spotkania z Afryką (projekt zakończony)

Czas trwania akcji: 18-20.05.2005.

- Pomysł zorganizowania Spotkań z Afryką zrodził się z chęci rozprzestrzenienia informacji o tym kontynencie, przybliżenia problemów, z jakimi borykają się jego mieszkańcy i ukazania potrzeby niesienia pomocy humanitarnej.

Spotkania miały na celu ukazanie różnorodności Afryki, zarówno w sferze społecznej jak i kulturalnej oraz przybliżenie problemów z jakimi borykają się państwa afrykańskie. Ponadto kształtowanie w ludziach wrażliwości, tolerancji i postaw humanitarnych oraz zbudowanie postaw przychylnych Afryce, które mają owocować pozytywnym odbiorem akcji pomocy na rzecz ofiar związane kryzysu humanitarnego w Sudanie.

Opis podjętych działań:

- Spotkanie wolontariuszy zainteresowanych projektem, stworzenie wstępnego harmonogramu
- Włączenie we współorganizację Koła Naukowego Stosunków Międzynarodowych oraz Domu Muz.
- Uzyskanie wsparcia finansowego od English Academy oraz Szkoły Języków Obcych Logan.
- Uzyskanie zgody na wyświetlanie filmów i współpraca z Helsińską Fundacją Praw Człowieka
- Druk plakatów i zaproszeń, przygotowanie ulotki i materiałów promocyjnych
- Przeprowadzenie imprezy

Rezultaty:

- W akcji wzięło udział Ok. 300 mieszkańcom Torunia;
- Osoby przygotowujące prezentacje wykazały się bardzo dużą wiedzą, którą umiejętnie potrafiły przekazać – powstał zatem potencjał personalno-merytoryczny chętny do współpracy w przyszłości;

- impreza współorganizowana była z innymi podmiotami: Domem Muz i Kołem Naukowym Stosunków Międzynarodowych oraz przy pomocy Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka, co rokuje korzystnie na przyszłą współpracę przy okazji innych podejmowanych działań;
- impreza cieszyła się dużym zainteresowaniem, uczestnicy byli żywo zainteresowani poruszaną problematyką, a część osób pojawiła się we wszystkie trzy dni;
- kultura i problemy Afryki zostały przedstawione w zróżnicowanej formie – filmy, prezentacje, degustacja potraw, wystawa, koncert – co oddaje wiele punktów postrzegania kontynentu;
- zostały przygotowane ulotki (materiały edukacyjne) na temat ważnych postaci z historii Afryki;
- koszt imprezy został w 100% pokryty przez sponsorów.

Źródła finansowania:
- English Academy
- Szkoła Języków Obcych Logan

Partnerzy:
- Dom Muz
- Koło Naukowe Stosunków Międzynarodowych
- Helsińska Fundacja Praw Człowieka

Wolontariusze:
10 wolontariuszy.

1.4. Requiem za Biesłan

Od czerwca do października 2005 r. Koncert odbył się 8 października 2005

Z pomysłem zorganizowania koncertu ku pamięci ofiar tragedii w Biesłanie wystąpiła Szkoła Muzyczna w Toruniu. Uczniowie tej szkoły sami skomponowali cykl utworów, pod wspólnym tytułem „Requiem za Biesłan". Biuro Pomorskie w Toruniu zostało poproszone o patronat nad tym przedsięwzięciem, nagłośnienie medialne oraz pokrycie części kosztów realizacji. W samym koncercie wzięła udział Janina Ochojska.

Celem koncertu było przypomnienie społeczeństwu polskiemu o tragedii w Biesłanie oraz zwrócenie uwagi na sytuację dzieci w krajach ogarniętych wojnami, dotkniętych katastrofami naturalnymi.

Opis podjętych działań:
- Pozyskanie patronatu Prezydenta Miasta Torunia nad przedsięwzięciem (wrzesień 2005);
- Projekt oraz druk okładki na płytę okolicznościową, 100 szt. (wrzesień 2005);
- Koncert - 8 października 2005.

Rezultaty:
- ponad 500 mieszkańców Torunia wzięło udział w koncercie, a ok. 50 tys. zetknęło się z tematem za pośrednictwem mediów;
- dzięki rejestracji koncertu na płycie video, mieszkańcy Biesłanu będą mogli zobaczyć i usłyszeć koncert (fundacja otrzymała 50 płyt z nagraniem koncertu)

Partnerzy:
Centrum Kultury „Dwór Artusa" (nieodpłatne udostępnienie sali koncertowej, druk plakatów)

Wolontariusze:
W trakcie koncertu kwestowało 5 wolontariuszy.

2. POMOC LOKALNA BIURA PAH W KRAKOWIE

2.1. „Humanitarny Kraków" – warsztaty Edukacji Humanitarnej

Czas trwaniai: **01.2005 – 12.2005**
Projekt jest kontynuowany bez przerwy od początku 2001 roku.

Potrzeba:
Krakowskie Biuro Regionalne PAH od 2001 roku prowadzi program Edukacji Humanitarnej w krakowskich szkołach. Wynika to z silnego przekonania kształtowania w młodych ludziach postawy humanitarnej, w dobie narastającej nietolerancji i manifestacji wśród młodzieży postaw ksenofobii i rasizmu. Przekonanie to podzielają również dyrektorzy szkół, pedagodzy szkolni i nauczyciele, którzy zgłaszają do krakowskiego biura PAH duże zapotrzebowanie na warsztaty Edukacji Humanitarnej. Wychodzą oni z założenia, że zadaniem szkoły, obok przekazywania uczniom wiedzy, jest również ich wychowywanie.

Celem programu jest kształtowanie postaw społecznych, wśród młodych mieszkańców Krakowa poprzez wpajanie im postawy tolerancji, otwartości na drugiego człowieka, zapobieganie postawom i zachowaniom ksenofobicznym i rasistowskim, tak powszechnym dziś wśród młodych ludzi, także w Krakowie i Małopolsce oraz zaszczepienie młodzieży wewnętrznej potrzeby pomagania drugiemu człowiekowi oraz przekazanie konkretnej wiedzy jak pomagać Na projekt składają się zajęcia warsztatowe z tematyki praw człowieka, tolerancji, aktywności społecznej i zagadnień związanych z tolerancją wobec mniejszości narodowych.

Opis podjętych działań:

Realizacja warsztatów w szkołach:
- W projekcie wzięło udział 15 krakowskich szkół, Specjalny Ośrodek Szkolno – Wychowawczy w Krakowie, oraz szkoły w Będzinie, Skarżysku-Kamiennej, Sopocie i Gdańsku
- Podczas realizacji projektu w okresie 01.2005 – 12.2005, przeprowadzono 71 warsztatów edukacyjne na tematy związane z prawami człowieka, tolerancją, aktywnością społeczną, mniejszościami narodowymi oraz dotyczące problemów związanych z brakiem wody. Dla szkół w Skarżysku-Kamiennej, Sopocie i Gdańsku poprowadzono symulacyjną grę edukacyjną nt. uchodźców „Przejścia"

Działania dodatkowe
- Spotkania trenerów i stażystów w biurze PAH: Krakowscy Trenerzy Edukacji Humanitarnej regularnie spotykali się w krakowskim biurze Fundacji, wymieniając doświadczenia i pomysły na przyszłość. Spotkania miały miejsce średnio co 2 tygodnie. Brało w nich udział od 5 do 10 osób. Spotkania zaowocowały wzrostem jakości prowadzonych zajęć edukacyjnych – na spotkaniach miały miejsce szkolenia i wymiana doświadczeń służące podnoszeniu kwalifikacji trenerów.
- Organizacja szkolenia dla 15 nowych trenerów Edukacji Humanitarnej w Krakowie: Zostało przeszkolonych i wysoko zmotywowanych 15 trenerów-wolontariuszy programu Edukacja Humanitarna, aktywnie działających na terenie Krakowa i Małopolski.

Rezultaty:
- W projekcie wzięło udział około 1400 uczniów w 60 różnych klasach i grupach, około 50 nauczycieli, wychowawców i pedagogów szkolnych. Zajęcia edukacyjne prowadził koordynator projektu i 16 wolontariuszy (4 trenerów Ed-Hum i 12 wolontariuszy – stażystów).
- Zostało przeszkolonych 15 nowych trenerów-wolontariuszy, które przeprowadzą w ciągu roku przynajmniej 180 warsztatów, dla przynajmniej 5 400 uczniów
- W trakcie szkolenia zostało przygotowanych 5 scenariuszy edukacyjnych do wykorzystania podczas pracy z młodzieżą przez wszystkich trenerów zrzeszonych w sieci. Scenariusze zostały przygotowane przez uczestników szkolenia przy pomocy szkoleniowców. Obecnie jest to 62 trenerów-wolontariuszy. Przy użyciu stworzonych na szkoleniu materiałów edukacyjnych (scenariuszy zajęć) są oni w stanie przeprowadzić 744 warsztaty w ciągu roku i objąć swym działaniem 22 320 uczniów

Źródła finansowania:
- PUH Profus
- Darczyńcy indywidualni
- Ministerstwo Polityki Społecznej

Partnerzy:
W akcję zaangażowały się 22 ośrodki dydaktyczne,

- Podstawowa Szkoła Muzyczna

- Szkoła Podstawowa 2 w Krakowie
- Szkoła Podstawowa 32 w Krakowie
- Szkoła Podstawowa 48 w Krakowie
- Szkoła Podstawowa 151 w Krakowie
- Szkoła Podstawowa 155 w Krakowie
- Gimnazjum nr 5 w Krakowie
- Gimnazjum nr 11 w Krakowie
- Gimnazjum nr 20 w Krakowie
- Gimnazjum nr 1 (Społeczne) w Krakowie
- VIII Liceum Ogólnokształcące w Krakowie
- XXX Liceum Ogólnokształcące w Krakowie
- XXXVI Liceum Ogólnokształcące w Krakowie
- Zespół Szkół Zawodowych Budostal w Krakowie
- Specjalny Ośrodek Szkolno Wychowawczy w Krakowie
- Technikum Odzieżowe w Krakowie
- Zespół Szkół w Będzinie
- III Liceum Ogólnokształcące w Skarżysku-Kamiennej
- Gimnazjum Nr 1 w Sopocie
- Liceum Nr 4 w Gdańsku
- Liceum Nr 10 w Gdańsku
- Gimnazjum Nr 3 w Gdańsku

Wolontariusze:
12 wolontariuszy:

2.2. Konferencja „Loża przeciw dyskryminacji" i koncert „Reggae przeciwko rasizmowi"

Czas trwania: 19.03.2005r.- 21.03.2005r.

Konferencja Loża przeciw dyskryminacji była drugą inicjatywą podejmowaną przez Krakowskie Biuro PAH w ramach Światowego Dnia Walki z Rasizmem. Biuro PAH zorganizowało dla krakowskich organizacji pozarządowych forum wymiany pomysłów i możliwość podjęcia wspólnych działań na rzecz tolerancji
Organizatorami koncertu, czyli Stowarzyszeniu Muzyka przeciw Rasizmowi i Stowarzyszeniu Nigdy Więcej oraz Fundacji PAH, kierowała potrzeba propagowania idei tolerancji i otwartości wśród młodego pokolenia. Organizatorzy uznali, iż imprezy kulturalne wywierają większy wpływ i zainteresowanie na postawy młodego pokolenia. Poprzez muzykę młodzi stają się sobie bliżsi, otwarci na innych i uczą się tolerancji.

Cele:
- Udział w obchodach Międzynarodowego Dnia Eliminacji Dyskryminacji Rasowej
- Zacieśnienie współpracy między różnymi podmiotami działającymi w obszarze przeciwdziałania rasizmu i dyskryminacji
- Zainteresowanie szerokiego kręgu odbiorców problematyką ksenofobii, uprzedzeń, stereotypów
- Wypracowanie nowych rozwiązań dla istniejących problemów dotyczących przedstawianej problematyki
- Stworzenie projektu działań na rzecz tolerancji do wspólnej realizacji na terenie Kraków
- Zdobycie funduszy na Program Edukacji Humanitarnej podczas koncertów,
- Promowanie poprzez koncerty działalności Polskiej Akcji Humanitarnej wśród młodych ludzi.

Opis podjętych działań:
- Organizacja spotkania organizacji pozarządowych i instytucji działających na rzecz tolerancji, walki z dyskryminacją i prowadzących edukacje humanitarną. Dwudniowe spotkanie użyczonej sali w Konsulacie Austriackim w Krakowie było moderowane przez Dyrektora Programów Stałych PAH, Monikę Hawkes i Małgorzatę Rylska z firmy konsultingowej „Perła". Podjęcie decyzji o wspólnej realizacji projektu „Kraków dla Tolerancji" w październiku 2005 roku.
- Organizacja koncertu muzyki raegge w Centrum Kultury Rotunda oraz dyskusji panelowej z zaproszonymi gośćmi w Klubie Pod Jaszczurami.

Rezultaty:
- Osiągnięcie porozumienia i poznanie się organizacji oraz ich zaangażowanie w tworzenie i realizowanie wspólnego projektu – powstał zarys wspólnego projektu. Przedstawienie społeczności Krakowa wspólnego celu organizacji pozarządowych, czyli pracy na rzecz budowania społeczeństwa obywatelskiego, otwartego i tolerancyjnego.

- Promocja działań PAH w mediach – działania PR – przedstawiciele mediów byli obecni podczas dyskusji w Klubie Pod Jaszczurami oraz podczas koncertu w klubie Rotunda, co zaowocowało przekazem telewizyjnym i notatkami w prasie lokalnej.

Źródła finansowania:
Konsulat Austriacki w Krakowie

Partnerzy:
Restauracja „Green Way"

Wolontariusze:
- 3 osoby

2.3. Akcja edukacyjna „Kraków dla Tolerancji"

Czas trwania: 17- 29 listopada 2005 r.

W marcu 2005 roku z okazji Światowego Dnia Walki z Rasizmem w Krakowie odbyła się konferencja „Loża przeciwko dyskryminacji". Przedstawiciele 7 organizacji podjęli decyzję, by owocem tej konferencji była akcja edukacyjna mająca na celu przybliżenie mieszkańcom Krakowa przedstawicieli różnych grup, z którymi na co dzień nie mają możliwości się spotkać. Jednocześnie pragnieniem organizatorów było zachęcenie do dyskusji – co oznacza tolerancja i czy jest możliwe w naszym mieście wprowadzenie tego pojęcia w życie.

Cele:
- Zacieśnienie współpracy między różnymi podmiotami działającymi w obszarze przeciwdziałania rasizmu i dyskryminacji
- Zainteresowanie szerokiego kręgu odbiorców problematyką ksenofobii, uprzedzeń, stereotypów
- Promocja w mediach zarówno PAH jak i współpracy między instytucjami zajmującymi się obszarem tolerancji

Opis podjętych działań:
- Organizacja panelu dyskusyjnego „Tolerować czy akceptować" w klubie studenckim „Pod Jaszczurami". Zaproszeniu goście: Sergiusz Kowalski, Halina Grzymała-Moszczyńska, Anna Lipowska-Teutsch, Ewa Nowicka-Włodarczyk, Janusz Majcherek
- Przegląd filmów dotyczących tolerancji – w programie między innymi „New Young Europeans", „My Polska Rasa", „Makumba" – studecki klub „RE"
- 18.11.2005 Koncert zespołów Lao Che, Masala Sound System w klubie studenckim „Żaczek".

Dni żydowskie :
- W Klubie Inteligencji Katolickiej (KIK) odbył się panel dyskusyjny: "Czego się boimy?" - o najtrudniejszych momentach dialogu żydowsko-chrześcijańskiego.
- W Galicja Muzeum, odbyły się warsztaty: "Lomir szmuesn?" - język jidysz w kaligrafii, rozmowie i piosence.
- Koncert w Klubie Peweks, Ucha leczenie na wesoło Sound czyli impreza w rytmach świata

Dzień niepełnosprawnych
- W klasztorze oo. Dominikanów, ul. Stolarska 12 odbyły się warsztaty języka migowego i alfabetu Braille`a , dyskusja panelowa "Kwestia niepełnosprawności w historii – od starożytnej Sparty do III Rzeszy" , pokaz tańca towarzyskiego na wózkach i wieczór poetycki Jolanty Król i Jerzego Szymachy "Zamknięte lustro"

Rezultaty :
- nawiązanie trwałych kontaktów między poszczególnymi organizatorami, wyłonienie osób odpowiedzialnych za dalszą współpracę, powstanie i działanie listy mailingowej loza@googlegroups.com
- wzbudzenie dużego zainteresowanie Krakowian poszczególnymi punktami programu (głownie przegląd filmów – kilkadziesiąt osób wśród publiczności, koncert w Żaczku – około 500 osób)
- wzmocnienie PR i wizerunku PAH w mediach poprzez dystrybucję ulotek informacyjnych, folderów i ulotek PAH
- nawiązanie trwałej współpracy z gośćmi zaproszonymi do uczestnictwa w akcji (prelegentów, zespołów, wykładowców itp.)

Partnerzy:
- Stowarzyszenie Nigdy Więcej
- Stowarzyszenie Otwarta Rzeczpospolita
- Krakowski Klub Dialogu

- Duszpasterstwo Akademickie Beczka

Wolontariusze:
2 wolontariuszy

2.4. „Dni Romskie" – „Spotkania wielokulturowe - spotkanie romskie" w ramach projektu „Kraków dla Tolerancji".

Czas trwania: 28-29 listopada 2005.

Przy organizacji „Spotkania romskiego" szczególny nacisk został położony na potrzebę przybliżenia kultury tej grupy społecznej, zaznajomienie społeczności lokalnej z tym, co jest inne i dotąd im nieznane oraz uświadomienie, że Polskę zamieszkują mniejszości o bogatej kulturze i tradycjach.

Cel:
Organizacja cyklu imprez, których celem jest kształtowanie postawy tolerancji i otwartości wśród społeczeństwa w Krakowie.
Cele szczegółowe:
- przybliżenie kultury Romów
- przybliżenie problemów, z którymi Romowie się borykają oraz przedstawienie perspektyw i możliwości tej mniejszości
- zwiększenie zainteresowania młodzieży i studentów kulturą romską
- przełamanie negatywnego stereotypu Roma
- wzmocnienie postaw pro-tolerancyjnych i postawy akceptacji w stosunku do mniejszości romskiej
- zwiększenie u studentów poczucia odpowiedzialności za społeczeństwo, w którym żyjemy

Opis podjętych działań:
- 28-29.11.2005, w TEATRZE 38 odbyła się prezentacja Małopolskiego Instytutu Kultury „Romowie – historia, kultura, obyczaje" oraz prezentacja dorobku organizacji pozarządowych, działających na rzecz wielokulturowości oraz promocji kultury romskiej.
- Panel dyskusyjny „Czy uprzedzenia w stosunku do Romów są uzasadnione?"
- oraz wykład Tomasza Winiarskiego – „Indyjskie korzenie języka romskiego"
- Wieczorem odbył się pokaz tańca flamenco – Bogumiła Delimata i zespół Latcho Drom
- Wernisaż i wystawa prac malarskich Krzysztofa Gila połączone z degustacją herbaty cygańskiej wraz z promocją książki Adama Bartosza „Nie bój się Cygana".
- Comana de Jos – wyprawa do Romów rumuńskich" pokaz slajdów i spotkanie z Andrzejem Kazłowskim (MSWiA) i Pawłem Lechowskim (cyganolog)

Rezultaty:
- W imprezach artystycznych i dyskusji panelowej wzięło udział około 500 osób
- Zwiększenie świadomości i zainteresowania odbiorców projektu różnorodnością etniczną i kulturową Polski
- Dostarczenie studentom i publiczności otwartej konkretnej wiedzy nt. mniejszości romskiej
- Przyczynienie się do budowania pozytywnego wizerunku Roma w różnych środowiskach
- Wprowadzenia do szerszej debaty publicznej (także poprzez zaangażowanie mediów lokalnych) problematyki romskiej
- Umożliwienie Romom promowania swojej historii, kultury i obyczajów

Żródła finansowania:
British Council

Partnerzy :
- Małopolski Instytut Kultury,
- Koło Naukowe Studentów Psychologii UJ „Dialog Międzykulturowy",
- Romskie Stowarzyszenie Oświatowe „Harangos",
- Stowarzyszenie Manko.

Wolontariusze:
2 wolontariuszy

2.5. „Dni Uchodźcy w Krakowie"

Czas trwania akcji: 13-24 czerwca 2005.

Biorąc pod uwagę fakt że po wejściu Polski w struktury Unii Europejskiej uchodźcy ze wszystkich stron świata mogą znacznie częściej wybierać Polskę i Kraków jako cel swojej wędrówki, postanowiono zainteresować jak najszerszą rzeszę krakowian sytuacją uchodźców. Istnieje duża potrzeba uczulenia mieszkańców na problemy uchodźców we współczesnym świecie, aby w momencie kiedy pojawią się oni w Krakowie na dużą skalę, byli obdarzani przez nas zrozumieniem, sympatią i pomocą.

Celem zorganizowanie obchodów Dni Uchodźcy w Krakowie było przyczynienie się do zwiększenia w społeczeństwie wiedzy o uchodźcach, o tym jakie były ich motywy opuszczenia kraju ojczystego, z jakimi spotykają się problemami podczas swojej wędrówki jak również w momencie dotarcia do kraju docelowego. Celem było również przyczynienie się do zwiększenia otwartości i tolerancji w stosunku do osób innej narodowości, przedstawicieli innych kultur i kształtować pozytywną postawę wobec nich, szczególnie wśród młodzieży

Opis podjętych działań:
Adresatami akcji byli mieszkańcy Krakowa i turyści. Niektóre działania (sesja naukowa, warsztaty, koncerty) adresowane były szczególnie do ludzi młodych (studenci, uczniowie szkół średnich).

- pozyskanie środków na organizację,
- nawiązywanie kontaktów z partnerami przedsięwzięcia oraz załatwianie pozwoleń
- nagłośnianie medialnie imprezy
- zaproszenie prelegentów,
- rozplakatowaniem akcji,
- przygotowanie wystawy, konferencji i koncertów.
- warsztaty edukacji humanitarnej na temat uchodźców w szkołach

Impreza rozpoczęła się w poniedziałek 13 czerwca w Wojewódzkiej Bibliotece Publicznej w Krakowie wernisażem wystawy zdjęć z Afganistanu autorstwa Piotra Zaporowskiego. Zdjęcia, wykonane w 2004, głównie z Kabulu, obrazują życie po konflikcie w odbudowywanej stolicy kraju. Wystawę obejrzało około 500 osób.
W Klubie „Alchemia" zorganizowany został przegląd filmów o uchodźcach. Wyświetlono „Naród bez państwa" – film traktujący o narodzie kurdyjskim, filmy o tematyce ormiańskiej „Przyjaciele Ormian" i opowieść „Duszpasterz Ormian" o księdzu Tadeuszu Isakowiczu-Zaleskim, dotyczącą poszukiwania przez niego tożsamości ormiańskiej. Filmy obejrzało około 50 osób.
W piątek 17 czerwca miała miejsce otwarta konferencja „Być innym w Polsce – problemy, nadzieje, rozwiązania", w dyskusji panelowej wzięli udział przedstawiciele m.in. Biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców, MSWiA, Ministerstwa Polityki Socjalnej, Stowarzyszenia Praw Człowieka im. Haliny Nieć, Amnesty International, ośrodka dla uchodźców. Po konferencji dla uczestników przygotowano grę symulacyjną „Przejścia". W konferencji wzięło udział około 60 osób.
W sobotę 18 czerwca przed Bunkrem Sztuki przejęte dzieci wzięły udział w happeningu „Brama tolerancji", zburzyły ścianę z kartonowych pudeł z wyrazami: złość, nietolerancja, obcy, czarnuch, żółtek, a następnie ułożyły bramę z pozytywnymi wyrażeniami (miłość, tolerancja, brat, swój, przyjaciel). Przed Bunkrem Sztuki stanęło „Drzewo Mądrości Narodów" przedstawiające przysłowia wielu narodów, za równo w oryginalnym, jak i w polskim zapisie. Dzieci wypuściły 100 „baloników do nieba" z przypiętymi kolorowymi kartkami, z radością lepiły figurki z gliny, robiły korale z malowanych pestek i makaronów. W imprezach przed bunkrem sztuki wzięło udział około 300 osób.
Wieczorem w Centrum Kultury „Rotunda" wstąpiły zespoły „Kilimandżaro" i „Orkiestra Na Zdrowie" z Jakiem Kleyffem. Studenci i często ich rodzice, pamiętający jeszcze lata 70-te, ramię w ramię bawili się w jasnych i optymistycznych rytmach ONZ. Na koncert przyszło około 250 osób.
W niedzielę 19 czerwca Dni Uchodźcy rozpoczęły się od imprezy dla dzieci „4 x Świat" zorganizowanej w restauracji „Smaki Świata". Przy akompaniamencie bębnów afrykańskich czytano bajki z całego świata, degustowano dania regionalne z różnych zakątków globu (kuchnia świata), powstały makijaże etniczne (kolory świata), a ilustracją do bajek była muzyka (muzyka świata).
W klubie „Alchemia" wystąpił Artur Malik z zespołem, dając koncert muzyki bluesowej.
Wieczorem przed Bunkrem Sztuki zorganizowano pokaz filmów o uchodźcach, a potem roztańczono się etnicznie – taniec szamanki do bębnów, ognia i dymów, pokaz flamenco, salsy i tańców etnicznych.
Obchodom Dni Uchodźcy towarzyszyły warsztaty Edukacji Humanitarnej prowadzone przez trenerów PAH w liceach krakowskich. W ramach warsztatów uczniowie mieli okazję dowiedzieć się kim są uchodźcy, poznać ich sytuację, problemy, nadzieje i aspiracje. Szacunkowo w warsztatach wzięło udział około 520 osób (26 klas).
W dyskusjach które miały miejsce po warsztatach dominowały takie tematy jak:

- "potrzeba normalności, którą wyrażali młodzi uchodźcy, nie chcą być oni kojarzeni tylko z uciekinierami"
- "problemy uchodźców w odnalezieniu się w nowej kulturze - większe szanse mają młodzi uchodźcy którzy nie są jeszcze "przesiąknięci" kulturą i zwyczajami swojego narodu"
- "inne problemy uchodźców (socjalne, , język, rasizm, nietolerancja, zagrożenie terroryzmem)"
- "potrzeba szacunku dla uchodźcy-człowieka"
- "jak przeżyta wojna wpływa na postrzeganie świata przez młodego człowieka?"
- "jakie prawa mają uchodźcy i co my możemy zrobić żeby były one respektowane?"
- "jak przyjęlibyśmy uchodźcę w naszej szkole?"
- "co bym zrobił, jak bym się czuł gdybym był uchodźcą?"

Rezultaty :
Szacunkowo we wszystkich imprezach łącznie wzięło udział około 1000 osób. Akcja przyczyniła się do nagłośnienia problemów z jakimi spotykają się uchodźcy. Organizacja akcji niewątpliwie wpłynęła też na kształtowanie pozytywnego wizerunku Fundacji w świadomości Krakowian. Wynikiem akcji jest również fakt, że udało się zacieśnić współpracę z organizacjami z którymi współpracowano wcześniej i nawiązać kontakt z nowymi (Stowarzyszenie „Willa Decjusza", MSWiA, Ministerstwo Polityki Socjalnej, Caritas Polska). Większość ze współorganizatorów akcji zadeklarowało gotowość powtórzenia jej razem za rok.

Źródła finansowania::
- Biuro Wysokiego Komisarza d/s Uchodźców
- PUH Profus Spółdzielnia Pracy
- Polska Akcja Humanitarna

Partnerzy:
Wojewódzka Biblioteka Publiczna w Krakowie, Klub „Alchemia", Stowarzyszenie „Willa Decjusza", Biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców, MSWiA, Ministerstwo Polityki Socjalnej, Stowarzyszenia Praw Człowieka im. Haliny Nieć, Amnesty International, Caritas Polska, Stowarzyszenie „Bunkier Sztuki"

Wolontariusze:
12 wolontariuszy

2.6. „Być innym tutaj – wspólne doświadczenie, jedna przyszłość"

Czas trwania : 15.08.2005 do 30.04.2006

W społecznościach lokalnych żyją małżeństwa i rodziny wielokulturowe. Często spotykają się z brakiem akceptacji i dyskryminacją. Jest potrzeba uświadomienia społeczności lokalnej, że każdy ma prawo do zgodnego współistnienia, kultywowania swoich tradycji i przynależności do innej kultury bez odczuwania wyobcowania i braku tolerancji.

Bezpośrednim celem projektu jest powstanie dwóch 30min. filmów dokumentalnych – jednego w języku polskim i drugiego w języku niemieckim oraz wspólnej dwujęzycznej wystawy zdjęć. Celem głównym projektu jest rozpoczęcie dyskusji na temat sytuacji rodzin mieszanych tj. w których jedno z rodziców reprezentuje mniejszość narodową lub jest uchodźcą. Na przykładzie wybranych 5 rodzin z Krakowa i 5 rodzin z Frankfurtu rozpoznaliśmy i porównaliśmy problemy, z jakimi takie małżeństwa i ich dzieci spotykają się w społecznościach lokalnych i jak te problemy rozwiązują.

Podjęte i planowane działania:
Przy współpracy z organizacją PRO ASYL skierowaliśmy z Krakowa do Frankfurtu i następnie z Frankfurtu do Krakowa wolontariuszy na okres 7 dni. Byli oni jednocześnie osobami znającymi problemy uchodźców i mniejszości narodowych (przeszli odpowiednie szkolenia), a także osobami potrafiącymi zrobić dobre amatorskie zdjęcia i nakręcić film kamerą cyfrową. Każdy wolontariusz po przybyciu otrzymał partnera - członka organizacji partnerskiej. Każda para wolontariuszy będzie pracowała z wybraną rodziną. Rodziny zostały wybrane przed przyjazdem wolontariuszy przez organizację partnerską w tym mieście, która uzyskała ich zgodę na udział w projekcie.
Praca par wolontariuszy będzie polegała na przeprowadzeniu wywiadu w wybranej rodzinie, nakręceniu filmu-dokumentu oraz wykonaniu serii zdjęć.
Kolejnym etapem projektu będzie montaż dwóch filmów dokumentalnych oraz wybranie zdjęć do stworzenia wystawy. Wystawa i pokaz filmu będzie miała miejsce 16 lutego 2006 w Urzędzie Miasta Krakowa.

Rezultaty:

Planowanym bezpośrednim rezultatem projektu jest powstanie dwóch 30min. filmów dokumentalnych – jednego w języku polskim i drugiego w języku niemieckim oraz wspólnej dwujęzycznej wystawy zdjęć. Materiały te będą wykorzystane przy organizacji po-projektowej wystawy i konferencji na temat problemów rodzin wielokulturowych w Krakowie i Frankfurcie. Stałym rezultatem projektu będzie rozpoczęcie dyskusji na temat sytuacji rodzin mieszanych wewnątrz społeczności lokalnych. Każda z organizacji oraz instytucji działających na rzecz tolerancji i budowania społeczeństwa otwartego będzie miała prawo wykorzystywać powstałe filmy i zdjęcia w prowadzeniu swojej statutowej działalności w zakresie np. zajęć w szkołach z edukacji humanitarnej, organizacji Dni Uchodźcy, konferencji nt. mniejszości narodowych i innych. Dodatkowo wzmocnienie działań PR.

Źródła finansowania::
Fundacja Stefana Batorego – w ramach programu Partnerstwo Miast i Obywateli

Partnerzy:
- Urząd Miasta Krakowa
- Urząd Miasta Frankfurt n. Menem
- MPK Kraków
- Galeria Bunkier Sztuki
- Biuro Podróży JORDAN
- Firma ABC – zwiedzanie Krakowa

Wolontariusze:
12 wolontariuszy, w tym 3 z Frankfurtu n. Menem.

3. POMOC LOKALNA BIURA PAH W ŁODZI

3.1. Świetlica Środowiskowo-Terapeutyczna „Pod Pajacykiem"

Czas trwania programu lub akcji:
Świetlica istnieje nieprzerwanie od września 1997 roku. W okresie sprawozdawczym placówka czynna była we wszystkie dni robocze przez cały rok przez 5 godzin dziennie.

Świetlica przeznaczona była do opieki pozaszkolnej dla 70 dzieci i młodzieży w wieku od 7 do 18 lat (lub do ukończenia szkoły ponadgimnazjalnej) ze środowisk niewydolnych wychowawczo (rodziny z problemem alkoholowym, niepełne, zastępcze, wielodzietne, rodziny z problemem bezrobocia oraz z problemem przestępczości). Dzieci z takich środowisk są zaniedbywane przez rodziców, przejawiają zaburzenia o różnym charakterze i nasileniu (zaburzenia emocjonalne, zachowania, rozwojowe). Również są zagrożone pojawieniem się uzależnień oraz wejściem w konflikt z prawem. Problemem naszych wychowanków jest również niedożywienie spowodowane trudną sytuacją w domu.

Świetlica ma na celu pomoc rodzinom w trudnej sytuacji życiowej w sprawowaniu jej podstawowych funkcji poprzez zapewnienie opieki pozaszkolnej dzieciom i młodzieży oraz prowadzenie działań o charakterze socjalnym, edukacyjnym, profilaktycznym i terapeutycznym.

Cele szczegółowe:
- Wychowanie w duchu humanitaryzmu;
- Kształtowanie postaw prospołecznych;
- Poznanie swoich mocnych i słabych stron przez odbiorców programu;
- Uczenie podejmowania decyzji i rozwiązywania problemów;
- Kształtowanie u wychowanków aktywnej i twórczej postawy wobec tematyki humanitaryzmu;
- Rozwijanie twórczego i krytycznego myślenia;
- Uczenie poprawnej komunikacji i utrzymywania zdrowych relacji interpersonalnych;
- Uczenie radzenia sobie z emocjami i stresem;
- Wspieranie pedagogiczno-psychologiczne rodzin odbiorców;
- Rozwijanie umiejętności współpracy w grupie;
- Przekazanie wychowankom wiedzy na temat uzależnień oraz promowanie zdrowego stylu życia;
- Odkrywanie i rozwijanie zdolności wychowanków.

Opis podjętych działań:
W Świetlicy Środowiskowo – Terapeutycznej „Pod Pajacykiem" Fundacji PAH w okresie sprawozdawczym zrealizowano zadania zawarte w programie „Pryzmat". Program ten został oparty na profilaktyce, socjoterapii i arteterapii, czyli terapii poprzez sztukę. Praca z dziećmi polegała na zajęciach organizowanych w ramach grup wychowawczych (pogadanki edukacyjne, gry i zabawy) oraz na pracy w grupach zamkniętych i otwartych, dostosowanych do wieku i specyfiki problemów wychowanków. Istotnym elementem pracy w Świetlicy był również indywidualny kontakt wychowawców z podopiecznymi w zakresie pomocy psychologiczno – pedagogicznej oraz socjalnej.

Zrealizowano następujące działania:
- Praca opiekuńczo – wychowawcza była realizowana w Świetlicy w formie:
  - pracy indywidualnej z wychowankiem;
  - pracy grupowej.
- Pomoc socjalno – materialna (poznanie sytuacji rodzinnej, materialnej
i mieszkaniowej wychowanków oraz udzielanie stosownej pomocy – przybory szkolne, odzież, obuwie, dożywianie w formie podwieczorków).
- Pomoc psychologiczno – pedagogiczna była udzielana w formie:
  - indywidualnej – rozmowy, pomoc w kryzysach, diagnoza i praca psychologiczna i pedagogiczna;
  - grupowej – edukacja, profilaktyka, terapia;

Ponadto w Świetlicy był kontynuowany projekt „Od wychowanka do wolontariusza", przeznaczony dla młodzieży po ukończeniu 16 roku życia. Chętni mieli możliwość odbycia stażu uczącego bezinteresownej pracy na rzecz innych. Założenia stażu wolontariackiego opierały się na idei humanitaryzmu promowanej przez PAH, w ramach którego byli przygotowywani do niesienia pomocy dobroczynnej, charytatywnej oraz społecznie użytecznej.

W ramach działalności Świetlicy w okresie sprawozdawczym był organizowany wypoczynek dla dzieci i młodzieży:

- Ferie zimowe - przeznaczone były dla wszystkich chętnych wychowanków. Głównym elementem realizowanego przez dwa tygodnie programu był „Turniej Szalonych zadań" (rozwijających myślenie twórcze). Ponadto odbywały się wyjścia do kina, teatru, muzeów oraz na pizzę.
- Wakacje – zajęcia plastyczne rozwijające myślenie twórcze odbywały się w trzech turnusach. Na każdy z turnusów zapisane było po 30 osób. Wśród atrakcji przygotowanych dla dzieci odbywały się wyjścia do kina, teatru, muzeum, na basen i do parku oraz do pizzerii.
- Kolonie letnie w Gołdapi. – odbyły się w terminie 22 lipiec – 3 sierpień. Były to kolonie integracyjne przeznaczone dla dzieci i młodzieży, (dzieci polskie, uchodźcze i repatrianckie).
- Zajęcia plastyczne rozwijające myślenie twórcze „Tęcza nad Łodzią"

Rezultaty:
W okresie sprawozdawczym udzielono pomocy pedagogiczno – psychologicznej i socjalnej 137 dzieciom i młodzieży oraz członkom ich rodzin. Dzięki działaniom podejmowanym przez kadrę Świetlicy:
- Poprawiło się zachowania dzieci i młodzieży w opinii rodziców, nauczycieli, wychowawców i kuratorów; (np. lepsze oceny z zachowania na terenie szkoły);
- Wychowankowie mają lepsze wyniki w nauce, większość z nich nabyła nawyk odrabiania lekcji po przyjściu na Świetlicę;
- Dzieci i młodzież chętnie przychodzą na Świetlicę, zamiast spędzać swój wolny czas na ulicy;
- Skuteczniej radzą sobie z trudnymi emocjami – gniewem, złością, agresją;
- Zwiększyła się wrażliwość dzieci i młodzieży na problemy innych ludzi; częściej ujawniają postawy prospołeczne i empatyczne (dobrowolnie zgłaszają się do udziału w akcjach charytatywnych, szybko reagują na krzywdę i cierpienie innych osób w ich otoczeniu);
- Przestrzegają zasad, norm akceptowanych społecznie;
- Wychowankowie przyswoili sobie podstawowe zasady higieny osobistej oraz dbania o środowisko, w którym przebywają (dbają o sale przydzielone grupom, do których należą, zwracają uwagę na własny wygląd i higienę).

Wychowankowie dzięki działaniom o charakterze profilaktyczno-terapeutycznym i edukacyjnym:
- Nabyli umiejętności interpersonalne i asertywne ułatwiające relacje społeczne;
- Poznali akceptowane społecznie sposoby rozwiązywania problemów i konfliktów;
- Nabyli wiedzę dotyczącą tematu uzależnień, wpływu choroby alkoholowej na najbliższe otoczenie;
- Poznali wpływ środków psychoaktywnych na zdrowie fizyczne, psychiczne i duchowe oraz zagrożenia jakie ze sobą niesie ich używanie;
- Nabyli wiedzę dotyczącą problemu pomocy humanitarnej.

Proces wychowawczy jest długotrwały, efekty którego będzie można zobaczyć po upływie dłuższego czasu.

Ewaluacja działań Świetlicy prowadzona była poprzez:
- Weryfikację funkcjonowania wychowanków poza terenem Świetlicy w ich naturalnym środowisku podczas spotkań z rodzicami, opiekunami, pedagogami szkolnymi, wychowawcami, kuratorami sądowymi.
- Ankietę Ewaluacyjną na koniec roku szkolnego;
- Stałą kontrola postępów w nauce
- Sporządzanie sprawozdań merytorycznych zgodnie z umowami grantodawców;
- W przyszłości w Świetlicy będą kontynuowane działania wymienione wyżej prowadzące w perspektywie do specjalizacji zadań opiekuńczo – wychowawczych w zakresie:
- przygotowania dzieci i młodzieży do samodzielnego radzenia sobie w życiu (rozwój umiejętności życiowych, rozwój myślenia twórczego, doradztwo zawodowe, staż wolontariacki)
- zaszczepienie w wychowankach postaw prospołecznych (Edukacja Humanitarna, staż wolontariacki)

Źródła finansowania::
- MOPS
- WE UMŁ
- ZWiK sp. z o.o. Łódź
- WS UMŁ

Partnerzy:
- Szkoły Podstawowe nr 46, 70, 160, 173, 175 oraz Gimnazjum nr 2, 4 (Dyrekcja, wychowawcy, pedagodzy). Współpraca ta obejmowała:
  - kierowanie dzieci na świetlicę;
  - współudział w procesie wychowawczym;
  - kontrolę postępów w nauce;
- Kuratorzy sądowi. Współpraca ta obejmowała kontakty indywidualne według bieżących potrzeb wychowanków

- PARPA – wsparcie merytoryczne i materialne;
- OPUS – szkolenia kadry, wsparcie merytoryczne;
- Szkoły Wyższe i Policealne: Uniwersytet Łódzki, Wyższa Szkoła Informatyki, Wyższa Szkoła Humanistyczno – Ekonomiczna, Szkoła Policealna Pracowników Służb Społecznych;
- Regionalne Centrum Wolontariatu - pomoc przy realizacji zadań;
- Powiatowy Urząd Pracy – umowy dotyczące odbycia stażu absolwenckiego.

Wolontariusze:
- działania administracyjne – 2 wolontariuszy
- pomoc w pracy z dziećmi – 10 wolontariuszy
- nadzór nad sprzętem komputerowym w pracowni – 2 wolontariuszy
- prace remontowo – porządkowe – 3 wolontariuszy

3.2. „Złotówka na wodę" – trzecia edycja akcji programu Edukacji Humanitarnej, realizowana na terenie Polski

Czas trwania progjektu: 01.09.2004 r. 30.06.2005 r.

Tematem akcji był jedno z najpoważniejszych wyzwań XXI wieku, jakim stało się zapewnienie ludziom dostępu do wody pitnej i odpowiednich warunków sanitarnych. Jednocześnie w krajach rozwiniętych dostęp do wody i odpowiednich warunków sanitarnych traktowany jest jako coś oczywistego i niewielu ludzi ma świadomość skali problemu.

Cele kampanii:
- uświadomienie dzieciom i młodzieży, że na świecie żyją całe społeczności pozbawione podstawowego dostępu do czystej wody pitnej i zrodziła poczucie solidarności i współodpowiedzialności za losy ludzi pozbawionych odpowiedniej wody
- przybliżenie osobom w niej uczestniczącym działalność Polskiej Akcji Humanitarnej na misjach zagranicznych związanych z realizowaniem projektów wodnych, m.in. w Iraku, Afganistanie, Czeczenii,
- zgromadzenie środków na pomoc ludziom pozbawionym dostępu do wody pitnej.

15 czerwca 2005 r był uroczystym dniem zakończenia akcji "Złotówka na wodę". Do Łodzi zaproszono przedstawicieli 19 szkół z regionu łódzkiego (około 140 uczniów i nauczycieli) na 6-ciogodzinną imprezę kulturalno-artystyczną.

3.2. Obchody dnia uchodźcy 2005 w Łodzi

Program obchodów zawierał przeprowadzenie w łódzkich szkołach podstawowych serii warsztatów edukacyjnych z zakresu Edukacja Humanitarna – Walizka Uchodźcy. Natomiast dla studentów i młodzieży szkół ponadgimnazjalnych przygotowano dwudniowy festiwal filmowy, w ramach którego po emisji filmów: „O piątej popołudniu" i „Deszcz" miały odbyć się panele dyskusyjne poświęcone tematyce uchodźców.

Warsztaty edukacyjne

1. SP Nr 14 w Łodzi - 02 czerwca 2005 wolontariuszka PAH Iwona Żabińska przeprowadziła 3 jednogodzinne warsztaty z zakresu Edukacja Humanitarna – Walizka Uchodźcy.
Uczniowie zawsze bardzo aktywnie i z dużym zainteresowaniem uczestniczą w tego rodzaju przedsięwzięciach.

2. SP Nr 37 w Łodzi - w czerwcu 2005 r. trenerka PAH Małgorzata Wlaźlak przeprowadziła trzy jednogodzinne warsztaty edukacyjne z zakresu Edukacja Humanitarna – Walizka Uchodźcy.

Festiwal filmowy

13 czerwca – 1 dzień
Następnie uczestnicy obejrzeli film pt. „O piątej po południu", opowiadający historię Afganistanu po upadku reżimu talibów. Po emisji zaproszeni goście, Anna Chełmińska, doktorantka Katedry Prawa Międzynarodowego Publicznego i Stosunków Zagranicznych Uniwersytetu Łódzkiego i Iwona Żabińska, wolontariuszka Polskiej Akcji Humanitarnej, przybliżyły rzeczywistą sytuację uchodźców w Polsce.

W obchodach uczestniczyła głównie młodzież łódzkich szkół ponadgimnazjalnych (ok. 200 osób), ale również naszymi gośćmi była 10-osobowa grupa pensjonariuszy DOS w Łodzi.
Organizatorzy spotkali się z dużym zainteresowaniem lokalnych mediów (TVP Łódź, TOYA, TVN 24, Radio Plus, Radio Eska, Radio Łódź, Radio Złote Przeboje).

14 czerwca – 2 dzień
Uczestnicy obejrzeli film produkcji francuskiej pt. „Exils".
W wyniku pomyłki kino „Charlie" nie otrzymało pierwotnie zaplanowanego filmu „Deszcz".
Po emisji, Iwona Żabińska, wolontariuszka PAH przedstawiła uczestnikom zasady ochrony uchodźców na podstawie prawa międzynarodowego i unijnego oraz sytuację cudzoziemców, starających się o ochronę w Polsce. Niestety wskutek nieprzewidzianych okoliczności w pokazie filmowym nie mogli uczestniczyć wcześniej zaproszeni uczniowie łódzkiego liceum ogólnokształcącego. W związku z czym liczba widzów była mniejsza niż poprzedniego dnia.

Całość obchodów Dnia uchodźcy 2005 w Łodzi została sfinansowana przez Przedstawicielstwo Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców w Polsce. Łódzkie Biuro Regionalne PAH otrzymało kwotę w wysokości 1000 zł., która została przeznaczona na wynajęcie sali w kinie „Charlie" w Łodzi (13 i 14 czerwca 2005 r.), emisję dwóch filmów oraz opłaty za połączenia telefoniczne i usługę kserokopiowania.

Zródła finansowania:
- UNHCR

V. FUNDRAISING I PR

1. FUNDRAISING

Czas trwania:
W 2005 r. PAH kontynuowała współpracę nawiązaną w ubiegłych latach z firmami komercyjnymi w celu pozyskiwania darowizn rzeczowych, w formie usług oraz pieniężnych, w tym program lojalnościowy BP partnerclub oraz Akcję "Oddaj pusty Pajacykowi". Fundacja kontynuowała również formy współpracy z darczyńcami indywidualnymi stworzone w latach ubiegłych: wpłaty karta płatniczą, przelew24, pay roll oraz aukcje internetowe Aukcje24. Dodatkowo, jako organizacja pożytku publicznego drugi rok starała się pozyskać fundusze
w ramach 1%.

Polska Akcja Humanitarna od początku swojej działalności prowadzi intensywne działania fundraisingowe, polegające na pozyskiwaniu środków na działalność statutową
i administracyjną organizacji, które PAH otrzymuje w formie darowizn (rzeczowych, usług, finansowych) od firm oraz osób prywatnych.

Opis podjętych działań:

Darowizny rzeczowe:
Darowizny rzeczowe pomagają PAH w wypełnianiu celów statutowych, jak również ułatwiają sprawy organizacyjne (np. prowadzenie biura). Przy ograniczonych środkach finansowych pozwalają na działannie bez konieczności dokonywania zakupów.
w 2005 roku Fundacji udało się pozyskać m.in., komputery od L'Oreal Polska (6 300,00 PLN), grzejniki elekrtyczne od ELPE Elektroprodukt Sp. z o.o. (19 200,00 PLN).

Darowizny usług:
Darowizny usług na rzecz PAH pozwalają na znaczne obniżenie kosztów administracyjnych oraz kosztów, a zaoszczędzone pieniądze Fundacja może przeznaczyć na realizację zadań statutowych.
W 2005 r. PAH kontynuowała współpracę z :

- **Servisco Sp. z.o.o.** - pomaga Fundacji od 1995 roku, od roku 1996 na podstawie umowy o stałej współpracy polegającej na świadczeniu usług transportowych na terenie całej Polski. Rezultatem sprawnej i profesjonalnej obsługi firmy Servisco Sp. z o.o. jest zwiększenie efektywności w dostarczaniu pomocy humanitarnej. Przyznany Fundacji limit na korzystanie z usług Servisco wynosił w 2005 r. 80 000,00 PLN. (Zwiększony o 55 000,00 PLN. względem roku 2004).
- **PLL LOT S.A.** - od 1996 r. wspiera PAH przekazując limity pieniężne na wykup biletów lotniczych na dowolnej trasie obsługiwanej przez LOT. Zapewnia szybki dostęp do miejsc, w których konieczne jest udzielenie pomocy humanitarnej, ułatwia połączenia ze stałymi Misjami PAH, zapewniając przeloty na odcinkach tranzytowych. Ponadto umożliwia Fundacji udział w konferencjach, warsztatach i szkoleniach, organizowanych za granicą. Przyznany Fundacji limit na korzystanie z usług PLL LOT wynosił w 2005 r. 25 000,00 PLN. (Zwiększony 5 000,00 PLN względem roku 2004).
- **PTK Centertel Sp. z o.o** – współpraca rozpoczęta w 1999 r. Idea użycza Fundacji 10 telefonów komórkowych z bezpłatnym limitem rozmów (4 800 darmowych minut w miesiącu). Użytkowane telefony są podstawowym narzędziem codziennej pracy. Umożliwiają nam skuteczną i szybką komunikację pomiędzy pracownikami PAH, jak również dotarcie do darczyńców.
- **Instytut Monitorowania Mediów** (PAH nie ma formalnie podpisanej umowy z IMM) – od 2003 r. Instytut świadczy usługi monitorowania publikacji prasowych i elektronicznych Fundacji. Rezultatem świadczonej nieodpłatnie przez IMM usługi jest stworzenie profesjonalnego fundacyjnego archiwum publikacji. Kilkakrotnie w 2005 roku dzięki temu, że wszystkie publikacje o PAH docierają do Fundacji tego samego dnia kiedy się ukazują udało się zapobiec oszustwom czy podszywaniu się pod działalność fundacji, a także sprostować niektóre informacje. Dzięki IMM fundacja ma dostęp do wszystkich publikacji które jej dotyczą.

- **Instytut Badania Opinii GfK Polonia** (PAH nie ma formalnie podpisanej umowy z GfK) – Instytut prowadzi badania dla Fundacji i opracowuje wyniki. Dzięki zaangażowaniu pracowników GfK Polonia zostało zaplanowanych i przeprowadzonych kilka kampanii społecznych Fundacji,

na podstawie wyników badań były także planowane działania PR. W 2005 r. Instytut przeprowadził badania wizerunkowe Fundacji.

- **UPS** – od 1996 r. świadczy usług transportowe poza granicami kraju. Udzielona w 2005 r. pomoc wyniosła 8 531,06 PLN.
- **Kontekst s.c.** – partner strategiczny Fundacji w obszarze tłumaczeń.
- **Shepherd Institute of Development** - przeprowadził serię szkoleń dla pracowników PAH z następujących tematów: praca w grupie, zarządzanie czasem, komunikacja.
- **Gemius S.A.** - bada oglądalności strony internetowej www.pah.org.pl.
- **Expocardset** – wykonują wizytówki dla pracowników i wolontariuszy PAH.

W roku 2005 do grona partnerów PAH dołączyły m.in. :

- OS3 Sp. z o.o. - licencja na korzystania z Programu "SARE" - profesjonalnego polskiego narzędzia do e-mail marketingu. Umowa zezwala na jego wykorzystanie do wysyłki newsletter'a Edukacji Humanitarnej.
- Czeskie Linie Lotnicze CSA – przekazali dwa bezpłatne bilety na trasie Warszawa –Kolombo oraz przyznali rabat na zakup biletów na tej trasie.
- ArcaBit Sp. z o.o. - licencja na program antywirusowy.

Darowizny pieniężne:

Pozwalają PAH na finansowanie prowadzonych przez Fundację programów pomocowych. Wiele firm od kilku lat wspiera wybrane programy PAH znaczącymi darowiznami finansowymi, np. :

- Bank Zachodni BZ WBK – strategiczny partner Pajacyka od 2002 r. W 2005 r. przekazał na rzezc programu 399 556,29 PLN.
- Nestle Polska S.A. – od 2002 r. corocznie wspiera Fundację. W 2005 r. przekazało 30 000,00 PLN.
- Volkswagen Bank Polska S.A., Volkswagen Leasing Polska Sp. z o.o., Volkswagen Serwis Ubezpieczeniowy Sp. z o.o. - od 2002 r. corocznie współnie przekazuje na program Pajacyk 60 000,00 PLN.
- ING Bank Śląski Spółka Akcyjna – część kwoty – 26 125,00 PLN. - zarezerwowanej na zakup upominków dla klientów bankowości prywatnej przeznaczył na program Pajacyk.
- Philips Polska Sp. z o.o. – przekazała 15 500,00 PLN na program Pajacyk.

W roku 2005 do współpracy przyłączyło się wiele nowych partnerów, m.in. :

- **PTK Centertel** - 1 269 770,00 PLN na na rzecz ofiar tsu nami w Azji.
- **Novartis Poland Sp. z o.o.** - 23 681,00 PLN na rzecz ofiar tsu nami w Azji.
- **Avon Cosmetics Polska** – 30 839,00 PLN - na rzecz ofiar tsu nami w Azji.
- **Spółka "Orbis" S.A.** – 25 412,5 PLN – dobrowolne wpłaty pracowników na rzecz ofiar tsu nami w Azji.
- **Polskie stowarzyszenie Rodziców** – 60 097,03 PLN - na rzecz ofiar zamachu terrorystycznego w Biesłanie.
- **Fortis Bank Polska S.A.** – 20 000,00 PLN na program Pajacyk w ramach akcji "Banki dzieciom".
- **Philip Morris Polska** – 20 000,00 PLN na program Pajacyk oraz 25 000,00 na druk bajek polsko-romskich.

Program lojalnościowy:

Współpraca polegająca na angażowaniu w pomoc potrzebującym nie tylko firmy ale i jej klientów, którzy maja możliwość przekazania zebranych punktów na wybrany program PAH. Ułatwia osobom mającym niewiele czasu, w nieskomplikowany sposób pomóc potrzebującym. Przykładem programu lojalnościowego jest współpraca PAH z BP Poland Sp. z o.o. Trwa ona od czerwca 2000 r., kiedy koncern wprowadził nową formę promocji swoich produktów - BP partnerclub. Dzięki promocji programu BP partnerclub program Pajacyk zyskał dużą przychylność społeczną.

W ubiegłym roku firma BP Poland otrzymała tytuł "Dobroczyńca Roku 2003" przyznawany przez Akademię Rozwoju Filantropii.
Kwoty, które Fundacja otrzymuje dzięki inicjatywie BP są z roku na rok większe. W 2005 r. wyniosły 296 352,50 PLN.

PRYZMAT - "Oddaj pusty Pajacykowi":

Firma Pryzmat stworzyła akcję "Oddaj puste Pajacykowi", która daje możliwość warunków uczestniczenia w programie "Pajacyk" firmom i osobom indywidualnym. Firma pozyskuje puste tonery od drukarek niezbędne jej do produkcji, a ich równowartość przekazuje PAH. Udział w akcji prowadzonej przez Pryzmat jest nie tylko formą pomocy charytatywnej, ale również działaniem na rzecz ochrony środowiska. Udzielona w 2005 r. pomoc wyniosła 27 000,00 PLN.

Wpłaty kartą płatniczą:
PAH jest pierwsza organizacją pozarządową w Polsce, która przyjmuje wpłaty kartą kredytową lub płatniczą przez stronę internetową www.pah.org.pl. Taka możliwość istnieje od 2001 r. Wpłaty z tego tytułu w 2005 r. wyniosły 93 064,00 PLN.

Przelew24:
Dzięki usłudze Przelew24 BZWBK klienci Banku Zachodniego WBK mogą w prosty
i bezpieczny sposób wpłacać pieniądze na konto programu Pajacyk. W Polsce praktycznie nie używa się czeków, tym samym płatność kartą jest atutem dla fundacji dużą dogodnością dla sponsorów, szczególnie tych którzy dysponują niezbędnymi środkami finansowymi, ale nie mają zbyt wiele czasu, by je przekazać. Wpłaty z tego tytułu w 2005 r. wyniosły 39 949,39 PLN.

Pay-roll:
Stosunkowo nowa forma wspierania w Polsce działalności charytatywnej. Polega na regularnym przekazywaniu przez pracowników firmy zadeklarowanej kwoty stanowiącej część ich pensji. 3 firmy w Polsce realizują payroll na rzecz PAH (Nestle Polska S.A., Bank BISE oraz Bank ING Bank Śląski S.A.). Wpłaty z tego tytułu w 2005 r. wyniosły 37 365,00 PLN.

Aukcje24.pl:
W 2004 r. ruszyła wspólna inicjatywa PAH i serwisu Aukcje24.pl. Pod adresem http://pah.aukcje24.pl/ każdy może sprzedawać i kupować przez licytację online. Całkowity dochód ze sprzedaży wystawionych na licytację przedmiotów przeznaczamy na realizację programów PAH. Korzystanie z serwisu jest darmowe: za wystawienie, sprzedaż i kupno przedmiotu nie są pobierane żadne prowizje. Wpłaty z tego tytułu w 2005 r. wyniosły 4 318,16 PLN.

Ecco Walkhaton:
w 2005 r. po raz pierwszy ECCO Walkathon – międzynarodowa impreza charytatywna odbyła się w Polsce – na warszawskiej Agrykoli. Jej uczestniczy mieli do pokonania wybrany szlak. Na mecie przebyty dystans “zamieniali” na pieniądze i przeznaczali
na wybrany cel charytatywny. Do wyboru każdy uczestnik miał jedną z trzech fundacji, z którymi organizator – firma Ecco - nawiązał współpracę: Polską Akcję Humanitarną, Polskie Towarzystwo Kardiologiczne i WWF. W wyniku akcji PAH zebrała 75464,00 PLN na projekt "Chodźcie z nami – afgańskie dzieci czekają!"

Wpłaty 1%:
Fundacja Polska Akcja Humanitarna postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy
z dnia 19 marca 2004 roku otrzymała status organizacji pożytku publicznego. Oznacza to, że zgodnie z Ustawą o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie każda osoba fizyczna może zadecydować o przekazaniu 1% swojego podatku dochodowego na wsparcie działań PAH. Wpłaty z tego tytułu w 2005 r. wyniosły 1 043 517,37 PLN.

Rezultaty:

Rodzaje przychodów	**Kwoty w PLN**
DAROWIZNY RZECZOWE	722 127,84
DAROWIZNY USŁUG	30 826,88
WPŁATY OD FIRM NA UMOWY	7 225 799,75
WPŁATY OD FIRM BEZ UMÓW	829 380,36
KARTA CKK	93 064,00
PRZELEW24	39 949,39
PAY ROLL	37 365,00
AUKCJE24	4 318,16
1%	1 043 517,37
NAWIĄZKI SĄDOWO KOMORNICZE	4 030,00

2. Public Relations

2.1. Kampanie społeczne i informacyjne

2.1.1. Kampania „Jeden Procent"

Czas trwania:
19.03.2005 – 30.04.2005.
Była to druga edycja kampanii.

PAH otrzymała status organizacji pożytku publicznego 19 marca 2004 r. Oznaczało to możliwość przekazania na rzecz Fundacji przez osoby fizyczne równowartości jednego procenta ich podatku za rok rozliczeniowy. Taka forma wsparcia wprowadzona została przez ustawodawcę rok wcześniej.
Celem kampanii było dotarcie do maksymalnej liczby podatników z informacją o posiadaniu przez PAH statusu organizacji pożytku publicznego i możliwości z tego wynikającej jak również przez zachęcenie ich do wsparcia działań Fundacji.

Podjęte Działania:
PAH opracowała materiały informacyjne o 1%, a także stworzyła layout ogłoszenia reklamowego. Nawiązywała współpracę z mediami, starając się o umieszczanie informacji o możliwości przekazania na rzecz PAH jednego procenta oraz podawanie numeru konta Fundacji. Informacja taka ukazała się także w gazetce abonentów sieci IDEA. Partner Fundacji firma Pryzmat umieściła informację o możliwości przekazania 1% w insercie do gazetki. Firma BP zamieściła materiał reklamowy na tackach na bilon w sieci swoich stacji benzynowych. PAH zwróciła się do wszystkich współpracujących z nią firm oraz BCC o rozesłanie wśród pracowników listu z prośbą o przekazanie 1% oraz o informowanie o tym na swoich stronach internetowych i materiałach informacyjnych. List informujący o możliwości przekazania 1% został rozesłany także do darczyńców indywidualnych PAH, oraz pracowników Fundacji. PAH przez cały czas kampanii informowała o 1% na swojej stronie internetowej www.pah.org.pl. W TVP wyemitowany został spot informujący o możliwości wsparcia programu Pajacyk także poprzez wpłatę 1%

Rezultaty:
Rezultatem działań w wymiarze medialnym była informacja w artykułach prasowych o możliwości przekazania jednego procenta na rzecz PAH (artykuły ukazały się w prasie ogólnopolskiej i lokalnej), 77 informacji w telewizji ogólnopolskiej oraz 35 informacji w ogólnopolskich stacjach radiowych. Informacja o możliwości przekazania jednego procenta na rzecz organizacji pożytku publicznego ukazała się na wyciągach z kont banków: Bank BPH i Bank Zachodni WBK, ponadto umieściła ją w materiałach reklamowych firma Pryzmat, a firma BP przygotowała specjalne ulotki dostępne na wszystkich stacjach BP. W wyniku kampanii zebrano 1030161,19 PLN.

2.1.2. Kampania Wodna

Czas trwania:
07.2005 – 03.2006
Druga edycja akcji

Celem realizacji akcji ogłoszono następujące zbiórki:

Data wniosku	Nr decyzji	nazwa	Czas obowiązywania
2005.09.02	99/2005	Woda	2005.09.30
2005.10.11	126/2005	Woda	2005.11.30

Potrzeba:
Ponad miliard ludzi na świecie nie ma dostępu do wody pitnej. Większość z tych osób mieszka w krajach Południa. Jednocześnie świadomość tej sytuacji w społeczeństwach krajów rozwiniętych jest znikoma. Brak informacji i przekonania o konieczności i możliwości niesienia pomocy ludziom pozbawionym wody pitnej jest jedną z przyczyn niepozyskiwania od darczyńców indywidualnych i firm pieniędzy na realizację programów wodnych PAH.

Cel:
Zwrócenie uwagi na problem dostępu do wody pitnej w krajach Południa oraz zebranie pieniędzy na zapewnienie dostępu do wody pitnej w Afganistanie, Czeczenii, Iraku, Iranie, Korei Północnej. Hasłem przekonującym do wpłat, wykorzystywanym w kampanii, był komunikat o tym że 5 zł wystarczy, by zaspokoić

pragnienie jednego człowieka przez cały miesiąc. Tegorocznej kampanii towarzyszyło także wprowadzenie gadżetu – opaski wodnej, której koszt wynosił właśnie 5 zł.

Podjęte działania:
Polska Akcja Humanitarna zorganizowała konferencję prasową poświęconą akcji „Zbieram wodę", która odbyła się 25 sierpnia o godz. 12.00 w salonie Empik w Warszawie (ul. Marszałkowska 116/122, II p.), z udziałem Janiny Ochojskiej. Fundacja przygotowała specjalną opaskę na rękę „ Zbieram wodę", która symbolizowała problem i podkreśla zaangażowanie w program. Pomysłodawcą opaski była agencja reklamowa MARTIS, projekt wykonała firma Saatch&Saatchi. Do dystrybucji przeznaczono 100 tys. szt. opasek, które dostępne były w sprzedaży od 25 września w salonach EMPIK, INMEDIO i sklepach Cropp Town, a od 1 grudnia w portalu opaska.pl, oraz od 1 stycznia na stacjach BP. Koniec dystrybucji na stacjach BP planowany jest na koniec marca. Akcja przygotowana była i prowadzona w ścisłej współpracy ze Stowarzyszeniem Przyjaciół PAH. BP sponsorowało produkcję 50 tys. opasek. Koszt 1 sztuki wynosił 5 zł.

Ukazały się layouty reklamujące kampanię w gazetach:
Życie Warszawy (2), Rzeczpospolita (2), Puls Biznesu (3), Super Express (2), Kaufland gazetka TIP TOP (4), Metropol (2), Wprost (1), Ozon (1), MiMP (1), Olivia (1), Cinema Magazine (1), Świat Nauki (1), Świat Techniki (1), VITA (1), Poradnik Domowy (1), Fluid (1), DosDedos (1), Sukces (1), Zwierciadło (1), Cztery Kąty (1);

Spoty reklamowe w telewizji:
ATMedia (Europa Europa, National Geographic, Reality TV, Romantica, Club), TV4, Discovery Media Polska (Discovery, Animal Planet);

Spoty reklamowe w radiu:
Radio Sanok Bieszczady, Radio Piotrków, Radio Park Kędzierzyn Koźle, Radio BRW Wałbrzych, Radio Classic Łódź, Radio Piekary, Radio Alfa Kraków, Radio PR Kraków, Radio Eska Nord Gdynia, Radio 90FM Wodzisław, Radio RSC Skierniewice, Radio Jard Białystok, Radio Jard 2 Białystok, Radio Rekord Radom, Radio Oko Ostrołęka, Radio BAB Łomża, Radio Merkury Poznań, Radio Mazury Ostróda, Radio RDN Tarnów, Radio Leliwa Tarnobrzeg, Radio Centrum Rzeszów, Radio Sud Kępno, Radio Elka Leszno;

Banery w portalach internetowych:
o2, adnet, Q-net, ARBOmedia/RON, IDMnet/RON; reklama w IC i metrze, spoty reklamowe w sieci kin Multikino.

Partnerzy:
Empik, Relay, Inmedio, Cropp Town – bezpłatna dystrybucja poprzez punkty sprzedaży, ZenithMedia – pozyskanie powierzchni reklamowej, Saatchi&Saatchi – kampania, Martis – pomysłodawca opaski, projekt kampanii, Media Corporation – produkcja filmowa i radiowa, The Chimney Pot – taśmy filmowe, WFDiF – taśmy filmowe i udzwiekowienie, Dolby – wykorzystanie sprzętu przez WFDiF, Metromedia – powierzchnia reklamowa w metrze i pociagach IC, SNN Poligrafia – produkcja plakatów, Stora Enso – papier, displaye, Winkowski sp. zo.o. – druk, Euro Office – plakaty do metra i pociagów, Max Box – displaye, Nano-co – opaski wodne, VIVA – czas reklamowy w TV.

Sponsorzy:
BP, SPPAH, Nanoco (darowizna 2000 szt. Opasek)
Zbiórki - zebrano: 17 415, 95 zł
wpłaty ze sprzedaży opasek będą znane po zakończeniu akcji w kwietniu 2006r.

Rezultaty:
pomysł wprowadzenia do sprzedaży opaski wodnej wspierającej kampanię, okazał się bardzo udany zwłaszcza z uwagi na łatwość jej zakupu co przyczyniło się do ułatwienia dokonywania wpłat. Nie udało się zorganizować zbiórki SMS-owej oraz kampanii w telewizji publicznej co spowodowało utrudnienia w dokonywaniu wpłat na konto, gdzie taka forma wsparcia finansowego jest dużo mniej efektywna w stosunku do zbiórki sms-owej. Dodatkowym ujemnym aspektem braku zbiórki sms-owej jest niesystematyczność wpłacania, darczyńcy nie przywiązali się do akcji na stałe, a traktują ją nadal w kategoriach akcyjności.

2.1.3. Kampania „Pajacyk"

Czas trwania:
04.2005 - 05.2005
Kampania kontynuowana od siedmiu lat

Kontynuacja kampanii z 2004 r pod hasłem „nie zapomnij, dzieci muszą jeść codziennie" z poszerzeniem o spot telewizyjny z wykorzystaniem pomysłu kalendarza

Potrzeba:
Co dziesiąty uczeń w polskiej szkole nie otrzymuje ciepłego posiłku, mimo że potrzebuje dożywiania. Z różnych powodów dzieci te nie są objęte ani pomocą gmin, ani społeczności lokalnej, ani organizacji pozarządowych. Istnieje potrzeba zbierania pieniędzy na finansowanie posiłków dla dzieci w szkołach i świetlicach. Program dożywiania Pajacyk jest najlepiej znanym programem PAH, jednak dla utrwalenia i zwiększenia tej popularności Fundacja co roku prowadzi kampanię społeczną.

Cel:
Kampania "Pajacyk Kalendarz" została przeprowadzona w celu utrwalania w świadomości społecznej funkcjonowania programu Pajacyk, budowania lojalności wśród darczyńców Pajacyka i zachęcenia do regularnego finansowego wspierania akcji.

Podjęte działania:
We współpracy z agencją reklamową Saatchi & Saatchi dokonano poprawek w layoucie prasowym, oraz spotu tv wyprodukowanego przez studni Nart, z hasłem propagującym systematyczne wspieranie akcji Pajacyk „Nie zapomnij –dzieci muszą jeść codziennie". W komunikacie dotyczącym akcji wprowadzono też powiązanie jej z kampanią 1% informując, że program można także wesprzeć poprzez wpłatę 1% podatku na jego rzecz.
Ściśle związane z kampanią społeczną „Kalendarz" były zbiórki publiczne przeprowadzone na terenie całej Polski na mocy pozwoleń MSWiA:

Decyzja **47/2005**:
Zbiórka trwała od23.03.2005 do 31.09.2005

Forma zbiórki	**Wysokość datków w PLN**
Dobrowolne wpłaty na konto	23 471,50
Suma	23 471,50
Forma zbiórki	**Wysokość datków w PLN**
Dobrowolne wpłaty na konto	23 471,50
Suma	23 471,50

Dzięki współpracy z domem mediowym Zenithmedia reklamy akcji Pajacyk znalazły się w 28 dziennikach, dwutygodnikach i miesięcznikach. Patronat nad akcją objęła TVP oraz Gazeta Wyborcza. Spoty telewizyjne ukazały się w telewizji w okresie od 25 kwietnia przez 2 tyg. Pierwszy raz kampanię wsparła także akcja sms-owa przeprowadzona przez operatora sieci PTK Centertel oraz numer telefonu udostępniony przez TP SA.

Decyzja **52/2005** :
Zbiórka trwała od 1.04.2005 do 15.05.2005

Zbiórka SMS i Audiotele była możliwa przy wsparciu PTK Centertel i Telekomunikacji Polskiej.

Forma zbiórki	**Wysokość datków w PLN**
Sms PTK Centertel 7272	30 556,00
Linia 0 - 400 – 407 - 400	7 036,56
Suma	37 592,56

Partnerzy Kampanii:
- Agencja Saatchi & Saatchi – autor kampanii społecznej „Pajacyk" i od 1998 r. autor kolejnych jej edycji. Agencja Wyprodukowała wszystkie reklamy do 2003r. W 2004 i 2005 r. Agencja wyprodukowała layout prasowy.
- Dom Mediowy Zenithmedia – autorzy media-planów kampanii społecznych Pajacyka jednocześnie odpowiedzialni z pozyskanie darmowych powierzchni reklamowych.
- Studio Nart – produkcja spotu telewizyjnego w 2005 r.
- Telewizja Polska – Patron Medialny Programu Pajacyk

- Gazeta Wyborcza – Patron Medialny Programu Pajacyk
- Ptk Centertel - SMS
- Telekomunikacja Polska Linia 0 400

Partnerzy medialni kampanii:
Gazeta Wyborcza, Rzeczpospolita, Fakt, Super Express, Wprost, Tina, Naj, Dzień Dobry, Puls Biznesu, Telewizja Polska oraz Metromedia.

W dniach 26.27.11.2005 na terenie CH Krokus w Krakowie wolontariusze Fundacji PAH przeprowadzili zbiórkę publiczną na podstawie pozwolenia nr SP-07.5022-16/05 z dnia 23 listopada 2005 wydanego przez Prezydenta Miasta Krakowa. Suma zebranych ofiar pieniężnych wyniosła łącznie: 1520,63 zł

Rezultaty:
Na konto zbiórkowe 1% dla programu pajacyk/dożywianie dzieci w okresie emisji spotów wpłynęło 131 522,28 zł podczas gdy po zakończeniu rozliczeń podatkowych w maju kwota ta spadła do 43 071,83 zł., zaś przed rozpoczęciem kampanii wpłaty z odpisu wyniosły 18 292,56zł. Jednak w okresie od września do grudnia 2004 darczyńcy indywidualni wsparli program Pajacyk kwotą około 900 tys. PLN, przy czym wielu z nich czyni to systematycznie. Można, więc przyjąć, że kampania spełniła swoją rolę utrwalania w świadomości społecznej istnienia problemu niedożywienia, a także wskazywania proponowanej przez PAH drogi do jego rozwiązywania.

2.1.4. Kampania na rzecz uchodźców

Czas trwania:
01.06 - 30.06.2005 r.

Potrzeba:
Po raz jedenasty PAH współorganizowała obchody Dni Uchodźcy. Istotne było zwiększenie świadomości ludzi na temat problematyki uchodźctwa oraz zbliżenie społeczeństwa polskiego do uchodźców.

Cel:
- Dotarcie z informacją o imprezach organizowanych przez PAH i zachęcenie mieszkańców do wzięcia w nich udziału.
- Zwiększenie zrozumienia dla osób odmiennych kulturowo wśród mieszkańców Polski. Zaangażowanie uchodźców w udział w imprezach, co przyczynia się do integracji z polskim społeczeństwem.
- Promowanie PAH-u jako instytucji otwartej i pomocnej uchodźcom.

Działania:
Przeprowadzona została kampania medialną dotyczącą uchodźców, obchodów Dnia Uchodźcy oraz imprez, które zostały zorganizowane w jego ramach.

Przy współpracy z agencją Testardo Red Cell wyprodukowane zostały bilboardy reklamujące Dzień Uchodźcy, plakaty, koszulki, wlepki i ulotki reklamujące imprezy. Ze zbiórek pozyskano ok. 120 zł. Realizację kampanii sponsorowały MPS i UNHCR. Ministerstwo Polityki Społecznej przekazało około 6470,88 zł na materiały

Pieniądze ze zbiórek zostały przekazane na zakup artykułów szkolnych dla dzieci uchodźczych.

Partnerzy:
- **Agencja Testardo** – przygotowanie projektów graficznych ulotek, wlepek, koszulek, plakatów na billboardy, plakatów, pieczątki (loga), layoutu prasowego.
- **ZenithMedia** – Planowaniem mediów (głównie prasa i nośniki zewnętrzne).
- **AMS** – udostępnili nośniki – billboardy w Warszawie.
- **Ministerstwo Polityki Społecznej** – przekazali kwotę w wysokości ok. 4 tys zł na przeprowadzenie kampanii.
- **UNHCR** – przekazali większą kwotę na przeprowadzenie kampanii.

Rezultaty:
Dzięki intensywnej kampanii bilboardowej społeczeństwo zostało poinformowane o obchodach Dnia Uchodźcy, zapoznali się z problematyką dotyczącą uchodźców.

2.2. Akcje PAH

2.2.1. Akcja „Zbieram Wodę" - sprzedaż opasek wodnych we współpracy z SP PAH

Polska Akcja Humanitarna zorganizowała w ramach Kampanii wodnej 2005r. akcję sprzedaży bransoletek wodnych na terenie całego kraju. Jej celem było zwrócenie uwagi na problem dostępu do wody pitnej w krajach Południa oraz zebranie pieniędzy na zapewnienie dostępu do wody pitnej w Afganistanie, Czeczenii, Iraku, Iranie, Korei Północnej. Koszt opaski wynosił 5 zł wpisując się w ten sposób w główny przekaz kampanii - hasłem przekonującym do wpłat, był komunikat o tym że 5 zł wystarczy, by zaspokoić pragnienie jednego człowieka przez cały miesiąc.. Pomysłodawcą opaski była firma MARTIS, projekt wykonała firma Saatch&Saatchi. Do dystrybucji przeznaczono 100 tys. szt. opasek, które dostępne były w sprzedaży od 25 września w salonach EMPIK, INMEDIO i sklepach Cropp Town, a od 1 grudnia w portalu opaska.pl, oraz od 1 stycznia na stacjach BP. Koniec dystrybucji na stacjach BP planowany jest na koniec marca. Akcja przygotowana była i prowadzona w ścisłej współpracy ze Stowarzyszeniem Przyjaciół PAH. BP sponsorowało produkcję 50 tys. opasek. Łączna wysokość wpłat ze sprzedaży opasek znana będzie w kwietniu 2006 r.

2.2.2. Świąteczny Stół Pajacyka

Akcja Świąteczny Stół Pajacyka odbyła się po raz czwarty w Krakowie (2002, 2003, 2004, 2005) i po raz drugi w Warszawie, Toruniu i Łodzi (2004, 2005). Do akcji zgłosiły się również dwie restauracje z Poznania i 24 restauracje sieci Pizza Hut z Czeladzi, Katowic, Krakowa, Łodzi, Opola, Poznania, Torunia, Warszawy i Wrocławia.

Celem akcji było:
- pozyskanie Funduszy na dożywianie w ramach programu Pajacyk
- kreowanie pozytywnego wizerunku programu Pajacyk oraz zwrócenie uwagi na potrzebę dożywiania dzieci w trudnej sytuacji

Dodatkowo istotna była aktywizacja środowiska gastronomicznego - połączenie idei zbiórki pieniędzy na dożywianie dzieci w ramach programu Pajacyk z firmami zarabiającymi na sprzedaży posiłków, prowadzeniu restauracji, pubów i kawiarni.

Akcja była koordynowana ogólnopolsko z Biura Krakowskiego, a w każdym biurze Fundacji (Kraków, Łódź, Toruń, Warszawa) za realizację Świątecznego Stołu Pajacyka byli odpowiedzialni lokalni koordynatorzy akcji. Posiadane wsparcie pracowników i wolontariuszy w tych miastach gwarantowało bardzo dobrą koordynacje akcji lokalnie. Bazując na doświadczeniach z lat poprzednich założono, że do akcji przystąpi ok. 50% lokali, które otrzymają pisma zapraszające. Te przewidywania potwierdziły się. W Warszawie wolontariusze kontaktowali się z właścicielami lokali gastronomicznych telefonicznie, informowali o założeniach akcji ŚSP oraz zapraszali do udziału w akcji. Ta droga kontaktu okazała się znacznie skuteczniejsza, niż roznoszenie przez wolontariuszy listów zapraszających gastronomików do akcji. W Warszawie patronat nad akcją ŚSP objęli Agnieszka i Marcin Kręgliccy, właściciele sieci restauracji warszawskich. W Poznaniu do akcji przyłączyły się 2 restauracje zachęcone plakatem ŚSP umieszczonym w witrynie restauracji Pizza Hut.

Lokale gastronomiczne, biorące udział w akcji, zobowiązały się przekazać na rzecz Pajacyka 1/10 obrotu uzyskanego w niedzielę 4 grudnia, w przypadku lokali Pizza Hut, przekazano 1 zł od każdej sprzedanej w tym dniu dużej pizzy

Każdy lokal otrzymał plakaty do naklejenia na barze i drzwiach wejściowych, informujące w prosty sposób gości lokalu o akcji oraz druk przelewu.

W tym roku w akcji wzięło udział:
- 130 lokali z Krakowa
- 37 lokali z Łodzi
- 27 lokali z Torunia
- 54 lokale z Warszawy (tym 13 restauracji sieci Pizza Hut)
- 2 lokale z Poznania
- 24 lokale sieci Pizza Hut z Czeladzi, Katowic, Krakowa, Opola, Poznania, Warszawy, Wrocławia

Na dzień 19.01.2006 wpłaty na rzecz akcji w roku 2005 wyniosły 29 700,59 PLN. Podsumowanie akcji nastąpi w styczniu 2006 r.

Partnerzy:
- Drukarnia Leyko
- Drukarnia Wronach
- Naświetlarnie: Djaf i Pery Plate
- Zakład plakatowania miasta „Filmotechnika"
- Graficy: Ajdyn Lazimow – projekt plakatu – Warszawa i Tomasz Augustyn – Studio 2T – skład plakatu w Krakowie

2.2.3. Dzień Uchodźcy 2005

Czas trwania:
16-25.06.2005.
Kampania realizowana była po raz jedenasty.

Potrzeba:
PAH prowadzi Centrum Pomocy Uchodźcom od 1993 roku. Co roku organizuje Dzień Uchodźcy Toruniu, Krakowie, Łodzi i Warszawie.

Cel:
Dotarcie z informacją o imprezach organizowanych przez PAH i zachęcenie mieszkańców do przyjścia na nie. Zwrócenie uwagi na istnienie w polskim społeczeństwie grupy osób posiadających status uchodźcy i ich problemów związanych z adaptacją w Polsce.

Przeprowadzone działania:
PAH wraz z UNHCR zorganizowała szereg imprez związanych z obchodami Dnia Uchodźcy:
- inauguracja serwisu internetowego refugee.pl
- wystawa zdjęć o tematyce uchodźczej na Stacji Metra Świętokrzyska
- przegląd filmów o tematyce uchodźczej
- dwie imprezy muzyczne w warszawskich klubach
- czytanie przez uchodźców fragmentów książek po polsku

W Łodzi odbył się pokaz filmów o tematyce uchodźczej, w Toruniu festyn z koncertem muzycznym, w Krakowie szereg imprez m.in. wystawa zdjęć z Afganistanu, happeningi dziecięce, koncerty zespołów etnicznych, pokaz filmu o tematyce uchodźczej. W imprezach warszawskich uczestniczyło 1000 osób

Rezultaty:
W imprezach w Toruniu, Łodzi, Warszawie i Krakowie uczestniczyło w sumie kilka tysięcy osób, mając okazję zetknąć się zarówno z samymi uchodźcami jak i z problematyką z nimi związaną.

2.2.4. Chodźcie z nami! Afgańskie dzieci czekają! ECCO Walkathon

Nieprzerwanie od 7 lat tysiące Duńczyków maszerują w dobroczynnej imprezie organizowanej w Kopenhadze przez firmę ECCO. 24 września br. po raz pierwszy ECCO Walkathon odbył się w Polsce na warszawskiej Agrykoli.

Pierwszy ECCO Walkathon odbył się w 1999 roku w Kopenhadze. Od tego czasu, wydarzenie to urosło do rangi jednej z najpopularniejszych akcji charytatywnej w Danii. W kolejnych latach, przedsięwzięcie to nabrało charakteru międzynarodowego i zaistniało również w Sztokholmie, Oslo, Berlinie, San Francisco, Yokohamie i Kyoto. Przez ostatnich 6 lat, ponad 125.000 osób chodziło w ECCO Walkathonie wspierając szczytne cele. Przez te lata organizatorzy zebrali ponad 3.5 mln zł, uczestnicy obeszli ziemię prawie 30 razy.

Przedsięwzięcie opiera się na prostym pomyśle. Uczestnicy mają do wyboru trzy malownicze trasy spacerowe stolicy, zróżnicowane pod względem stopnia trudności i długości (6, 10 lub 15 km). Pokonują wybrany szlak, by na mecie przebyty dystans „zamienić" na pieniądze i przeznaczyć je na wybrany cel charytatywny.Za każdy przebyty kilometr ECCO – organizator akcji – wpłaca na konto fundacji 4 zł To uczestnicy ECCO Walkathon wybierali organizację i cel, który pragnęli wesprzeć. Uczestnicy, którzy wybrali Polską Akcje Humanitarną maszerowali pod hasłem „Chodźcie z nami – afgańskie dzieci czekają!" – pozyskane środki pozwolą na sfinansowanie węzłow sanitarnych w szkole w Kabulu.

W imprezie wzięło udział 7108 uczestników. W ciągu 5 godzin przebyli ponad 67 tys. km i uzbierali prawie 270 tys. PLN. Na program PAH przekazali 75 464,00 PLN

2.3. PAH w mediach

Fundacja wykorzystuje następujące narzędzia:

- Komunikat prasowy – PAH wydała w 2005 r. 19 komunikatów do prasy dotyczących działań podejmowanych przez PAH w Biesłanie, w Czeczenii, na Sri Lance, programów pomocy uchodźcom, zapewnienie dostępu do wody pitnej w krajach Globalnego Południa, dożywiania dzieci w ramach akcji Pajacyk oraz podejmowanych akcji.
- Konferencja prasowa – PAH zwołała 3 konferencję prasowe w sprawach dożywiania dzieci, Kampanii Wodnej oraz rocznicy tsunami.
- Materiały informacyjne – przygotowano materiały informacyjne o PAH i wszystkich programach w języku polskim i angielskim.

Rezultaty:
W efekcie zwołanych konferencji w mediach ukazały się materiały:

- Konferencja dotycząca dożywiania – prasa (25), radio (7), TV (7)
- Konferencja dotycząca Kampanii Wodnej – prasa (39), radio (16), TV (14)
- Konferencja dotycząca rocznicy tsunami – prasa (32), radio (28), TV (21).
- Wsparcie medialne otrzymały m.in. programy pomocy kryzysowej (Tsunami, Biesłan,), program Misji w Czeczenii (artykuły poświęcone działaniu Misji w Czeczenii ukazały się m.in. w Wysokich Obcasach i Rzeczpospolitej), Misji w Afganistanie (informacje o misji ukazały się w prasie, telewizji i radio głównie przy okazji imprezy ECHO Walkathon) Centrum Pomocy Uchodźcom (informacje w prasie, telewizji, radio w kontekście obchodów Międzynarodowego Dnia Uchodźcy).

W efekcie PAH przyczyniła się i wsparła informacyjnie ukazanie się 1005 materiałów prasowych, 299 w radio i 182 w telewizji. Miedzy innymi na temat:

- Afganistanu – prasa 46; TV 5; radio 3
- Biesłanu – prasa 10, radio 1
- Czeczenii – prasa 7; radio 5, TV 2
- Pajacyka – prasa 198, radio 22. TV 13
- Międzynarodowego Dnia Uchodźcy – prasa 16, radio 2, TV 3

Partnerzy:
Instytut Monitorowania Mediów – codzienny monitoring mediów

2.4. Media PAH – strony internetowe

Posiadanie strony internetowej jest niezbędnym elementem budowania wizerunku Fundacji jako organizacji aktywnej, wiarygodnej. Umożliwia prezentowanie misji Fundacji, realizowanych programów i działań. Strona internetowa może być także skutecznym narzędziem pozyskiwania funduszy na działalność statutową (www.pajacyk.pl - click-to-donate)

Cel:
Budowa wizerunku Fundacji, poszerzanie świadomości społecznej na temat misji i działań PAH i pozyskiwanie środków na działalność statutową.

Działania:
Polska Akcja Humanitarna utrzymuje dwie stałe witryny internetowe: **www.pah.org.pl** oraz **www.pajacyk.pl**. Ponadto w ramach działań Centrum Pomocy Uchodźcom utworzony został portal tematyczny **www.refugee.pl**. Na potrzeby Kampanii Wodnej w roku 2005 powstała nowa edycja serwisu **www.wodapitna.pl**.

2.4.1. Strona Fundacji – www.pah.org.pl

Strona Fundacji jest podstawowym medium, za pomocą którego PAH informuje społeczeństwo i partnerów (także zagranicznych) o realizowanych programach i szczególnych wydarzeniach. Konstrukcja działów strony została stworzona w oparciu o strukturę programów realizowanych przez PAH. Oddzielne podstrony posiadają: Centrum Pomocy Uchodźcom, Program Pomocy Repatriantom, Dział Edukacji Humanitarnej, Stałe Misje Zagraniczne (w roku 2005: w Afganistanie, Iraku, Czeczenii, na Sri Lance) oraz biura regionalne (w Krakowie, Łodzi i Toruniu). Strona PAH stanowi także kronikę działań Fundacji – wszystkie publikowane na niej wiadomości są przechowywane w kilku archiwach (podzielonych również według klucza programowego).

Głównymi celami prowadzenia witryny są:

- Informowanie społeczeństwa o programach i kampaniach prowadzonych przez Fundację
- Informowanie społeczeństwa o zbiórkach publicznych na rzecz programów realizowanych przez PAH, publikowanie sprawozdań
- Dziękowanie partnerom, darczyńcom i sponsorom
- Informowanie społeczeństwa i sponsorów o możliwościach wspomagania działań Fundacji, umożliwienie dokonania przelewów kartą

W 2005 roku stronę odwiedzało średnio 47,2 tys. osób miesięcznie (statystyka prowadzona przez firmę Gemius).

Partnerzy:

- Gemius.pl – prowadzenie statystyk
- MagProjekt – strona zamieszczona jest na serwerze MagProjekt

PAH jest pierwsza organizacją pozarządową w Polsce, która przyjmuje wpłaty kartą kredytową lub płatniczą przez stronę internetową www.pah.org.pl. Taka możliwość istnieje od 2001 r. Wpłaty z tego tytułu w 2005 r. wyniosły 93 064,00 PLN.

2.4.2. Strona Akcji Pajacyk – www.pajacyk.pl

19 lutego 2001 r. na potrzeby akcji Pajacyk powstała strona www.pajacyk.pl, której celem jest zbieranie środków finansowych oraz informowanie społeczeństwa i beneficjentów o działaniach podejmowanych w ramach Akcji Pajacyk. Na Polskiej Stronie Głodu PAH zamieszczała bannery darczyńców Pajacyka. W roku 2005 byli to m.in. BZ WBK, Volkswagen Bank, Volkswagen Leasing, Volkswagen Serwis Ubezpieczeniowy, Nestle Polska w ten sposób dziękując firmom, które znaczną kwotą wsparły akcję Pajacyk. Stowarzyszenie Przyjaciół Polskiej Akcji Humanitarnej, sprzedało w 2005 roku 70 pakietów reklam banerowych na stronie www.pajacyk.pl o wartości 30 000 zł netto .Każdego dnia na stronę Pajacyka wchodzi ok. 30 tys. osób. Od pierwszego kliknięcia w lutym 2001 o 31.12.2005 r. w brzuszek Pajacyka kliknięto 62 471 916 razy. Pod koniec 2005 roku rozpoczęły się prace koncepcyjne nad nową edycją strony. Prace zostaną zakończone pod koniec kwietnia 2006 roku.

Partnerzy:

- Artnet sp. z o.o. – webmasterzy i administratorzy strony
- Idmnet sp. z o.o. – techniczne zarządzanie powerzchnią banerową, generowanie statystyk
- Gemius.pl i Imetria sp.z o.o. prowadzenie badań „Prawdziwy Profil" określający cechy statystyczne „klikaczy" Pajacyka

2.4.3. Strona Kampanii Wodnej – www.wodapitna.pl

Nowa strona Kampanii Wodnej została stworzona przez pracowników i wolontariuszy PAH. Potrzeba opracowania nowego serwisu wynikał między innymi z zamkniętej struktury jego edycji 2004. Liczba działań i wydarzeń towarzyszących kampanii wymagały rozbudowania działu „Aktualności". Duży wpływ na strukturę strony miała także sprzedaż Opasek Wodnych – gadżetu opracowanego przez Agencję Martis. Strona internetowa była także medium, za pośrednictwem którego Fundacja dziękowała partnerom i sponsorom. Względem wersji z 2004 roku rozbudowane i uzupełnione zostały także informacje dotyczące problemu dostępu do wody pitnej w Krajach Południa. Podczas trwania kampanii stronę odwiedziło 94,2 tys. użytkowników. W październiku 2005 roku rozpoczęły się prace nad przygotowaniem nowej wersji strony, która wykorzystana zostanie podczas Kampanii Wodnej 2006.

2.4.4. Serwis www. refugee.pl

www.refugee.pl to tworzona przez wolontariuszy Internetowa gazeta o uchodźcach i dla uchodźców działająca od czerwca 2005 r. Częścią Refugee.pl jest serwis informacyjny o uchodźcach z kraju i świata, imprezach i wydarzeniach kulturalnych. Na stronie publikowane są także teksty publicystyczne oraz informacje prawne.

2.5. Wystawy fotograficzne

2.5.1. Wystawa fotograficzna „Pomoc PAH dla miasta Bam"

Czas Trwania: 29.10.2004 – 12.11.2004

Miejsce: Teheran, Iran, Dom Artystów Irańskich

29 października 2005 w Teheranie w Domu Artystów Irańskich została otwarta wystawa fotograficzna obrazująca pomoc Polskiej Akcji Humanitarnej dla ofiar trzęsienia ziemi w Iranie. Kolorowe i czarno białe zdjęcia autorstwa Marcina Sudera przedstawiały tragedię mieszkańców Bam oraz nadzieję na powrót do normalnego życia.

Otwarcie wystawy swoją obecnością uświetnili: dyrektor Domu Artystów Irańskich, Berhrouz Gharibpour (dzięki jego uprzejmości wystawa mogła być prezentowana w tak prestiżowym miejscu), Ambasadorowie Słowacji, Pakistanu, członkowie organizacji SIB (z którą PAH współpracowała przy budowie sierocińca), pracownicy Ambasady Polskiej, przedstawiciele mediów irańskich oraz młodzież(łącznie ok. 70 osób). Podczas uroczystości obecny był również Ali Divsalar, który zainicjował pomoc dla osieroconych irańskich dzieci. Bezpośrednio po tragedii stworzył on tymczasowy sierociniec pod namiotami.

Wystawę otworzył Ambasador RP Witold Śmidowski, który w swoim przemówieniu przypomniał o dobrych stosunkach pomiędzy Polską i Iranem kładąc szczególny nacisk na pomoc udzielaną polskim uchodźcom po drugiej wojnie światowej. Następnie głos zabrała Janina Ochojska (Prezes Fundacji Polska Akcja Humanitarna). Wyraziła przekonanie, że wystawione zdjęcia mówią nie tylko o tragedii Bam, ale przede wszystkim obrazują solidarności ofiarodawców i pracowników PAH z irańskimi wolontariuszami. Przedstawiła także historię współpracy Sary Bahramijan i Alego Divsalar - twórców sierocińca w Bam. Dzięki nim i ich pracy Polska Akcja Humanitarna mogła wesprzeć, który realizowany jest do dzisiaj.

Źródła finansowania:
- Departamentowi Promocji Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP
- Firma HP Polska

2.5.2. Wystawa fotograficzna „Rok po tsunami – pomoc PAH dla mieszkańców Sri Lanki"

Czas Trwania:
26.12.2004 – 10.01.2005

Miejsce:
Warszawa, Klub – księgarnia Traffic

W związku z pierwszą rocznicą tragedii w Azji, Polska Akcja Humanitarna zorganizowała wystawę fotograficzną „Rok po tsunami – pomoc PAH dla mieszkańców Sri Lanki". 29 zdjęć autorstwa Agaty Ferenc, Timothiego Senevitratne i innych wolontariuszy i pracowników PAH można było obejrzeć w galerii warszawskiego Klubu Traffic (ul.Bracka 25 - róg Chmielnej). W związku z pokazem Polska Akcja Humanitarna nawiązała kontakt z dyrekcją galerii i działem marketingu warszawskiego Klubu Traffic. Współpraca zaowocował także stworzeniem kalendarza wystaw fotograficznych na rok 2006. Wystawa składała się z 29 zdjęć w formacie 50x70cm. Informacje o niej pojawiły się w kilku stacjach telewizyjnych i największych dziennikach

Partner:
- Klub Traffic

2.5.3. Wystawa fotograficzna „Chodź z nami! – Afgańskie dzieci czekają!

Wystawa fotograficzna została zorganizowana 24 września 2005 – była imprezą towarzyszącą ECCO Walkathon'owi. Uczestnicy marszu mogli obejrzeć 24 zdjęcia obrazujące sytuację dzieci w Afganistanie. Ekspozycja została zaaranżowana w plenerze. W imprezie wzięło udział ponad 7000 osób.

2.6. Zestawienie zbiórek

Data decyzji	Nr decyzji	Cel	Kwota (PLN)
2004.12.29	150/2004	Azja	2.566.612,31
2005.04.01;2005.04.22	47/2005, 52/2005	Pajacyk	63.870,06
2005.09.02; 2005.10.11	99/2005;126/2005	Woda	17.415, 95
2005.09.07; 2005.09.09	104/2005; 107/2005	Katrina	11.641,50
2005.10.11	133/2005	Pakistan	24.932,85